

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

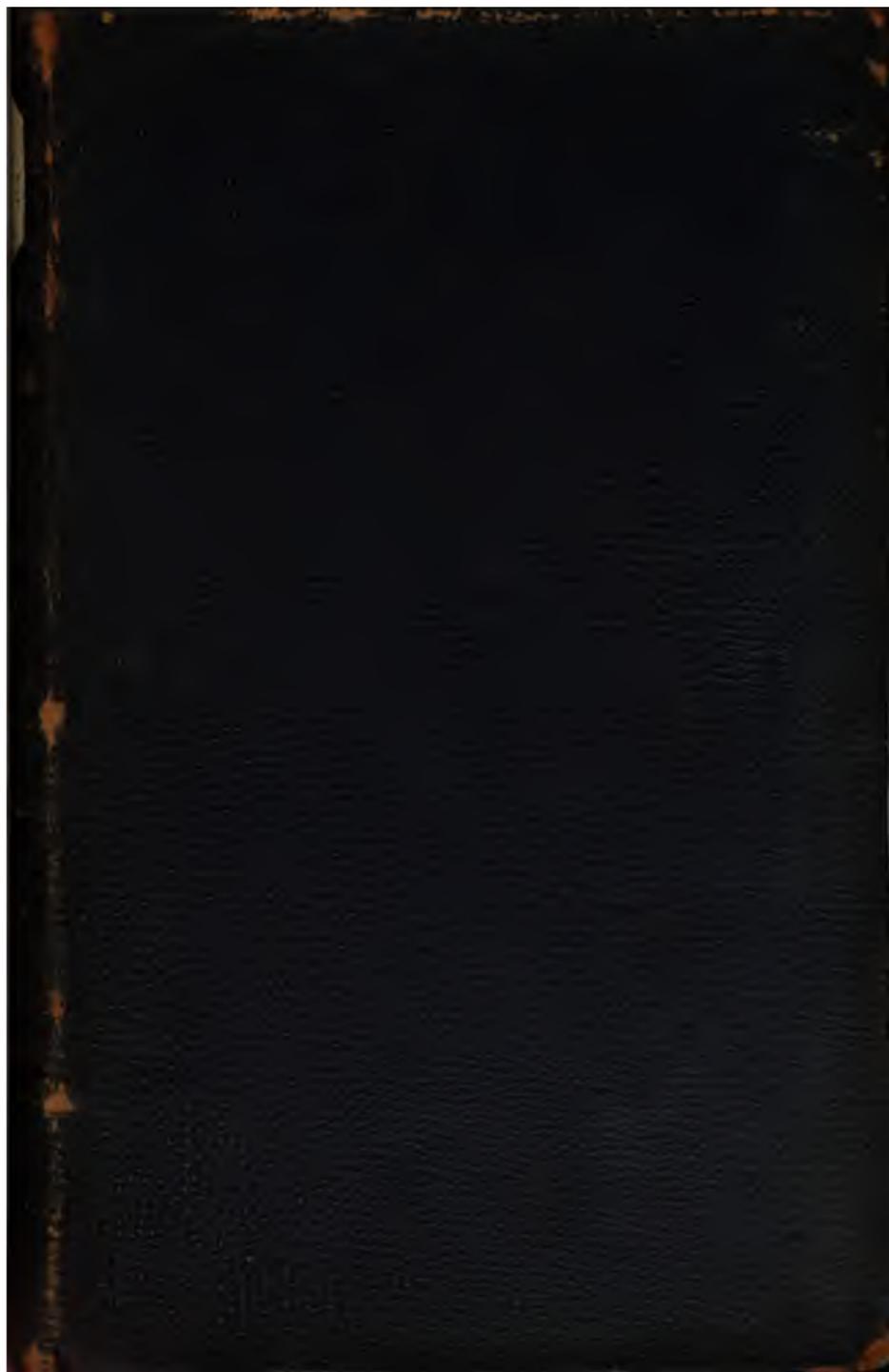
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G 1448

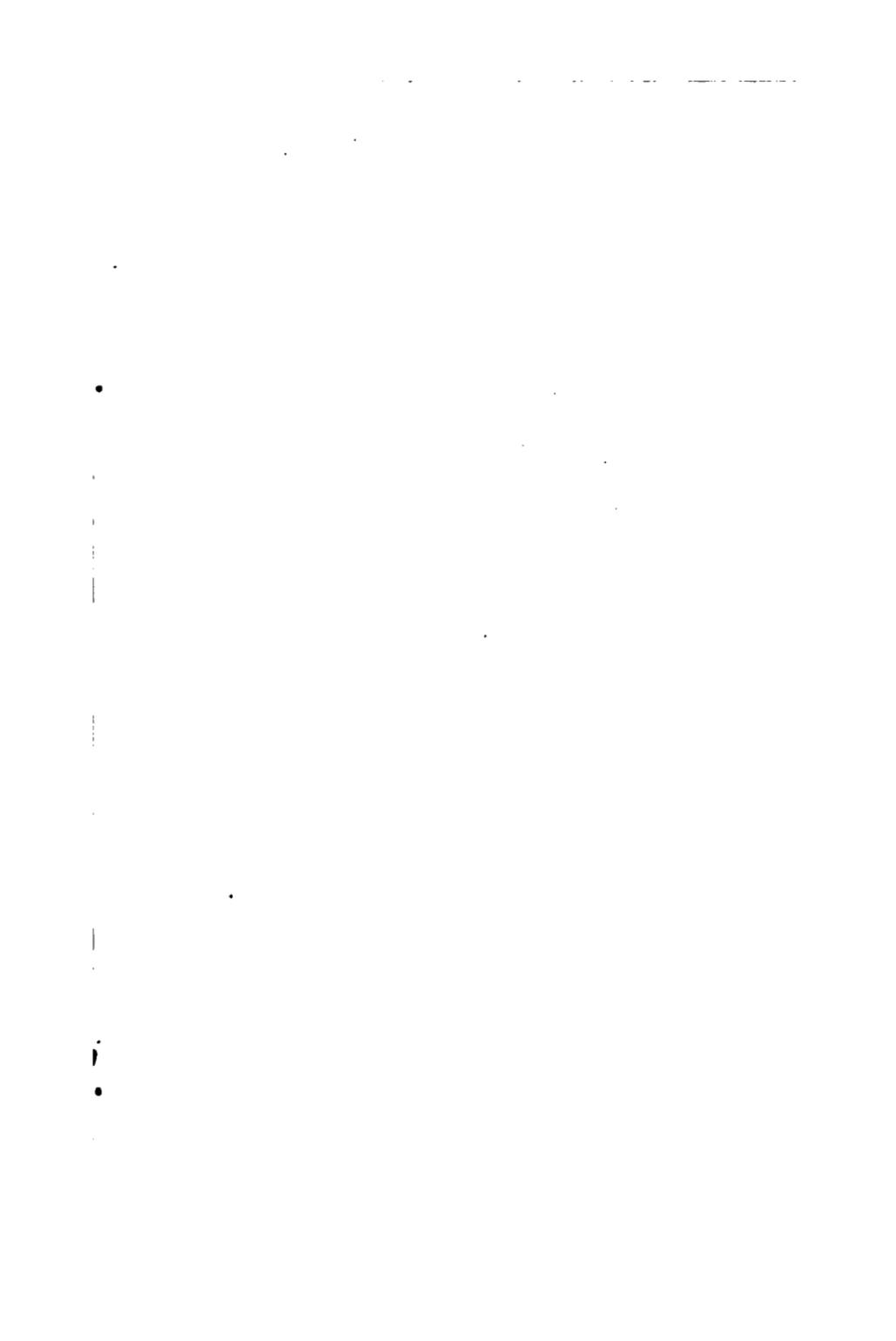

*The Gift of
Mary Bryant Brandegee
in Memory of
William Fletcher Weld*

HARVARD COLLEGE LIBRARY

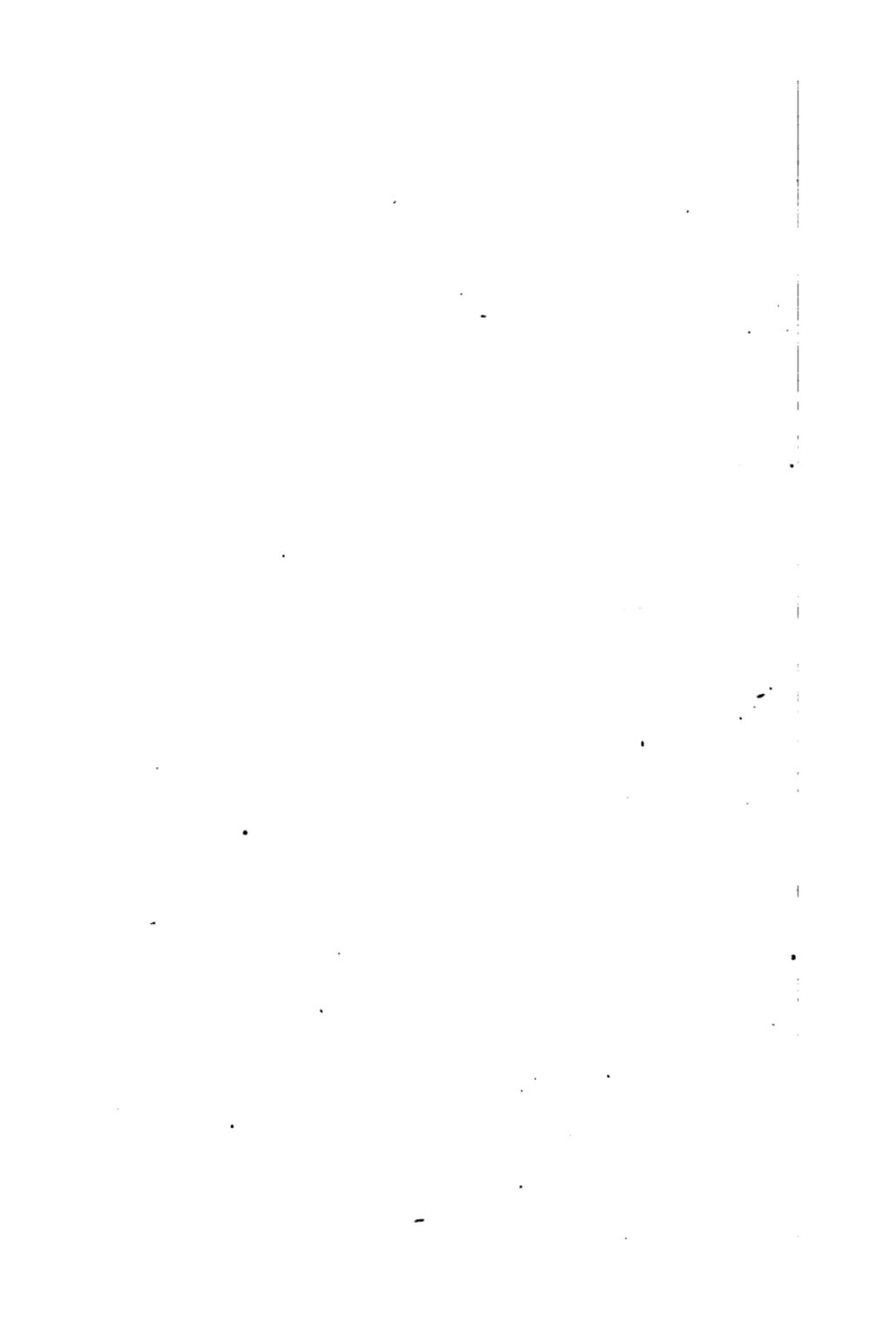

of

SCRIPTORES GRÆCI MINORES,
QUORUM RELIQUIAS, FERE OMNIUM
MELIORIS NOTÆ, EX EDITI-
ONIBUS VARIIS EXCERPSIT,
J. A. GILES, A.B. OXON.

..... *mecum Dionæo sub antro*
Quære modos levioꝛe plectro.

HORAT.

VOLUME I.

OXON. D. A. TALBOYS.

MDCCCXXXI.

G 144.8

Harvard College Library
Bowie Collection

Gift of

Mrs. E. D. Brandegee

Nov. 9, 1938

(2 vols)

TYPIS H. COOKE.

VIRO REVERENDO
T. GAISFORD, A.M.
GRÆCARUM LITERARUM
INTER OXONIENSES PROFESSORI REGIO,
EDITIO HÆC SCRIPTORUM GR. MINORUM,
CONCESSA VENIA,
DEDICATUR
SUMMA OBSERVANTIA.

C. C. C. Cal. Dec. 1829.

Vertical line on the left side of the page.

Vertical line on the right side of the page.

PRÆFATIO.

QUÆ me impulerint ad hanc Græcæ poeseos editionem suscipiendam, in initio operis libet præfari. **Multæ** identidem in lucem prodierunt Anthologiæ in quibus fragmenta vetustorum Græcorum optime exhibentur : sed nullam adhuc extare editionem, in quâ omnia Scriptorum Gr. Minorum, eorum saltem qui melioris notæ appellantur, continerentur opera, diu ego deplorandum reputavi. **Quæ** cum ita essent, cumque adeo sæpe in mentem occurrisset, cujuscunque esse ingenii, pro virili parte in hâc materiâ laborare, et certe colligere, quæ forsitan aliis accuratioris operæ præberent occasionem, accinxi me ad hunc laborem; cujus existimatio nequaquam est ex aliorum comparatione instituenda. Satis mihi fuerit congregâsse materiam, quam excelsius quoddam ingenium altius sollicitet. Quod ad typographicos attinet errores, (quos nullos esse minime ausus sim jactare,) curatum est, si qui inventi sint, ut in fine

voluminis corrigerentur. Sequitur Catalogus librorum et editionum, quibus in primo hoc volumine instruendo usus sum.

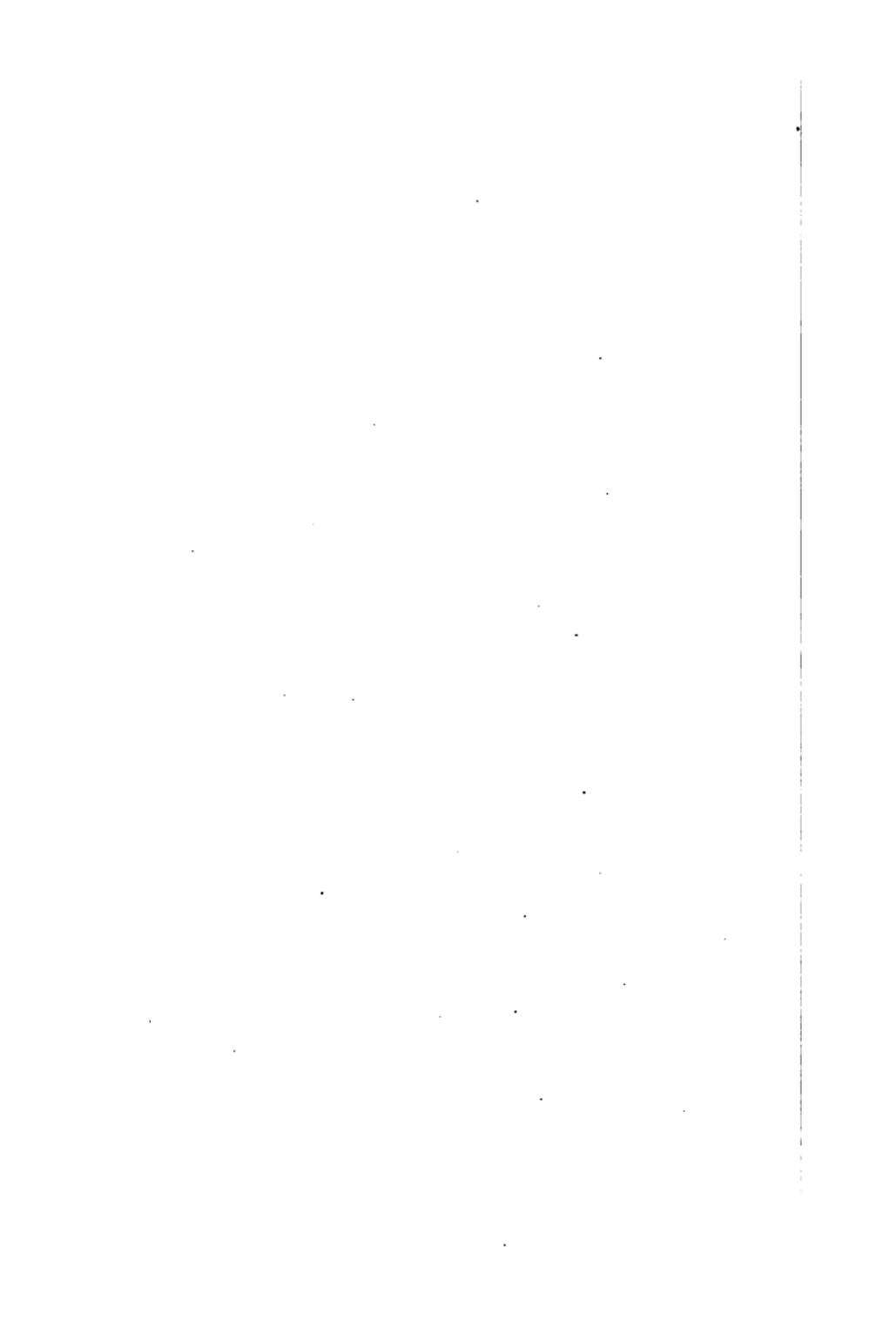
- Stobæi florilegium, ed. Gaisford, Oxon. 1822.
Athenæi deîpnosoph. ed. Schweighæuser. 1802.
Anthologia Græca, ex recensione Brunckii, 1794.
Carmina ix illust. foemin. etc. 1568.
Clementis Alexandrini opera, 1592.
Museum Criticum, Cantabrigiæ.
Poetæ Minores Græci, Gaisford.
Poetæ Minores Græci, Cantab. 1635.
Jamblichi de Vitâ Pythagoræ, 1707.
Poetæ Gr. Princ. heroici Carm. Stephanus. 1566.
Lloydii Dictionarium Historicum, Poeticum, etc.

INDEX SCRIPTORUM,

QUORUM OPERA IN PRIMO VOLUMINE EXHIBENTUR.

Prior numerus partem, posterior paginam designat.

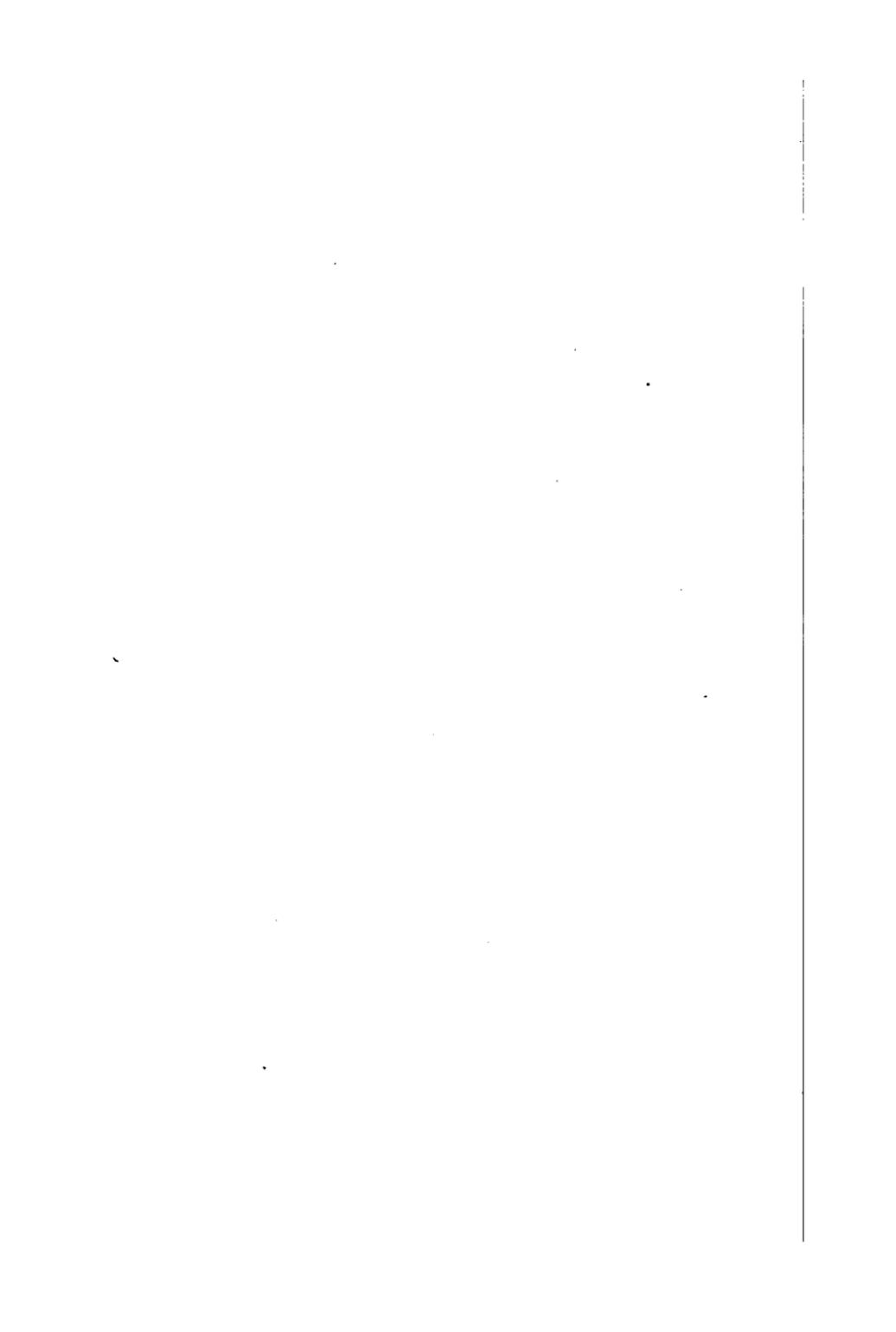
Alcæus Lesbius, . . . floruit A. C. 570	ii. 3.
Alcman Sardinus, ... A. C. 670	iii. 74.
Anyta Epidauria, ...	i. 3.
Archilochus Parius, ... A. C. 685	ii. 52.
Corinna Tanagræa, ...	i. 10.
Erinna Lesbia, ... A. C. 600	i. 9.
Hedyle Atheniensis, ...	i. 8.
Melinno Lesbia, ...	i. 11.
Mimnermus Colophonius, . . A. C. 560	ii. 48.
Musæus, ... P. C. 400	iii. 53.
Myro Byzantina, ...	i. 12.
Nossis Locrissa, ...	i. 13.
Phocylides Milesius, ... A. C. 540	iii. 65.
Phocylides Alexandrinus, . . P. C. 120	iii. 67.
Praxilla, Sicyonia, ... A. C. 490	i. 15.
Pythagoras Samius, ... A. C. 530	iii. 10.
Rhianus Thracius, ... A. C. 200	iii. 79.
Sappho Lesbia, ... A. C. 600	i. 16.
Simmias Rhodius, ...	iii. 3.
Simmias Thebanus, ...	iii. 9.
Simonides Ceius, ... A. C. 538	iii. 19.
Solon Atheniensis, ... A. C. 580	ii. 37.
Sophon Syracusanus, ... A. C. 270	ii. 20.
Stesichorus Himeræus, ... A. C. 570	ii. 14.
Telesilla Argiva, ... A. C. 510	i. 30.
Theosebia, ...	i. 10.
Tyrtæus Atheniensis, ... A. C. 680	ii. 30.

Δείψανα

τὰ

τὰς ἌΝΤΤΑΣ Ἐπιδαυρίας,
ἩΔΥΤΗΣ Ἀθηναίας,
ἩΡΙΝΝΑΣ Λεσβίας,
ΘΕΟΣΕΒΙΑΣ,
ΚΟΡΙΝΝΑΣ Ταυαργαίας,
ΜΕΛΙΝΝΟΥΣ Λεσβίας,
ΜΥΡΟΥΣ Βυζαντίας,
ΝΟΣΣΙΔΟΥΣ Λοκρίσσης,
ΠΡΑΞΙΛΛΑΣ Σικωνίας,
ΣΑΠΦΟΥΣ Λεσβίας,
καὶ
ΤΕΛΕΣΙΛΛΑΣ Ἀργείας.

ἌΝΤΤΑ Ἄ ἘΠΙΔΑΤΡΙΑ.

1.

ἔσταθι τῶδε κρᾶνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
χάλκεον ἀμφ' ὕψυχα στάζε φόνον δαΐων.
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἄμενα αἰπὸν Ἀθάνας
ἔγγελλ' ἀνορέαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

2.

βουχάνδας ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὸς Ἐριασπίδα υἱὸς,
Κλεύβοτος· ἅ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
τῆ ἰθάκη δὲ τὸ δῶρον Ἀριστοτέλης δ' ἐποίησε
Κλειτόριος, γενέτα ταῦτ' ἰσχυρὸν ὄνομα.

3.

φριζοκόμα τότε Πανί, καὶ Αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεῦδοτος οἰονόμος,
οὐνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

4.

ἀνία δὴ τοι παῖδες ἔνι, τράγε, φοινικόνετα
θέντες, καὶ λασίφ φιμὰ περὶ στόματι,
ἴππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἕσθλα,
ὄφρ' αὐτοὺς φορέης ἦπια τερπομένους.

εἰς Ἀφροδίτας ἕγαλμα ἐστὼς ἐπ' αἰγιαλοῦ καὶ ἀποσκοποῦν
πρὸς τὸ πέλαγος.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνη
αἰὲν ἀπ' ἀπείρου λαμπρὸν ὄρην πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύταισι τελῆ πλόον' ἀμφὶ δὲ πόντος
δεμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

Ἴζου ἄκας ὑπὸ τῶσδε δάφνας εὐθαλέα φύλλα,
ώραίου τ' ἔρυσαι νόματος ἀδὴ πρόμα,
ὄφρα τοὶ ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
ἀμπαύσης, προῖᾳ τυπτόμενα Ζεφύρου.

ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαισον·
ἀδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεὶ πετάλοισ.
πίδακά τ' ἐκ παγῶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὀδίταις
ἔμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

εἰς ἕγαλμα Πανός.

- α. τίπτε κατ' οἰάβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον βλαν
ἄμενος, ἀδυβόῃ τῶδε κρέκεις δόνακι ;
β. ὄφρα μοι ἐρσήεντα κατ' οἴρεα ταῦτα νέμονται
πόρτιες, ἠυτόκων δρεπτόμεναι σταχύων.

9.

Ἑρμῆς τᾶδ' ἔστακα παρ' ὄρχατον ἡμερόντα
 ἐν τριῶδοις, πολιῆς ἔγγυθεν αἰώνος,
 ἀνδράσι κεκμηῶσις ἔχων ἔμπαυσιν ὁδοῦ·
 ψυχρὸν δ' ἀχραῆς κρᾶνα ὑποῖάχει.

10.

θεοο τὸν Βρομίου κεραδὸν τράγον, ὡς ἀγερόχως
 δῖμμα κατὰ λαοσίαν γαῦρον ἔχει γενύων,
 κυδιῶν ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὖρεσιν ἀμφὶ παρηῆδα
 βόστρυχον ἐς ῥοδέαν Ναῖς ἔδεκτο χέρα.

11.

οὐκ ἔτι μ' ὡς τοκάρος πικιναιῖς πτερόγεσσις ἐρέσσω
 ὄρσεις ἐξ εὐνήης, ὄρθριος ἑγρόμενος.
 ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθηδὸν ἐπελθὼν
 ἔκτεινεν, λαίμῳ βίμφα καθεῖς ὕνυχα.

12.

εἰς δελφίνα ἐκβρασθέντα ἐκ θαλάσσης ἐν τᾷ χέρσῳ.
 οὐκ ἔτι δὴ πλατωῖσις ἀγαλλόμενος πελάγεσσις
 αὐχέν' ἀναβρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
 οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεῶς περικάλλεα χεῖλη
 ποιφύξω, τᾷ μᾶ τερπόμενος προτομᾶ.
 ἀλλὰ με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χερσὸν,
 κείμει δὲ ῥαδιανὰν τάνδε παρ' αἰόνα.

13.

ἦβα μὲν σὺ, Πιρράρχε, πεισὼν παίδων, τὰ γε ματρὸς
 στάθε' ἐνὶ δυοφερῶ' πένθει ἔθου φθίμενος.
 ἀλλὰ καλὸν τοι ὑπερθεῖν ἔπος τόδε κέτρος ἀεῖδει,
 ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρναίμενος πατρίδος.

14.

ἀκρίδι τῆ κατ' ἄρουραν ἀηδόνη, καὶ δρυοκοίτα
 τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,
 παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· διςσὰ γὰρ αὐτῶς
 παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων Ἀΐδας.

15.

μνᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαίου εἶσατο Δᾶμις
 Ἰππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε θαφεινὸς Ἄρης
 τύψε· μέλαν δέ οἱ αἶμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
 ζέσσε', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνω.

16.

ἀντί τοι εὐλεχέος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὕμεναίων
 μάτηρ στάσε τάφω τῶδ' ἐπὶ μαρμαρίνω
 παρθενικᾶν, μέτρον τε τεινὸν καὶ κάλλος ἐχοῖσαν,
 Θέρσι· ποτιφθέγκτα δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

17.

ῥόχόμεθ', ὦ Μίλιγτε, φίλα πατρι, τὰν ἀθέμιστον
 τῶν ἀνόμων Γαλατῶν ὄβριον ἀναινόμεναι,
 παρθενικᾶν τρισσαλὴν πολιήτιδες, ἃς ὁ βίαιος
 Κελτῶν εἰς αὐτήν μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.
 οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα τὸ δυσσεβές, οὐδ' Ἰμνέαιον
 νυμφίον, ἀλλ' Ἀΐδαν καδεμόν' εὐρόμεθα.

18.

λοίσθια δὴ τᾶδε πατρὶ φίλων, περὶ χεῖρε βαλοῦσα,
 εἶπ' Ἐρατᾶ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·
 ὦ πάτερ, οὐ τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
 ἤδη ἀποφθιμένας κύνεος θάνατος.

19.

πολλάκι τῶδ' ὀλοφυνθὰ κόρας ἐπὶ σάματι κλεινὰ
 μάτηρ ὠκυμόρου, παῖδ' ἐβόασε φίλων,
 ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
 χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

20.

Λύδιον οὐδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
 πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·
 οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτὸς,
 ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἑτάρω σχῶν κυκλόεσσαν Ἰτυν.

21.

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νῦν δὲ τεθνηκὼς
 ἴσον Δαρείῳ τῶ μεγάλῳ δύναιται.

22.

παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἃς ἐπι πολλοὶ
 νυμφῖοι ἰέμενοι πατρὸς Ἰκοῦτο δόμον,
 κάλλειν καὶ πινυτάτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
 ἐλπίδας οὐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω.

23.

ὦλεο δήποτε καὶ σὺ πολὺβρίζον παρὰ θάμνον,
 Λοκρὶ, φιλοφθόγων ὠκυτάτα σκυλάκων,
 τοῖον ἐλαφρίζοντι τεφ' ἑγκάτθετο κώλων
 ἴδν ἀμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχεις.

24.

οὐκ ἔτι λίγειά σε κατ' ἀφνερὸν Ἄκιδος οἶκον
 Ἄκρῃ μελιζομένην ὕψεται ἀέλιος.
 ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένου πεπότασαι,
 καὶ δυοφερὰ χρυσέας ἕνθεα Περσεφόνας.

ἩΔΥΤΛΗ Ἡ ἈΘΗΝΑΙΑ.

ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης Σκύλλης.

ἢ κόκχου δῶρημα φέροντ' Ἐρυθρᾶς ἀπὸ πέτρης,
 ἢ τοὺς Ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγους,
 τῇ νυμφῇ δυσπέιστω ἀθύρματα· δάκρυ δ' ἐκείνου
 καὶ Σείρην γέλιων παρθένος φητίσασα.
 ἄκτῃν γὰρ κείνην ἀπενήχθετο, καὶ τὰ σύνεγγυς
 Αἴτνης.

ἩΡΙΝΝΑ Ἄ ΛΕΣΒΙΑ.

1.

ἐξ ἀταλῶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῶσθε Προμαθεῦ,
ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τιν ὀμαλοὶ σοφίαν.
ταύτων γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὄστις ἔγραψεν,
αἶκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἦς κ' Ἀγαθαρχίς ὄλα.

2.

εἰς Βαυκίδα τὰν Μιτυληναίων Ἡρίννας συνεταίριδα.
στᾶλαι, καὶ σειρήνες ἐμαί, καὶ πένθιμη κρωσσέ,
ὄστις ἔχεις Ἀἶδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἥριον εἴπατε χαίρην,
αἶτ' ἄστοι τελέθοντ', αἶθ' ἕτεροπτόλιες,
χῶτι με νύμφαν εἶσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τὸ,
ὄττι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χῶτι γένος
τήνην εὐγενὲς ἐντὶ, καὶ ὄττι μοι ἅ συνεταίρις
Ἡρων' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

3.

εἰς Βαυκίδα τὰν νύμφαν ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν.
νύμφας Βαυκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαι, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀἶδα·
βάσκανος ἔσο' Ἀἶδα. τὰ δέ τοι καλὰ μευ ποθορῶντι
ῶμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παιδ' Ἰμέναιος ὄφ' ἄς δόμον ἄγετο κεύκας
τῷδ' ἐπὶ καθεστὰς ἐφλεγε πυρκαϊᾶς,
καὶ σὺ μὲν, ὦ Ἰμέναιε, γάμων μολπαίαν ἄουδαν
εἰς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσασα.

4.

πομπίλε ναύταισιν πέμπων πλόον εἴπλοον ἰχθύς,
πομπέσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδείαν ἐταίραν.

ΘΕΟΣΕΒΙΑ.

εἶδεν Ἀκεστορίη τρία πένθεα· κείρατο χαίτην
πρώτων ἐφ' Ἴπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ,
καὶ νῦν Ἀβλαβίου γοερῷ περὶ σήματι κείται,
αἰδομένη μετ' ἐκείνων ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

ΚΟΡΙΝΝΑ Ἄ ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ.

1.

† καλὰ γέρεια οἴσομένα
Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλοις.
μέγα δ' ἐμὰ γέγαθε πόλις
λιγυροκατίλας ἐνοπᾶς.
καὶ πεντήκονθ' οὐψιβίας.

2.

† δουρατέφ τ' ἐφ' Ἴππο
κατὰ μὲν βριμούμενοι·
πόλιν δ' ἐπράθομεν.
προφανῆς Γλούκου δέ τις ἄδων
πελέκεσσι δονεῖται.

ἢ διανεκῶς εὐδεις, οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόριννα.

ΜΕΛΙΝΝΩ 'Α ΛΕΣΒΙΑ.

ῥῆθι εἰς Ῥώμαν.

χαῖρε μοι Ῥώμα, θυγάτηρ Ἄρηος
 χρυσεόμετρα, δαΐφρων ἄνασσα,
 σεμνὸν ἅ ναίεις ἐπὶ γᾶς Ὀλυμπον,
 αἶν ἄβραυστον.

σοι μόνῃ, πρέσβιστα, δέδωκε Μοῖρα
 κῦδος ἀρήκτω βασιλῆον ἀρχᾶς,
 ὄφρα κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος
 ἄγεμονεῆς.

σὴ δ' ὑπὸ στευγλᾷ κρατερῶν λεπιδῶν
 στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσης
 σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλῆως κυβερνᾷς
 ἕσται λαῶν.

πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἶν,
 καὶ μεταπλάσσω βίον ἔλλοτ' ἄλλως,
 σοι μόνῃ πλησίστιον οὖρον ἀρχᾶς
 οὐ μεταβάλλει.

ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνῃ κρατίστους
 ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλως λοχεύεις,
 εὖσταχυν Δάματρος ὄπως συνόλης
 καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

ΜΤΡΩ 'Α ΒΥΖΑΝΤΙΑ.

1.

κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ πασάδα τὰν Ἀφροδίτας
 βότρυ, Διωνύσου πληθόμενος σταγόνι,
 οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἔρατὸν περὶ κληῖμα βαλοῦσα
 φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρειον πέταλον.

2.

νύμφαι Ἀμαδρύνιδες, ποταμοῦ κόραι, αἱ τὰδε βένθη
 ἀμβρόσια ῥοδέϊσι στείβετε ποσσὶν ἀεὶ,
 χαίρετε καὶ σώζετε Κλεώνυμον, ὃς τὰδε καλὰ
 εἶσαθ' ὑπάλπιπτον ὄμμα θεαὶ ξόανα.

3.

ἀποσπασμάτων ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης Μναμοσύνας.
 Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτην τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς νιν
 ἠήδει μακάρων· ὃ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι
 τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέφ' τρέφον ἕντραφ,
 ἀμβροσίαν φορέουσαι ἀπ' Ὀκεανῷ ῥοάων.
 νέκταρ δ' ἐκ πέτρας μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,
 γαμφηλῆι φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιέεσσι.
 τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρύπτα Ζεὺς
 ἀθάνατονποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασεν·
 ὡς δ' αὐτῶς τρήρωσι πελειάσιν ἔπασε τιμάν,
 αἱ δὴ τοι θέρεος καὶ χειμάτος ἄγγελοί εἰσι.

ΝΟΣΣΙΣ Ἄ ΛΟΚΡΙΣΣΑ.

1.

Ἄδιον οὐδὲν ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερα πάντα
 ἐστίν· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσσα καὶ τὸ μέλι.
 τοῦτο λέγει Νοσσίς· τιμὰ δ' ἅ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
 οὐκ οἶδεν τήντας ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

2.

Ἦρα τιμήσσω, Λακίνιον ἅ τὸ θυῶδες
 πολλάκις οὐρανόθεν νισσομένα κοθορῆς,
 δέξαι βύσσινον εἶμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυῆς
 Νοσσίδος ἔφανεν Θεοφιλίς ἅ Κλεόχας.

3.

Ἄρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ὀρτυγίαν ἐρέσσαν,
 τόξα μὲν ἐς κόλπους ἄγν' ἀπόθου Χαρίτων,
 λούσαι δ' Ἰνώπῃ καθαρὸν χροῖα, βᾶθι δ' ἐς οἶκους
 λύσουσ' ὠδίνων Ἄλκείω ἐκ χαλεπῶν.

4.

ἐλθοῖσαι ποτὶ ναῦν, ἰδοίμεθα τὰς Ἀφροδίτας
 τὸ βρέτας, ἃ χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
 εἴσατό μιν Πολυαρχίς, ἔπαυρομένα μάλα πολλὰν
 κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαίας.

5.

χαίρουσάν τοι ἔοικε κομῶν ἔπο τὰν Ἀφροδίταν
 ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·
 δαιδαλέος τε γὰρ ἔστι, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄξει,
 τοῦ, τῆ καὶ τήνα καλὸν Ἄδωνα χρεῖ.

6.

ἔντεα Βρέττιοι ἄνδρες ἀπ' αἰνομόρων βάλον ὤμων,
 θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων,
 ὧν ἀρετὰν ὑμνεύντα, θεῶν ὑπ' ἀνάκτορα κείνται,
 οὐδὲ ποθεῖντι κακῶν πάχρας, οὐς ἔλιπον.

7.

Αὐτομέλινα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
 ἀμὲ ποτοπτάξειν μελιχίως δοκέει·
 ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τῆ ματέρι πάντα ποτῆκει.
 ἦ καλὸν ἔκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

8.

γνωτὰ καὶ τῆνῳθε Σαβαιθίδος εἶδες' ὀπωπά·
 ἃ δ' εἰκὼν μορφῆ καὶ μεγαλοφροσύνας.
 θάεο τὰν πινυτὰν, τό τε μελιχον αὐτόθι τήνας
 ἔλπομ' ὄρην· χαίροις πολλὰ, μάκαιρα γύναι.

9.

Θυμαρέτας μορφὴν ὁ πίναξ ἔχει· εἶ γε τὸ γαῦρον
 τεῦξε, τό θ' ὠραῖον τῆς ἀγανοβλεφάρου.
 σαῖνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα
 δέσποιναν μελάρων οἰομένα ποθορῆν.

10.

τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλῶ δόμον εἰς Ἄφροδίτας,
 εἰκόνα γραφάμενα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσων.
 ὡς ἀγανῶς ἔστακεν ἴδ' ἅ χάρις ἄλικον ἀνθεῖ.
 χαιρέτω· οὐ τινα γὰρ μέψιν ἔχει βιοτᾶς.

11.

ὦ ξειν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
 τῶν Σακφούς Χαρίτων ἕνθος ἐνοψόμενος,
 εἰπεῖν ὡς Μούσαισι φίλαν, τήνη τε Λοκρὶς γὰ
 τίκτεν ἴσων, ὅτι θ' οἱ τοῦνομα Νοσσίς. ἴθι.

12.

καὶ καπυρὸν γελᾶσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
 ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ἕρινθων εἴμ' ὁ Συρακόσιος,
 Μουσάων ὀλίγα τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυδάκων
 ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

ΠΡΑΞΙΑΛΛΑ Ἄ ΣΙΚΤΩΝΙΑ.

1.

Ἄδμήτρου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν
 τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου,
 γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις.

2.

ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
 παρθένε τὰν κεφαλὰν, τὰ δ' ἔνερθε νύμφα.

ἐξ ἐπιγραφομένης Ἀχιλλέως.

ἀλλὰ τεὸν σῆμα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

ΣΑΠΦΩ Ἰ ΛΕΣΒΙΑ.

1.

εἰς Ἀφροδίταν.

ποικιλόφρον, ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί τε
μή μ' ἔσαισι, μηδ' ὄνισαισι δάμνα,
πότνια, θυμὸν

ἀλλὰ τυῖδ' ἔνθ', αἶ ποτα κατέρωτα
τᾶς ἐμᾶς ἀνδρᾶς ἄλοισα πολλᾶς
ἔκλυες, πατρός τε δόμον λίποισα
χρῦσεον, ἦνθες,

ἄρμ' ὑποσδεύσασα· καλοὶ δέ τ' ἄγον
ᾠκέες στρώθοι, περὶ γᾶς μελαίνας
πυκνὰ δινεύντες πτέρ' ἀπ' ὠρανῶ θέ-
ρευς διὰ μέσσω·

αἶψα δ' ἐσκίοντο· τὸ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδίσασ' ἀθανάτῳ προσώπῳ
ἦρεν ὅττι τ' ἦν, τὸ πέπονθα, κῶττι
δὴ τὲ κἀλλημι,

κῶττι μεῦ μάλιστα ἐθέλω γενέσθαι
· μαινόμεν θυμῷ — τίνος αὖ τὸ πειθοῖ
μᾶκς σαγήνευσας φιλότατα; τίς τ', ὦ
Σάπφ', ἀδικήη;

καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέχεται, ἀλλὰ δώσει,
αἰ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλάσει
κοῦκ ἐθέλοισαν.

ἔνθε μοι καὶ νῦν, χαλεπῶν τε λύσον
ἐκ μερμυῶν ὄσσα δέ μοι τελεῖσθαι
θυμὸς ἰμέρρει, τέλεσον, τὸ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσσο.

2.

εἰς ἐρωμέναν.

φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν ἀνὴρ, ὅστις ἐναντίος τοι
ἰσθάνει, καὶ πλάσιον ἀδὺ φωνοί-
σας ἐπακούει,
καὶ γελᾶσας ἰμέροεν, τὸ μοι ἴμεν
καρδίαν ἐν στάθεσιν ἐπτάσεν·
ὥς τε γὰρ Φιδῶ, βροχέως με φωνᾶς
οὐδὲν ἔτ' ἴκει·

ἀλλὰ καμμέν γλῶσσα Φέαγε, λεπτόν δ'
αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν,
διπλάτεσσι δ' οὐδὲν ἔρημι, βομβεῦ-
σιν δ' ἀκοαὶ μολί.

καθ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέεται, τράμος δὲ
πᾶσαν ἀγρεῖ· χλωροτέρα δὲ ποιᾶς
ἔμμι· τεθνάκην δ' ὀλίγω ἔπιδύσσην
φαίνομαι ἄπνους.

ἀλλὰ πᾶν τολματὸν, ἐπεὶ πένητα

• • • • •
• • • • •

3.

ἀστéρες μὲν ἀμπὶ καλὰν σελάναν
ἄπς ἀποκρύπτοντι φαεινὸν εἶδος,
ὀππόταν πλήθοισα μάλιστα λάμπη
γᾶν • •

4.

κῆνον, ὃ χρυσόθρονε Μοῖσ', ἐνίσπες
ἕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσλᾶς
Τήϊος χώρας ὅν κειδε τερπνῶς
πρεσβὺς ἀγαυός.

5.

ἔλθε, Κύπρι,
χρυσέαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβραῖς
συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχοοῖσα
τοῖσδ' ἑταίροις τοῖσιν ἐμοῖς τε καὶ σοῖς.

6.

κατθανοῖσα δὲ κείσ' οὐδέποτα μαγμοσύνα σέθεν
ἔσσει' οὐδέποτ' εἰς ὕστερον. οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας. ἀλλ' ἀφανῆς κῆν Ἀῖδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαυρῶν νεκίων ἐκπεποταμένα.

7.

ἔρος δ' αὐτέ μ' ὀ λυσιμελῆς δονεῖ,
 γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.
 Ἄτθι, σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο
 φροντίσθην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν ποτῆ.

8.

τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατῆρ ἀνέθηκε Μενίσκος
 κύρτον καὶ κόπαν, μνᾶμα κακοζοΐας.

9.

Τιμᾶδος ἄδε κόνις, τὰν δὴ, πρὸ γάμοιο θανοῖσαν,
 δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος·
 ἄς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθαγεί χαλκῷ
 ἔλικες ἱμερτᾶν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

10.

παιδὴν ἔφωνος ἔοισα τάδ' ἐννέπω, αἴ τις ἐρηται,
 φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν.
 αἰδοπία με κόρη Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἄριστῷ
 Ἐρμοκλείδαο τῷ Σαιωνιάδα,
 σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν, ἔ σὺ χαρεῖσα,
 πρόφρων ἀμετέραν εὐκαλείσον γενεάν.

11.

ἔστι φύσις θηλεῖα, βρέφη σάξουσ' ὑπὸ κόλποις
 αὐτῆς· ταῦτα δ' ἔφωνα βόην ἴσθησι γεγωνόν
 καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπέιρου διὰ πάσης,
 οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ' οὐ παρέουσιν ἀκούειν
 ἔξεστιν, κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.

12.

ἀμφὶ δ' ὕδαρ
 * * * ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕδαρ
 μαλίνων· αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
 κῶμα καταρβέει.

13.

ἢ τε Κύπρος, ἢ Πάφος, ἢ Πάνορμος.

14.

τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἀνεμοὶ φέροιεν.

15.

ἀρτίως ἅ χρυσοπέδιλος Ἀῶς.

16.

κῆνοι δ' ἔρα πάντες ἔσχον
 ἐν χερσῶν καρχῆσι· ἔλειβον, ἀρτί-
 σωτο δὲ πάμπαν
 ἐσλὰ τῷ γάμβρῳ.

17.

ἀλλ' ἔων φίλος ἀμῖν λέχος ἔρυσσο νεώτερος
 οὐ γὰρ τλάσομ' ἐγὼ ξυνοικῆν νέ' οὔσα γερατέρῳ.

18.

στᾶθι κῆντα φίλος, καὶ τὰν ἐπ' ὄσο' ἀμπέτασον χάριν.

19.

ἐνθόντ' ἐξ ὄρανῳ, πορφυρέαν περβέμενον χλάμυν.

21

20.

βοδοπαχες ἀγναί Χάριτες δεῦτε, Διὸς κόραι.

21.

ἔγε δία χελύνη, λέγε, φωνᾶσσα δὲ γίνεο.

22.

δεῦτε νῦν, ἀβραὶ Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

23.

τάδε νῦν ἐταίραις ταῦσιν ἐμαῖς τερπνὰ καλῶς ἀείσω.

24.

σὸν δὲ στεφάνοις † ὄδικα παρθέσθ' ἐραταῖς φοβαῖσιν,
ὄρηκας ἀήτω † συνέβηαις ἀπαλαῖσι χερσίν.
εὐδῶθεα γὰρ * πέλεται, καὶ Χάριτες μάκαιραι
μᾶλλον † προτέρην ἀστεφανώτοισι δ' ἀποστρέφονται.

25.

A. Παρθενία, Παρθενία, ποῖ με λειποῖς ἀποίχῃ;
B. οὐκέτι ἤξω πρὸς τε, οὐκέτι ἤξω.

26.

ἐγὼ δὲ φίλημ' ἀβροσύσων, καὶ μοι τὸ λαμπρὸν
ἔρος ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογκε.

27.

ἀλλὰ τις οὐκ ἔμμεν παλγκότων ὀργάνων.
ἀλλ' ἀβακὴν τὰν φρέν' ἔχω.

22

28.

γλυκεῖα μήτηρ, οὔτοι δύνάμαι κρέκειν τὸν ἰσθὺν,
πόθω δαμείσα παιδός, βραδινὰν δὲ Ἄφροδίταν.

29.

πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἅ σελάνα·
αἱ δ' ὡς περὶ βωμῶν ἐστάθησαν.

30.

εὐμορφοτέρα Μινασιδίκα τῆς ἀπαλῆς Γυρινῶς.

31.

ἄσαροτέρας οὐδαμὰ πω, βαννὰ, σέθεν τύχοις ἄν.

32.

δέδυκε μὲν ἅ σελάνα καὶ Πιληιάδες· μέσαι δὲ
νύκτες· παρὰ δ' ἔρχετ' ὄρα· ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

33.

πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς οὐκ ἄσινῆς παράκοιτις·
ἅ δὲ κρᾶσις εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον.

34.

αἱ δ' Ἰκέ τ' ἐσλῶν ἡμερος ἢ καλῶν,
καὶ μή τι Φειπὴν γλῶσσοσ ἐκύκα κακόν,
αἰδῶς μὲν θυχί τ' ἕππατ' εἶχεν,
ἄλλ' ἔλεγες περὶ τῷ δικαίῳ.

35.

ἠράμην μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πότα.

36.

ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν.

37.

Σαυφοῖ, τί τὰν πολυβολον Ἀφροδίταν.

38.

τίς δ' ἀγροῖωτιν ἐπεμμένα στολὰν
σοι θέλγει νόον, οὐκ ἐπισταμένα
τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφυρῶν.

39.

θεῦρο δεῦτε, Μοῖσαι, χρύσειον λιπαῖσαι.

40.

ὀλβιε γαμβρὲ, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἦραο,
ἐκτετέλεσθ', ἔχεις δὲ παρθένον, ἂν ἦραο.

41.

μαλίχρος δ' ἐπ' ἡμερῶν κέχεται προσώπῳ.

42.

ὕψι δὴ τὸ μέλαθρον
ὑμέναον,
ἀέβητε τέκτανες ἄνδρες,
ὑμέναον.
γαμβρὸς ἔρχεται Ἴσος Ἀρήϊ,
ὑμέναον,
ἄνδρὸς μεγάλῳ πολλῶ μείζων.

24

43.

χαίροισα νύμφα, χαίρέτω δ' ὁ γαμβρός.

44

χαῖρε, νύμφα, χαῖρε, τίμιε γαμβρὲ, πολλά.

45.

τίνι τ', ὦ φίλε γαμβρὲ, καλῶς εἰκάσδω;
δρπακι βραδινῶ τε μάλιστ' εἰκάσδω.

46.

θυρωρῶ πόδες ἐπτορόγυιοι,
τὰ δὲ σαμβάλα πεντεβόεια,
πίσωγγοι δὲ δέκ' ἐκσεπόνασαν.

47.

οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα παῖς, ὦ γαμβρὲ, τοιαῦτα.

48.

Ἔσπερε, πάντα φέρεις ὄσα φαινόλις ἐσκεῖδασ' αὐώς.
φέρεις οἶνον, φέρεις αἶγα, φέρεις ματέρι παῖδα.

49.

—ὡς γλυκύμαλον ἐρέθεται ἄκρα ἐπ' ὕδαφ.

50.

παντοδαπαῖς μεμυγμένα χροιάισι.

51.

τί με, Πανδιονίς ὦ ῥαννὰ χελιδοῖ—

25

52.

ζαελεσάμαν ὄναρ Κυπρογενήφ.

53.

αὐτὰ δὲ τὸ, Καλλίσα.

54.

ἐστὶ μοι καλὰ πᾶσι χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμπερῆ μορφὰν ἔχουσα, Κλεῖς μὲν ἂ' ἴγαπατά.
ἀντὶ τὰς ἐγὼ οὐδὲ Λυδῶν πᾶσαν, οὐδ' ἔραυνάν.

55.

πέρροχος ὡς ὅτ' αἰοῖδς ὁ Λέσβιος ἄλλοδαποῖσι.

56.

πολὺ πακτίδος ἀδυμελεστέρα
χρυσῶ χρυσότερα.

57.

τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτως
κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν.

58.

πτερύγων δ' ὑποκακχέει λιγυρὰν αἰοῖδαν,
ὅτι ποτ' ἂν φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.

59.

κάδδ' ἀμβροσίας μὲν κρατῆρ ἐκέκρατο,
'Ερμῆς δὲ Φελῶν ἕλπιω θεοῖς οἰνοχόσησε.

60.

χρῦσειοι ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

61.

φασὶ δὴ ποτε Λήδαν ὑακίνθινον
πεπυκαδμένον ὦφιον εὐρήν.

62.

ὦφιου πολὺ λευκότερα.

63.

χειρόμακτρα δὲ καγγόνων πορφυρᾶ
καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις ἐπεμψα
πυφωκᾶς δῶρα τίμια.

64.

πολλὰ δ' ἀνδρίθμα ποτήρια καλαίφισ.

65.

Ἴδιον ἐνθὲ ἀμέργουσαν
παῖδ' ἔγαν ἀπαλάν.

66.

καὶ πολλαῖς ὑποθυμίδες
πλέκταις ἔντια παλαιδέραι.

67.

βρενθείφ βασιληίφ.

68.

μόλις μὲν ἔννη λεπτὸν ἔχουσ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον.

69.

ὄππῃσιν γὰρ εἰς θῶ, κῆροί με μάλιστα σίνονται.

70.

σμικρὰ μοι, πάϊς, ἐμμέναι
φαίνεαι, κῆχαρις.

71.

πολλὰ μοι τὰν πολυδάκτος παῖδα χαίρειν
λέγω.

72.

σύ τε καλὸς θεράπων Ἔρως.

73.

ὁ ἔρως ἐτίναξε τὰς φρένας,
ὡς ἄνεμος κατ' ἄρος δρυσὶν ἐμπεσῶν.

74.

οὐ γὰρ θέμις ἐν μοισσπόλων οἰκίᾳ
θρήνον ἐμμέναι, οὐκ ἔμμι πρόπει τάδε.

75.

τᾶισι ψυχρὸς μὲν ἐγένετο θυμὸς
πὰρ δ' ἰεῖσι τὰ πτερὰ.

76.

ἦρος ἄγγελος, ἡμερόφωνος ἀηδών.

77.

ὁ μὲν γὰρ καλὸς, ὅσσον ἰδεῖν πέλεται,
ὁ δὲ κἀγαθὸς αὐτίκα καὶ καλὸς ἔσται.

78.

ἡμιτόβιον σταλάσσω,
ἢ δίκροσσον φακιόλιον.

79.

ἄμφι λαβροῖς λασίοις εἶ ἐπύκασσε.

80.

ὁ Δαρεὺς φηγ, εἶκεν ἄφετον ἄγνῃ βίῃ.

81.

ποικίλος μάσθλης, Λύδιον κακὸν ἔργον.

82.

μὴ κίνει χερσίδας.

83.

ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χύτ' ἕωρος.

84.

μνάσσεσθαι τινα φαμί καὶ ὕστερον ἀμμέων.

29

85.

τὸ μέλημα τοῦμόν.

86.

Κρήσασαί νυ ποτ' ἄδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ᾠρχεῦντ' ἀπαλοῖς ἄμφ' ἑρέεντα βωμόν.

87.

Ἦραν ποτὰ φάσιν Δία τὸν τερπικέρανον.

88.

πῶας τέρεν ἕνθος μαλακὸν ματεῦσαι.

89.

ἅ παῖς ἅ κατὰκλειστος, τάν οἱ φασί τεκόντες
εὐναίους ὀαρισμοὺς ἔχεν ἴσ' ὀλέθρου.

90.

Λατῶ καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἐταῖραι.

91.

ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσοῦς,
κῆνον οὐ σὰς οὐδὲ κίς δάπτει,
βροτέαν φρένα κάλλιστον φρενῶν.

92.

αἱ τοῖς ἄνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς ἐπιθεῖναι βασιλέα, τὸ ῥόδον ἂν
τῶν ἀνθέων ἐβασίλευε. γᾶς ἐστὶ κόσμος, φυτῶν ἀγλαΐσμα,

ὄφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθμα, κάλλος ἀστράπτων ἔρατος πνέει,
 Ἄφροδίταν προξενεῖ, εὐειδέσι φύλλοις κομῆ, εὐκνήτοις πετάλοισι
 τρυφᾷ· τὸ πετάλον τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ.

ΤΕΛΕΣΙΛΛΑ Ἄ ἈΡΓΕΙΑ.

ἂ δ' Ἄρτεμις, ὦ κόραϊ,
 φεύγοισα τὸν Ἄλφεόν.

_____

_____

Λείψανα

τὰ

ἌΛΚΑΙΟΥ ΛΕΣΒΙΟΥ,
ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ ἼΜΕΡΑΙΟΥ,
ΣΩΦΡΟΝΟΣ ΣΤΡΑΚΟΣΙΟΥ,
ΤΥΡΤΑΙΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΥ,
ΣΟΛΩΝΟΣ ἈΘΗΝΑΙΟΥ,
ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ,

καὶ

ἈΡΧΙΛΟΧΟΥ ΠΑΡΙΟΥ.

Vertical line on the right side of the page.

ἌΛΚΑΙΟΣ Ὁ ΛΕΣΒΙΟΣ.

1.

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος
χαλκῷ· πάσα δ' Ἄρη κεκό-
σμηται στέγη,
λαμπραῖσιν κυνέαισι, κατ-
τῶν λευκοὶ καθύπερθεν ἵπ-
πειοὶ λόφοι
νεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀν-
δρῶν τὰ γάλατα· χάλκεια δ'
αὐτὸ πασσάλους
κρυπτοῦσιν περικείμεναι
λαμπρὰ κναμίδες, ἕρκος ἰ-
σχυρὸν βέλεος,
θώρακές τε νέω λίνω,
καὶ κοῖλαι δὲ κατ' ἀσπίδες
βεβλημέναι·
πάρ δ' αὐτὸ Χαλκιδικαὶ σπάθαι,
πάρ δὲ ζώματα πολλὰ, καὶ
κνυπαττίδες
τῶν οὐκ ἔστι λαθέσθ', ἐπει-
δὴ πρότιστ' ὑπὸ Φέργον ἔ-
σταμεν τότε.

2.

πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ἀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα
† κάδδ' ἔειρε κυλίχνας μεγάλας αἰ τὰ ποικίλλης.

Φοῖνον γὰρ Ξεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγχεε κίρνας ἕνα καὶ δύο
 πλείαις κακκεφαλᾶς· ἅ δ' ἕτερα τῶν ἕτερον κύλιξ
 ὠθείτω.

3.

ἕει μὲν ὁ Σδεὺς, ἐκ δ' ὄρανῳ μέγας
 χειμῶν· πεπάγασιν δ' ὑδάτων βοαί.

• • • • •
 • • • • •

κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεῖς
 πῦρ, ἐν δὲ κίρνας Φοῖνον ἀφειδέως
 μελιχρόν' αὐτὰρ ἄμπι κόρσῳ
 μαλθακὸν ἄμπι [τίθει] γνάφαλλον.

4.

τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ἂν τὸ μέσσον
 ναῖ φορήμεθα σὺν μελαίῳ,
 χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ κάλων'
 πὰρ μὲν γὰρ ἄντλος ἰσοπέδων ἔχει,
 λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἦδη,
 καὶ λακίδες μεγάλαι κατ' αὐτό.
 χαλᾶσι δ' ἔγκυραι

• • • • •
 • • • • •
 • • • • •

τὸδ' αὐτε κῦμα τῷ προτέρῳ ὁμον
 στείχει· παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλιν
 ἀντλήν.

5.

οὐ χρῆ κακοῖσιν θυμὸν ἐπιτρέπην·
 προκόφομες γὰρ οὐδὲν ἄσάμενοι,
 ὧ Βύκχι· φάρμακον δ' ἄριστον
 οἶνον ἐνεικαμένοις μεθυσθῆν.

6.

νῦν χρῆ μεθύσκην καὶ χθόνα πρὸς βίαν
 παίην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

7.

(Ἔρωτα) * * δεινότατον θεῶν
 ἐγείνατ' εὐπέδιλος Ἴρις,
 χρυσοκόμα Ζεφύρω μιγείσα.

8.

τέγγε πνεύμονα Φοῖνψ· τὸ γὰρ ἕστρον περιτέλλεται,
 ἃ δ' ἔρα χαλεπὰ, πάντα δὲ διψῆ ὑπὸ καύματος.
 ἀχεῖ δ' ἐκ πετάλων † τάδε δὴ τέττιξ . . . .
 ἀνθεῖ καὶ σκόλυμος· νῦν δὲ γυναῖκες μιάρωταται.

9.

ἄρπιδες τίνας οἶδ' ὠκεανῷ; γῆς ἀπὸ πειράτων
 ἦρθον, παρόλοκες ποικιλόδειροι, τανυσίπτεροι.

10.

τὸν κακοπάριδα
 Πιττακὸν πόλεος τᾶς ἀχόλω καὶ βαρυσάιμονος
 ἐστᾶσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινεῦντες ἀολλέες.

11.

ὡς γὰρ δὴ ποτα φασίην Ἀριστόδαμον
 ἐν Σπάρτῃ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπῆν·
 χρήματ' ἀνὴρ· πενιχρὸς γὰρ οὐδείς
 πέλετ' ἐσλὸς οὐδὲ τίμιος.

12.

τέλεσεν μέγαν ἄθλον,
 καὶ πόνων σφ' ἐρύσατο,
 κτείνων ἄνδρα μαχαί-
 ταν, βασιλῆα παλαιστᾶν,
 ἀπὸ λογιόν τ' ἀμύνων,
 ὄνιαν τ' ἀχέων ἀποπέμπων.

13.

ὦ νᾶξ Ἀπολλον, παῖ μεγάλα Διός.

14.

μέλαγχρος αἰδῶς ἄξιος εἰς πόλιν.

15.

πάμπαν δὲ τύφος ἐξέλετο φρένας.

16.

ἄνδρες πόληος πύργοι ἀρήϊοι.

17.

τόδ' ἔργον † ἀγήσατο τεὰ κόρα.

18.

οἴκῳ τε πὲρ σῶ καίπερ ἀτιμίαις.

19.

πρῶτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις.

20.

ἔνασσε Ἄθῆνα † ἀπολε . . . .

† ἀπὸ Κορωνείας ἐπὶ δεῦ . . . .

. . . πάροιθεν ἀμφὶ . . .

Κωραλίῳ ποταμῷ παρ' ἕχθαις.

21.

λόφον τε σείων Καρικόν . . .

22.

καί κ' οὐδὲν ἐκθενὸς γένοιτο.

23.

οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίσπτρον.

24.

καί τις ἐπ' ἑσχατιαῖσιν οἰκεῖς.

25.

μηδὲν ἕλλο φυτεύσης πρότερον δένδρον ἀμτέλω.

26.

νύμφαις ταῖς Διὸς ἐξ Αἰγυῖα φαισί τετυγμέναις.

27.

ὦ ἄνθρωφ', οὗτος ὁ μαινόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἅ δ' ἔχεται βοῶνς.

28.

ἀργαλέον πενία κακὸν ἔσχετον, ἅ μέγαν
δαμνᾷ λαὸν ἀμαχανία σὺν ἀδελφεῶ.

29.

ἔλλοτα μὲν μελιαδέος, ἔλλοτα δ'
ὀξυτέρω τριβόλων † ἀβήτουμένος.

30.

ἐκ δὲ ποτηρίων πένης Δεινομένη παρίσδων.

31.

Ἔηρος ἀνθεμῶντος ἐπείϊον ἐρχομένοιο.

32.

ἐν δὲ κίρνα τῷ μελιαδέος ὅττι τάχιστα
κρατῆρα.

33.

ἦνθες ἐκ περῶτων γᾶς, ἐλεφαντίνας
λαβὰν τῷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων.

34.

κόλπῳ τ' ἐδέξαντ' ἀγναὶ Χάριτες Κρόνω.

35.

κατθαναίσκει, Κυθήρ᾽, ἀβρὸς Ἄδωνις· τί κε θείμεν;
καπτύπτεσθε, κόραι, καὶ κατερείκεσθε χιτῶνας.

36.

Κροτίδα βασιλῆος γένος, Ἄλαν, τὸν ἕριστον πεδ' Ἀχιλλεία.

37.

ἐμὲ δειλᾶν, ἐμὲ πασῶν κακοτάτων πεδέχουσιν.

38.

χαῖρε, Κυλλάνης ὁ μέδεις· τὲ γάρ μοι—

39.

ἰσπλόκ', ἀγνὰ, μελιχόμεϊδα Σαπφοῦ.

40.

τοιούτος εἰς Θήβαις πᾶσι ἀρμάτεσσ' ὀχήμενος.

41.

ἦ β' ἔτι Δειωμένη τῷ Τυβρακῆν
τῆρμενα λαμπρὰ κέατ' ἐν μυρσινήν.

42.

δέξαι με κομάσδοντα, λίσσομαί τε, λίσσομαι.

43.

Ἀχιλλεῦ, ὅς τᾶς Σκυθικᾶς μέδεις.

10

44.

ἐγὼ μὲν οὐ Φιδέω ταῦτα μαρτυρεῦντας.

45.

μὴ μέγαν περὶ κνάφον περιστείχει ἓνα κύκλον.

46.

λάταγες ποτέονται κυλιχνῶν ἔπο Τῆαν.

47.

ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραις
παρθέτω πλεκταῖς ὑποθυμίδας.

48.

παραβάλλεται σε.

49.

ἔκ με λᾶσας ἀλγέων.

50.

ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φοβερός.

51.

πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσας τέκνον

* * * * *

ἐκ λοπάδων χαύνοις φρένας ἃ θαλασσία λεπάς.

52.

βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί.

53.

Ἔβρος, κάλλιστος ποταμῶν.

54.

πάλιν ἂ δὲ παρορίνει.

55.

ἀχνόσθημι κακῶς.

56.

οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλο νόημα.

57.

Ἄλκαῖος σώος † ἦροι ἔνθα δ' οὐκ αὐτὸν τὸν
ἀλκίωτον ἐς Γλαυκῶνδ' ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί.

58.

ἴσπερ θεῶν μηδέν' Ὀλυμπίων
λύσαι ἔτερ' Φέθεν.

59.

ἐμεινῶ παλαμάσομαι.

60.

νόω δ' ἐαύτω πάμπαν ἀέθεται.

61.

σὺ δὲ στανῶ τομίαις ἔσθ.

62.

† ἄλλα σαντω μετεχων Ἄβας πρὸς πόσιν.

63.

μήδ' ὀνίαις τοῖς πέλας ἀμέων παρέχειν.

64.

οἵτινες ἐσλοί.
ὑμέων τε καὶ ἀμμέων.

65.

ἀλλά τις ἔμμι δαίμων.

66.

ἀμμέσιν πεδάορον.

67.

ἄεισον ἔμμι τὰν ἰόκολπον.

68.

αἱ δέ κ' ἔμμι Ζεὺς τελέση νόημα.

69.

ἔμμι ἀθάνατοι θεοὶ
νικῶν (δοῖεν).

70.

τῶν γὰρ θεῶν ἰότατ' ἔμμε λαχόντων γέρας ἔφθιτον ἀνθήσει.

13

71.

ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένους σώωσεν.

72.

δμ' ἦοι.

73.

ἦπου σύναγ' ἀνδρῶν † δάσμενον στρατὸν
† νομισμένοι πνέοισα.

74.

τετραβαρῆων κλίνθων κατάγματα.

75.

Πιτάνα ἔμμι.

76.

σκυθικὰς ὑποθησάμενος.

77.

θυμὸς ὀργῆς.

78.

ἄνεμον κατάρη.

79.

εἰς τὸν δωκαίδεον.

80.

ὁ Κρής τὰν θάλασσαν.

14

81.

αἶξ Σκυρία.

82.

κινήσαις τὸν πῆρας πυκῶν λίθων.

83.

αἶκ' εἴπης τὰ θέλεις, ἀκούσεις τὰ κ' οὐ θέλεις.

84.

ὦ Πολυδάμαν.

85.

καλλιχόρου χθονὸς ὦ Ῥεία θουγατήρ.

86.

κάδδ' ἐχεύσατο μύρον ἀδὺ καττῶ στάθεος ἄμμι.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ Ὁ ἼΜΕΡΑΙΟΣ.

1.

φέρεσθε τῆ παρθένῃ δῶρα
σησαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

2.

θρόσκων μὲν γὰρ
 Ἄμφιάραος, ἄκοιτι δὲ
 νίκασεν Μελέαγρος.

3.

Ἄελιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας
 ἐσκατέβαινε χρῖσσον,
 δῖφρα δι' ὠκεανοῖο περάσας
 ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα
 νυκτὸς ἐρεμνᾶς,
 ποτὶ μάτερα, κουριδίαν τ' ἔλοχον,
 παῖδας τε φίλους· ὃ δ' ἐς ἔλσος ἔβα δά-
 φνασι κατὰσκιον
 ποσσὶ παῖς Διός.

4.

† διότι γεννηθεῖη σχεδὸν ἀντιπέραν κλεινᾶς Ἐρυθείας,
 Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας ἀργυρορίζους,
 ἐν κευθμώνων πέτραις.

5.

σκύφειον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγηνον,
 πῖεν ἐπισχόμενος, τὸ βᾶ οἱ παρέθηκε Φόλος κερᾶσας.

6.

οὐνεκα Τυνδάρεως
 βέζων πᾶσι θεοῖσι, μίας Κυπρίδος λάβει' ἠπιωδῶρου'

κείνα Τυνδάρω κούραισι χολωσαμένα διγά-
 μους τριγάμους τε τίθησι,
 καὶ λιπασήγορας.

7.

πολλὰ κυδάνια μᾶλα ποτερβί-
 πτουν ποτὶ δίφρον ἄνακτι,
 πολλὰ δὲ μύρβινα φύλλα
 καὶ ῥοδίλους στεφάνους,
 ἴων τε κορωνίδας οὖλας.

8.

λιθαργύρεος ποδονικτήρ.

9.

Ἑλένη—ἐκοῦσ' ἀπῆρε.

10.

οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
 οὐ γὰρ ἔβας ἐν
 νηυσὶν ἐυσσέλμοις, οὐδ' ἴκεο πέργαμα Τροίας.

11.

Τρῶες † οἱ τότε ἴσαν, Ἑλένης εἶδαλον ἔχοντες.

12.

καθελών.

13.

—ῥκτειρε γὰρ αὐτὸν
 αἰὲν ὕδωρ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεῦσιν.

17

14.

τοιᾶδε χρῆ Χαρίτων δαμώματα
καλλικόμων ὕμνεϊν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντα
ἄβρως, ἦρος ἐπερχομένω.

15.

ὅταν ἦρος ὥρα κελαδῆ χειδίων.

16.

Παλλάδα περσέπολι, δεινὰν θεὸν, ἐγρεκύδοιμον,
κλῆζω, πολεμαδόκον, ἀγγάν,
παῖδα Διὸς μεγάλω, δαμάσιππον, εἴστον Ἀθήναι.

17.

ἔγε, Μῶσα λιγεία,
ἔρξον αἰοῖδᾶς, ἐρατῶς
ὕμνωσ Σαμίων περὶ παιδῶν ἐρατᾶ
φθεγγομένα λύρα.

18.

ἀπειρέσιοι κυνυλαγμοί.

19.

κρύψαι [δὲ] ῥύγχος ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

20.

τᾶδε δράκων μὲν ἔδοξε μολεῖν βεβρωτωμένος ἄκρον,
ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

21.

ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα
τοὺς θανόντας κλαίειν.

22.

θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπόλλυτ' ἀπ'
ἀνθρώπων χάρις.

23.

χαμόθεν οἱ τέττιγες ὕμῃν ἕσσονται.

24.

† μάλα τοι μάλιστα
παιγμοσύνας τε φιλεῖ καὶ μολπὰς Ἀπόλλων,
κῆδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἴδης ἔλαχεν.

25.

Ἑρμείας Φλόγεον μὲν ἔδωκε καὶ Ἄρπαγον,
ὠκέα τέκνα Ποδάργας·
Ἦρα δ', Ἐξάλιθον καὶ Κύλλαρον.

26.

αὐτὸν σὲ πυλάμαχε πρῶτον.

27.

ἀρχεσίμολπε Μῶσα.

28.

θεῦρ' ἤγε Καλλιόπεια λιγεία.

19

29.

Τάρταρον ἡλίβατον.

30.

ραδινοδς δ' ἐπέπεμπον ἄκοιτας.

31.

ὄρνιθες ἀκεστάλιοι.

32.

κοιλωνύχων ἵππων πρύτανιν.

33.

ὄρείχαλκος.

34.

πηνέλοψ.

35.

ἀρύβαλλος.

36.

ἐμπορικὸν οἶκον.

37.

βρυαλίεται.

38.

πέποσχα.

ΣΩΦΡΩΝ Ὁ ΣΤΡΑΚΟΣΙΟΣ.

1.

ὕδωρ ἄκρατον εἰς τὸν κύλικα.

2.

στρουθωτὰ ἐλίγματα ἐντετιλημένα.

3.

λιχνοτέρα τῶν πορφυρῶν,
καταπυγοτέρα τ' ἀλφιστῶν.

4.

δεῖπνον ταῖς θεαῖς κριβανίτας καὶ δμῶρους, καὶ
ἡμάρτιον Ἑκάτα.

5.

τίς σταυτίτας, ἢ κλιβανίτας, ἢ ἡμάρτια πέσσει;

6.

εἰς νύκτα μ' ἐστιᾷ σὺν ἕρπυ πλακίτα.

7.

συμβουλεύω τ' ἐμφαγεῖν ἕρπον γὰρ τις τυρῶντα τοῖς παιδίοις
ἴαλε.

21

8.

μελαινίδες γάρ τοι νησοῦντι ἔμιν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος.

9.

μόνον ἔμωγα τὸ τοῦ γόγγρου τέμαχος.

10.

α. τίνες δ' ἐντί ποκα, φίλα, ταῖδε τοι μακρὰ κόγχαι;
β. σωλῆρες θῆν τοῦτοίγα, γλυκυκρέων κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχνημα.

11.

αἴ γα μὲν κόγχαι ὡσπερ ἐξ ἐνὸς κελεύματος
κεχάσασσι ἄμιν πᾶσαι· τὸ δὲ κρήσ ἐκάστας ἐξέχει.

12.

Ἦε κίλων κουρίδων, ἴδε καμάρων, ἴδε, φίλα. θᾶσαι μὲν, ὡς
ἐρυθραὶ τ' ἐντί καὶ λειοτριχῶσαι.

13.

τῶν δὲ χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐμάφμαιρε δοκία.

14.

κέστραι βότιν κάπτουσαι.

15.

βαμβραδόνι, ραφίδι.

16.

ἂ δὲ γαστήρ ὑμέων καρχαρίας ἔκα τιнос δῆσθε.

c

22

17.

ἐγκίκρα ὡς εἶω.

18.

κωθωνοπλίται.

19.

κῆπειτα λαβὼν προᾶγε· τοὶ δ' ἐβάλλισαν.

20.

βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σιάντους ἐπέλησαν.

21.

θάσαι, ὄσα φύλλα καὶ κάρφεια τοὶ παῖδες τοὺς ἄνδρας βαλλίζοντι.
οὐδὲν περ φαντὶ· φιλά, τοὺς Ἑρῶας τὸν Αἴαντα τῶ· παλῶ.

22.

βόες δὲ λαρινεύονται.

23.

πέριφερε, Κοικόα, μεστὸν τὸν σκύφον.

24.

πίμπλη Κοικόα.

25.

τάλαινα Κοικόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα, ἀπόδος ποχ'
ἄμῃν τὰν τράπεζαν.

23

26.

φέρ' ἄ τὸν θρίφον.

27.

ὑμεσ δ' ἐπεγγυόμενοι θακεῖτε.

28.

τούτω θάμεθα.

29.

φέρε τὸ θαύμακτρον, κἀπιθυσιώμεσ.

30.

πεῖ γὰρ ἄ ἔσφαλτος, ποῖος εἰλασκοπεῖται.

31.

κατάστρεφον, τέκνον, τὰν ἡμίαν.

32.

ἵποκατάρυκται δὲ ἐν κυσθίδι τρικτὺς ἀλεξιφαρμάκων.

33.

ἀεὶ δὲ πρὸς φύλλοις βάμνον κρατιζόμεθα.

34.

κῆκεκρατηρήχημεσ.

35.

Ἐπιάλης, ὁ τὸν πατέρα πνιγών.

24

36.

ἐκ τοῦ θυχτος γὰρ τὸν λέοντα ἔγραψεν.
τορύναν ἔξεσεν· κύμινον ἔσπειρε.

37.

ὀγιώτερον κολοκύντας.

38.

τατωμένα τοῦ κιθῶνος.

39.

ὁ τόκος νιν ἀλιφθερώκει.

40.

τῆτέ τοι· κορώναι εἰσι.

41.

κορωνὰς ἀνδοῦμενοι.

42.

βιπτάζω.

43.

φορτάτους ἀει καπήλους παρέχεται.

44.

ἠρύκαλον.

45.

ἀσαλέα.

25

46.

βύβα.

47.

δαελός.

48.

ἔχε τὸ δελήτιον.

49.

προβάτερον.

50.

ἐμβραμένα.

51.

ποκταλέω.

52.

κνησῶμαι, οὐδὲν ἰσχύων.

53.

πὸ τις ὄνον ὠνασῆται;

54.

ἢ παῖσει βάρτην καλῆν σκύταλα Φρύξ ἀνήρ.

55.

πόντος ἀγαθῶν.

56.

ἐνόσδε κυπτάζουσι πλείσται γυναῖκες.

57.

τὸ γὰρ ἀπεχθόμενον γῆρας ἄμε μαραῖνον ταριχεύει.

58.

τί μὲν ξύσιλος; τί γάρ; σῦφαρ ἄντ' ἀνδρός.

59.

βαυὰ δ' ἔξυσμαι ἐκ ποδὸς εἰς κεφαλάν.

60.

ἂν τις τὸν ζῶοντα ἀντιζῆ.

61.

ζύεται ὁ χοραγός.

62.

πρὶν αὐτὰν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι.

63.

ὦ οὗτος, ἦ οἶρ στρατείαν ἐσσεῖσθαι;

64.

ὦ τε χερνάτις γυνὰ σὸδὲν προμαθιουμένα.

65.

ἐγὼν δέ τυ καὶ πάλαι ὤψειον.

27

66.

καθηρημένος θῆν καὶ τῆνος ὑπὸ τῷ χρόνῳ.

67.

οὐχ ὀδεῖν το ἐπίκαζε. .

68.

ἄκουε νῦν καὶ ἐμεῦ, Ῥώγκα.

69.

αὐτῷ ἔρρε, Φόσκα.

70.

Ἡρακλῆς τεοῦς κάρρων ἦν.

71.

ἐκπεφάρωντί τεος αἰ δυσθαλία.

72.

οὐχ ἦσσαν τεοῦ.

73.

οὐκέτι οἱ δῶ.

74.

τί οὐ παρ' ἐμὲ ἐσγράφη;

75.

ὑμῶν γὰρ ἀπριξέ ἔχονται.

76.

ὁ δ' ἐκ σκότεος ταφείων αἰὲν ἔνα τινα ὧν ζυγαστροφεῖ.

28

77.

σύνθωκοι.

78.

αἱ γὰρ ἔμιν τούτων μέλοι.

79.

οὐ μόν τοι δίφρον ἐπημμένον δμῶν.

80.

ἔσσαι ἔμιν αἰνέσαι.

81.

† † αμῶν ψιν γενομενα

82.

πῶς ψε καὶ γνώσκωμεν ;

83.

τίς μοι τὰ λῆρα ἐκτίλλει ;

84.

αἱ δὴ μὴ ἐγὼν ἔματτον ταῖς αὐταύτας χερσίν.

85.

τί τυ ἐγὼν ποιέω ;

86.

ἔτι μέθεν ἅ καρδία παδῆ.

87.

ἔμέ δ' Ἀρχωνίδας ἴαλλε παρ' ἑμέ.

29

88.

ὁ μισθὸς δεκάλιτρον.

89.

σῶσαι δὲ οὐδὲ τὰς δύο λίτρας δύναμαι.

90.

λοξῶν τὰς λογάδας.

91.

ἐνθάδε ἔον κηγὼ παρ' ἕμμε τοὺς ὁμότριχας ἐξορμίζομαι, πλόον
δοκάζων· πόντια γὰρ ἤδη τοῖς ταλίκοισδε ται ἔγκυραι.

92.

ἦ βα κάλως ἀποκαθάρασα ἐξελεπύρωσεν.

93.

κινήσω δ' ἤδη καὶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς.

94.

πῦς ἐς μυχὸν καταδύη;

95.

ἀργυρίων δεήση.

96.

ὁ δ' ἀδ Φαλῆς κατακυπτάξει.

97.

κατάνα αὐτοποίησης.

30

88.

† εἰ τὰ τῶν χείραρχῶν.

99.

σάρον.

100.

ὡς σκανὸς πορεύση ἐν τῇ ἀσπίδι.

101.

κύμβου ἔχων ἕγκον.

102.

παιδικὰ ποιφύξεις.

103.

βλέννη θηλάμονι.

104.

δμα τέκνων θῆν δευομένα.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ Ὁ ἈΘΗΝΑΙΟΣ.

. 1.

οὐτ' ἂν μνασαίμην, οὐτ' ἂν λόγῳ ἄνδρα τιθείην,
οὔτε ποδῶν ἀρετᾶς, οὔτε παλαιμοσύνας·
οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίαν τε,
νικῆν δὲ θέων Θρηάκιον Βορέαν·

οὐδ' εἰ Τιθωνεῖο φύον χαριέστερος εἴη,
 πλουτοῖα δὲ Μίδεω καὶ Κενέρω πλὴτον'
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδράστου μελιχόγαρον ἔχει·
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξαν, πλὴν θούριδος ἀλεῖας.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὄρων φόνον αἱματόεσταν,
 καὶ δαῖον ὀρέγαιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος.
 ἀδ' ἀρετὰ, τόδ' ἔθελον ἐν ἀνθρώποισιν ἕριστον,
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέφ.
 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πολὴν τε, παντὶ τε δάμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη
 σκαλεμένος, αἰσχρῶς δὲ φουγᾶς ἐπιπέγχευ λάθηται,
 ψυχὰν καὶ θυμὸν τλάμονα παρθέμενος·
 θαρσύνῃ δὲ πεσεῖν τὸν πλοσίον ἄνδρα παρεστῶς·
 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
 αἰψὰ δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεφε φάλαγγας
 τραχείας, σπονδῆ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης·
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ἔλασε θυμὸν,
 ἄστυ τὲ καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εἰκλείσας·
 πολλὰ δὴ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσας,
 καὶ διὰ θάρακος πρόσθεν ἐληλαμένους.
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 ἀργαλέῳ δὲ πόθῳ πᾶσα κέκαθε πόλις.
 καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσταιοι,
 καὶ παίδων παῖδες, καὶ γένος ἐξοπίσω.
 οὐδέποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπάλλεται, οὐδ' ἔνομ' αὐτοῦ,
 ἀλλ', ὅπῃ γὰς περ ἔαν, γίγνεται ἀθάνατος,
 ὄντω' ἀριστεύοντα, μένοντά τε, μαρτυμένον τε
 γὰς πέρι καὶ παίδων, θυῶνος Ἄρης ὀλέσῃ.

εἰ δὲ φύγοι μὲν κῆρα ταυηλεγέος θανάτοιο,
 νικάσας δ' αἰχμᾶς ἀγλαῶν εὖχος ἔλοι,
 πάντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Ἴλιον.
 γηράσκων δ' ἄστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλέπτει οὐτ' αἰδοῦς οὔτε δίκας ἐθέλει.
 πάντες δ' ἐν θάκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν
 εἴκουσ' ἐκ χώρας, οἳ τε παλαιότεροι.
 ταύτας νῦν τις ἀτηρ ἀρετᾶς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
 κειράσθω, θυμὸν μὴ μεθίεις πολέμου.

2.

μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότε ἄλκιμον ἔξετε θυμὸν,
 ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
 ὅδε λίαν μεθίεντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
 ἦσθαι; ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἄπασαν ἔχει.
 εὖ νύ τις ἀσπίδα θέσθω ἐναντιβίως πολεμίζειν,
 καὶ τις ἀποθνήσκων βστατ' ἀκουτισάτω.
 τιμᾶν τε γὰρ ἐστί καὶ ἀγλαῶν ἀνδρῶν, μάχεσθαι
 γᾶς πέρι, καὶ παίδων, κουριδίας τ' ἀλόχου,
 δυσμενέσιν. θάνατος δὲ ποτ' ἔσσεται, ὅππότε κεν δὴ
 μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἔτω,
 ἔγχος ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
 ἔλσας, τὸ πρῶτον μεγνυμένον πολέμου.
 οὐ γὰρ κως θανάτῳ γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν
 ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
 πολλὰκι δαισιότατα φυγῶν καὶ δούπον ἀκόντων
 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχην θανάτου.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δάμψι φίλος, οὐδὲ ποθεινός·
 τὸν δ' ὀλίγος στενάχει, καὶ μέγας, ἅν τι πάρεη.

λαῖψ γὰρ ζήμπαυτι κόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
 θνάσκοντος, ζῶων δ' ἕξιος ἀμθέων.
 ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσιν,
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἕξια μούνος ἑών.

3.

ἄλλ' Ἑρακλῆος γὰρ ἀνίκαιον γένος ἐστέ·
 θαρσεῖτ', οἴπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
 μὴδ' ἀνδρῶν πλαθὴν δειμαίνετε, μὴδὲ φοβεῖσθε,
 ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνῆρ ἐχέτω,
 ἐχθρὰν μὲν ψυχὰν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
 κῆρας ἴσ' ἀγαῖσιν ἀελίοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ ὡς Ἀρείος πολυδακρύτου ἔργ' ἀρίθηλα,
 εὖ δ' ὄργαν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου·
 καὶ μετὰ φευγόντων τε διοκόντων τ' ἐγένεσθε,
 ὃ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι, παρ' ἀλλάλοισι μένοντες,
 ἐς τ' αὐτοσχεδίαν καὶ προμάχους ἴσται,
 παυρότεροι θνάσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πῦσ' ἀπόλωλ' ἀρετά.
 οὐδεὶς δ' ἔν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
 ὄσο', ἐν αἰσχροῖς πάθῃ, γίγνεται ἄνδρι κακά.
 ἀργαλέον γὰρ ὕπισθε μετάφρενόν ἐστι δαΐζειν,
 ἀνδρὸς φεύγοντος δαίψ ἐν πολέμῳ.
 αἰσχροὺς δ' ἐστὶ νέκυς κατακείμενος ἐν κοιλίαισιν,
 νῦτον ὕπισθ' αἰχμῆ δουρὸς ἐληλαμένος.
 ἄλλὰ τις εὖ διαβᾶς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
 στηριχθεὶς ἐπὶ γᾶς, χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν,
 μηροῦς τε κναμάς τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
 ἀσπίδος εὐρέας γαστρὶ καλυψάμενος·

δεξιτερᾷ δ' ἐν χειρὶ τινασθέντω ὄβριμον ἔγχος,
 κινείτω δὲ λόφον δευτῶν ὑπὲρ κεφαλᾶς.
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκείσθω πολεμίζειν,
 μῆδ' ἐκτός βελέων ἐστᾶτω ἀσπίδ' ἔχων.
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν, αὐτοσχεδὸν ἔγχρῃ μακρῷ
 ἢ ξίφει οὐτάξων, δάϊον ἄνδρ' ἐλέτω.
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θεῖς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ, καὶ κυνέαν κυνέᾳ,
 καὶ στέρησον στέρημι πεπαλημένος ἄνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφεος κόπῃαν ἢ δόρυ μακρὸν ἐλάων.
 ἴμλις δ', ὃ γυμνῶτες, ὅπ' ἀσπίδος ἔλλοθεν ἄλλος
 πτώσσοντες, μεγάλῳ βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξεστοῖων ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς,
 τοῖσι πανοπλίταις πλασίον ἰστέμενοι.

4.

τεθνάμενα γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ᾧ πατρίδι μαρτύρομαι.
 τὰν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πόντος ἀγροὺς
 πτωχεύειν, πάντων ἔσπ' ἀνιαρτότατον,
 πλαζόμενον σὺν ματρὶ φίλᾳ, καὶ πατρὶ γέροντι,
 πασι τε σὺν μικροῖς, κουριδίᾳ τ' ἀλόχῳ.
 ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται οὖς κεν ἴκηται,
 χρασμοσύνα τ' εἰκὼν καὶ στυγερᾷ πενία·
 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
 πᾶσα δ' ἀθυμία καὶ κακότης ἔπεται.
 εἶθ' οὕτως ἀνδρὸς τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὄρα
 γίγνεται, οὐτ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελέθει.
 θυμῷ γὰρ περὶ τῶσδε μαχόμεθα, καὶ περὶ παίδων
 θνάσκωμεν, ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.

5.

ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδ' αἰσχροῦς αἰσχροῦς ἄρχετε, μηδὲ φόβου.
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμῶν,
 μηδὲ φιλοφυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
 μὴ καταλείποντες φεέγετε τοὺς γεραιούς·
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κεῖσθαι πρόθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, παλιὸν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεῖοντ' ἄλκιμον ἐν κοίῃ,
 αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (αἰσχρὰ τάχ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσσητὸν ἰδεῖν,)
 καὶ χροῖα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 ὄφρ' ἔρα τῆς ἡβῆς ἀγλαὰν ἄνθος ἔχη·
 ἀνδράσι μὲν θνατοῖσιν ἰδεῖν, ἄρατὸς δὲ γυναιξὶ
 ζῶδες εἶναι, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μανέντα πασὶν ἀμφοτέρωσι
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν.

6.

ἀμφ' αὐτὰν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαιδέκ' ἔτη
 νωλεμέως, αἰεὶ ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
 αἰχματὰ πατέρων ἀμετέρων πατέρες.
 εἰκοστῇ οἱ μὲν, κατὰ πόνον ἔργα λιπόντες,
 φεύγον Ἰθαμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

7.

ὥσπερ ὄνοι μεγάλοις ἔχθεσι βριθόμενοι
 δεσποσύνοισι, φέροντες ἀναγκαίας ὑπὸ λυγρῶς
 ἔμισυ πάνθ', ὄσων καρπὸν ἔρουρα φέρει.

8.

• δεσπότης οὐμῶζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εἴτ' ἐτιν' οὐλομένα μοῖρα κίχου θανάτου.

9.

αὐτὸς γὰρ Κρονίων καλλιστεφάνου πόσις Ἦρας
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τάνδε δέδωκε πόλιν.
οἷσιν ἔμα προλιπόντες Ἐριεὸν ἠνεμόεντα,
εὐρείαν Πέλοπος νᾶσον ἀφικόμεθα.

10.

Φοίβου ἀκούσαντες Πυθάνοθεν, οἰκᾶδ' ἔνεικαν
μαγτείας τε θεοῦ, καὶ τελέεντ' ἔπεα.
ἄρχει μὲν βουλᾶς θεοτιμάτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτας ἡμερόεσσα πόλις,
πρεσβύτας τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δαμότας ἄνδρας
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπομειβομένους.

11.

ἀμετέρῃ βασιλῆι θεοῖσι φίλῃ Θεοπόμπῃ,
ὄν διὰ Μεσσήναν εἵλομεν εὐρύχορον.

12.

πρὶν ἀρετᾶς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου.

13.

ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
κούροι πάτρας πολιᾶται,
λαίῃ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
δόρυ δ' εὐτόλμως βάλλοντες,

μη φειδόμενοι τὰς ζωᾶς,
(οὐ γὰρ πάτριον τῆ Σάρρα.)

14.

ἄβωτος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στάθεσι θυμόν.

15.

Μισσάων ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.

ΣΟΛΩΝ Ὁ ἈΘΗΝΑΙΟΣ.

I.

Μημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένη.
ἴβον ἐμοὶ πρὸς θεῶν μακάρων δόττε, καὶ πρὸς ἀπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθῆν,
εἴη δὲ γλυκὴν ᾧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὴν,
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δευνὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμεῖρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεκᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
τιοῦτον δ' ἦν μὲν δῶσι θεοὶ, παραγίγνεται ἀνδρὶ
ἐμπεδος ἐκ νεότητος πυθμένος εἰς κορυφήν·
ἢ δ' ἄνδρες τιμῶσιν, ὅφ' ἔβριος οὐ κατὰ κόσμον
ἐρχεται, ἀλλ', ἀδίκους ἐργασίαι πειθόμενος,
οὐκ ἐθέλων ἔπεται, ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἔτη.
ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται, ὥστε πυρὸς,
φλαήη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιερῆ δὲ τελευτᾷ,
οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ἔβριος ἔργα πέλει.

D

ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος· ἐξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
 ἡρινὸς, ὅς, πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
 πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὴν ἰκάνει
 οὐρανὸν, αἰθρίην δ' ἀθις ἔθηκεν ἰδεῖν,
 λάμπει δ' ἡελίοιο μένος κατ' ἀπείρονα γαῖαν
 καλὸν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
 τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστω,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται δξύχαλος.
 αἰεὶ δ' οὐ τι λέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· ἦν δὲ φύγωσιν
 αὐτοί, μηδὲ θεῶν Μοῖρ' ἐπιούσα κίχρη,
 ἤλυθε πάντως αὐτίς· ἀνάτιοι ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων, ἢ γέρονες ἐξοπίσω.
 θνητοὶ δ' ὄδω ροεῦμεν, ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε,
 ἐσθλὴν, ἦν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίς ὀδύρεται· ἔχρη δὲ τούτου
 χάσκοντες, κόφαις ἐλπίσι τεραπέμεθα.
 χ' ὅστις μὲν νοῦσοισιν ὑπ' ἀργαλήσι πιέσθη,
 ὡς ὑγιὴς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
 ἄλλος, δεῖλός ἐσθ', ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ·
 καὶ καλὸς, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·
 εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενήτης δέ μιν ἔργα βιάται,
 κτήσασθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ
 σπαύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος. ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
 ἐν νηυσὶ, χρεῖζων οἴκαδε κέρδος ἔγειν,
 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεῦμενος ἀργαλείοισι,
 φειδωλῶν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος.

ἄλλος, γῆν τέμωνν πολυδένδρεον, εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
 ἄλλος, Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνω
 ἔργα δαεί, χειροῖν ξυλλέγεται βίον·
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρ' ἐδιδάχθη,
 ἡμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος.
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 ᾧ συνομαρτήσουσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
 οὔτε τις οἰωνὸς βύσεται, οὔθ' ἱερά·
 ἄλλοι, Παῖωνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες,
 ἰητροὶ, καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος.
 πολλὰκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
 κ' οὐκ ἂν τις λύσαιτ' ἥπια φάρμακα δούς·
 τὸν δὲ κακῶς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε
 ἀψόμενος χειροῖν, αἴψα τίθησ' ὑγιή.
 μοῖρα δὲ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει, ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
 δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
 πᾶσι δὲ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδε
 ἧ μέλλει σχήσειν, χρήματος ἀρχομένου.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος, οὐ προνοήσας,
 εἰς μεγάλην ὕπτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
 τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσι
 συντυχήην ἀγαθὴν, ἕκλυσιν ἀφροσύνης.
 πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
 οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλείστον ἔχουσι βίον,
 διεπλάσιον σπεύδουσι· τίς δὲν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖς ὕπασαν ἀθάνατοι·
 ἤτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἦν ὅπου Ζεὺς
 πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτ' ἂν ἄλλος ἔχοι

2.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτε πολλὸς ἀργυρὸς ἐστί
 καὶ χρυσὸς, καὶ γῆς πυροφόρου πεδία,
 Ἴπποι θ', ἡμίονοι τε, καὶ ᾤ μόνα ταῦτα πάρεστι,
 γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρὰ παθεῖν,
 παῖδες τ' ἠδὲ γυναῖκες· ὅταν δέ γε τῶνδ' ἐφίκηται
 ὄρη, σὺν δ' ἤβη γίνεται ἄρμοθια,
 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
 χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀἴθην.
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρείας
 νόσους, οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

3.

παῖς μὲν ἀνηβος ἑὼν ἔτι νήπιος, ἔρκος ὀδόντων
 φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσι.
 τοὺς δ' ἑτέροισι ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἑπτ' ἐνιαυτοῦς,
 ἤβης ἐκφαίνει σήματα γιγνομένης.
 τῇ τρίτῃ δὲ γένειον ἀεζομένων ἐπὶ γυῖων
 λαχνοῦται, χροίης ἄνθος ἀμειβομένης.
 τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδ' ἐστὶν ἄριστος
 ἰσχνὸν, οἳ τ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς.
 πέμπτῃ δ' ὄριον ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι,
 καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν.
 τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτίζεται νόος ἀνδρὸς,
 οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει.
 ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος,
 ὅκτω τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη.
 σῆ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
 πρὸς μεγάλην ἀρετὴν σώμ' αὖτε καὶ δύναμις.

τῇ δεκάτῃ δ', ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἔπτ' ἐνιαυτοῦς,
οὐκ ἂν ἄμωρος ἔων μοῖραν ἔχοι θανάτου.

4.

ἡμετέρῃ δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐ ποτ' ὀλεῖται
αἴσαν, καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων.
τοίῃ γὰρ μεγάλουμος ἐπίσκοπος ὄβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίῃ χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει.
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
ἄστοι βούλονται, χρήμασι πειθόμενοι,
δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοιμόν
ἔβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.
οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον, οὐδὲ παρούσας
εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

πλουτοῦσιν δ' ἄδικοις ἔργμασι πειθόμενοι.

οὐδ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἕλλοθεν ἕλλος,
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ Δίκης θέμεθλα,
ἢ σιγῶσα σύνουιδε τὰ γιγνόμενα, πρό τ' ἐόντα,
τῇ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀποτισομένη.
ταύτῃ δὴ πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἕφυκτον,
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην,
ἢ στάσις ἔμφυλον, πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγείρει,
ὅς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην.
εἰ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἔστυ
τρέχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλους.
ταῦτα μὲν ἐν θῆμῃ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν
ικνεῖνται πολλοὶ γαίαν ἐς ἄλλοδαπήν,

πραθέντες, δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες.

οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἰκαδ' ἐκάστω·
 ἀβλαιοὶ δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι·
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρβορον, εἴρε δὲ πάντως,
 εἴ κε τις ἢ φεύγων, ἐν μυχῶ, ἢ θαλάμῳ.
 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
 ὡς κακὰ πλείστα πόλει δυσνομία παρέχει·
 εὐνομία δ' εὐκοσμία καὶ ἔργια πάντ' ἀποφαίνει,
 καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας,
 τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὄβριον ἀμαυροῖ,
 αὐαίνει δ' ἄτης ἀνθεα φύομενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς, ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πραίνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον· ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἔργια, καὶ πινυτά.

5.

ἀλλ' εἴ μοι κὰν νῦν ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο·
 μῆδὲ μέγαυρ', ὅτι σεῦ λῶϊον ἐφρασάμην·
 καὶ μεταποίησον λιγέως ταδί, ὧδε δ' ἔειπε·
 ἘΨΗΚΟΝΤΑΕΤΗ ΜΟΙΡΑ ΚΙΧΟΙ ΘΑΝΑΤΟΥ.
 μῆδ' ἐμοὶ ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισι
 καλλείπομι θανῶν ἄλγεια καὶ στοναχάς.

6.

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα, καὶ Διονύσου,
 καὶ Μουσέων, ἀ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

7.

ὄλβιος, ᾗ παῖδές τε φίλοι, καὶ μόνυχες ἵπποι,
 καὶ κύνες ἀγρευτά, καὶ ξένος ἀλλόδαπος.

8.

ἰς θ' ἤβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσεις,
μηρῶν ἱμεῖρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

9.

οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός· ἀλλὰ πόνηροι
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἡέλιος καθορᾷ·

10.

ἰγμῶσιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

11.

γυμνοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μῦθον ἔχει.

12.

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

13.

τίμπαυ δ' ἀθανάτων ἀφανῆς νόος ἀνθρώποισι.

14.

τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ἕλβος ἔπηται.

15.

πολλοὶ μὲν πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτ' ἢ ἄλλος ἔχει.

16.

αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

• • • • •

εἶπν δὴ τότ' ἐγὼ Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψόμενος.
αἴψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο
Ἄττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

• • • • •

ἴομεν εἰς Σαλαμίνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἡμερτῆς, χαλεπὸν τ' αἰσχος ἀπωσόμενοι.

17.

δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαυδὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει, ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

18.

ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάξης·
βροντῆ δ' ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται ἀστεροπῆς·
ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταρασσεται· ἦν δέ τις αὐτὴν
μὴ κινῆ, πάντων ἐστὶ δικαιοσύνη.
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· εἰς δὲ μονάρχου
δῆμος κίθρις ἐὼν δουλοσύνην ἔπεισε.

19.

εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
μὴ τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε.
αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠὔξησατε, ῥύσια δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην.
ὁ μέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλόπεκος ἴχθυος βαίνει,

σύμπασιν δ' ὑμῖν κούφος ἔνεστι νόος.
 εἰς γὰρ γλώσσαν ὄρατε, καὶ εἰς ἔπος ἀλοῖον ἀνδρός·
 εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

20.

δῆμῳ μὲν γὰρ ἔδοκα τόσον κράτος, ὅσον ἐπαρκεῖν,
 τιμῆς οὐτ' ἀφελᾶν, οὐτ' ἐπορεξάμενος·
 οἱ δ' εἶχον δύναμιν, καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγῆτοι,
 καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.
 ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισι·
 νικᾶν δ' οὐκ εἶασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

21.

ἴδ' ἂν δῆμος ἕριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιτο,
 μήτε λῆην ἀνεθεῖς, μήτε πιεζόμενος.

22.

Νείλου ἐπὶ προχοῆσι, Κνωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς.

23.

νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
 τῆν τε πόλιν ναλοῖς, καὶ γένος ὀμέτερον.
 αὐτὰρ ἐμὰ ξὺν νῆϊ θοῇ κλειυῆς ἀπὸ νῆσου
 ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις Ἰοστέφανος·
 οἰκισμῶ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάξοι
 ἑσθλὸν, καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέραν.

24.

πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
 θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

25.

οὐκ ἔφν Ξόλων Βαθύφρων, οὐδὲ βουλήεις ἀνὴρ.
 ἐσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος, αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
 περιβαλὼν δ' ἔγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἀνέσπασεν μέγα
 δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῆ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς.
 ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἔφθονον λαβὼν,
 καὶ τυραννεύσας Ἀθηῶν μούνον ἡμέραν μίαν,
 ἄσκηδες ὑστερον δεδάσθαι, κάπιτετρίφθαι γένος.

26.

χαῖνα μὲν τότε' ἐφράσαντο, νῦν δ' ἐμοὶ χολούμενος
 λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὄρωσι πάντες ὥστε δῆϊον.

27.

εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
 πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
 οὐ κατηψάμην, μίνας καὶ καταισχύνας κλέος,
 οὐδὲν αἰδοῦμαι· πλέον γὰρ ὤδε νυκῆσειν δοκῶ
 πάντας ἀνθρώπους.

28.

συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίαν
 ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτὲ
 ὕρου ἀνεῖλον πολλαχῆ πεπηγότας,
 πρόσθεν δὲ δουλεύσασα, νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' εἰς θεόκτιτον,
 ἀνῆγαγον πραθέντας, ἕλλον ἐκδίκως,
 ἕλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὕπο

χρησµὸν λέγοντας, γλῶσσαν οὐκ ἔτ' Ἀττικὴν
 ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωµένους·
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
 ἔχοντας, ἤδη δεσπότης τρομευµένους,
 ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει,
 ὁμοῦ βίαν τε καὶ δίκην συναρµόσας,
 ἔρεξα, καὶ διήλθον ὡς ὑπασχόµην.
 θεσµοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ,
 εὐθείαν εἰς ἕκαστον ἀρµόσας δίκην,
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος, ὡς ἐγὼ, λαβὼν,
 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆµων ἀνήρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε θυµὸν, οὔτ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἂν ταράξας, πῖαρ ἐξέλη, γάλα.

· · · · ·
 εἰ γὰρ ἤθελον

ἂ τοῖς ἐναντίοισιν ἦνδανεν τότε,
 αὔθις δ' ἂ τοῖσιν ἀτέροις, δρᾶσαι κακὰ,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἤδ' ἐχηρώθη πόλις.
 τῶν οὐνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κυκεύμενος,
 ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

29.

ἅμα γὰρ ἕλεπτα σὺν θεοῖσιν ἦνυσα,
 ἅμα δ' οὐ μάρτην ἔρδον.

30.

πίνουσι, καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν ἴτρια,
 οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συµµεγµένους
 γούρους φακοῖσι· καὶθι δ' οὔτε πεµµάτων
 ἔπεστιν οὐδὲν, ἅσθ' ἂν ἀνθρώποισι γῆ
 φέρη μέλαινα· πάντα δ' ἀφθόνωσ πάρα.

31.

πεφυλαγμένους ἄνδρα ἕκαστον,
 δρα μὴ κρυπτόν ἐγγχος ἔχων
 κραδίη, φαιδρῶ
 προσενέπη προσώπῃ,
 γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος
 ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῆ.

32.

εἰπεῖν μοι Κριτία πυρρότριχι πατρός ἀκούειν·
 οὐ γὰρ ἄμαρτινός πεῖσεται ἡγεμόνι.

33.

ἔρχων ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως.

 ΜΙΜΝΕΡΜΟΣ Ὁ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ.

1.

τίς δὲ βίος, τί δὲ τεργνὸν ἔτερ χρυσέης Ἀφροδίτης·
 τεθναίην, δὲ ἔμοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
 κρυπταδίη φιλότης, καὶ μείλιχα δῶρα, καὶ εὐνή.
 ἔνθεα τῆς ἤβης γίγνεται ἄρκαλέα
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπὴν δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
 γῆρας, δ' ἄλσυχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τιθεῖ,
 αἶε μὲν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,

οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἡελίου·
 ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παῖσιν, ἀτίμαστος δὲ γυναῖξιν·
 οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2.

ἡμεῖς δ' οἶά τε φύλλα φέει πολυάνθεμος ὄρη
 ἦρος, ὅτ' ἀψ αὐγὴ ἀβίζεται ἡελίου,
 τοῖς ἴκελοι, πῆχυμον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἤβης
 τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν,
 οὐτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
 ἢ μὲν ἔχουσα τέλος γῆρας ἀργαλέον,
 ἢ δ' ἐτέρῃ θανάτοιο. μίνυθα δὲ γίγνεται ἤβης
 καρπὸς, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος.
 ἀντάρ ἐπεὶ δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὄρης,
 αὐτίκα δὴ τεθάναι βέλτιον, ἢ βίωτος.
 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε δ' οἶκος
 τρυχοῦται, πενήτης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
 ἄλλος δ' αὖ παιδῶν ἐπιδεύεται, ὧν τε μάλιστα
 ἰμείφωρ κατὰ γῆς ἐρχεται εἰς Ἀἴθην·
 ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἐστὶν
 ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

3.

τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπεὶ παραμείψεται ὄρη,
 οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος, οὔτε φίλοις.

4.

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἕφθιτον ὁ Ζεὺς,
 γῆρας, ὃ καὶ θανάτου βίγιον ἀργαλέον.

5.

αὐτίκ' ἐμοὶ κατὰ μὲν χροίην βρέει ἄσπετος ἰδρῶς,
 πτιοῦμαι δ' ἐσορῶν ἔνθος δηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν, ἐπεὶ πλεόν ὠφελεν εἶναι.
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται, ὥσπερ ὄναρ,
 ἦβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέματα,
 ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἔγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
 βλάπτει δ' ὀφθαλμοῦς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6.

αἱ γὰρ ἄτερ νόσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδόνων
 ὀδωκονταέτη μοῖρα κίχου θανάτου.

7.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἔμεινον ἐρεῖ.

8.

ἠέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἦματα πάντα,
 οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
 ἵπποισιν τε καὶ αὐτῷ, ἐπὴν ῥοδοδάκτυλος Ἥδης
 ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῆ.
 τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
 κοίλῃ, Ἥφαιστου χερσὶν ἐλληλαμένη
 χρυσοῦ τιμήετος, δρόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδαρ
 εὖδονθ' ἀρκαλέως, χώρου ἄφ' Ἔσπερίδων,
 γαῖαν ἐς Αἰθιοπίων· ἵνα οἱ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
 ἐστᾶσ', ὄφρ' Ἥδης ἠριγένεια μύλῃ.
 ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ἰππερίονος νίδε.—

9.

ἡμεῖς δ' αἰπὸ Πύλον Νηληϊῶν ἄστυ λιπόντες
 ἡμερτῆν Ἄστυν νηυσὶν ἀφικόμεθα·
 ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
 ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἠγγεμόνες.
 κείθεν δ' Ἄσθεντος ἀπορσύμενοι ποταμοῖο
 θεῶν βουλῇ Σμύρῃην εἰλομεν Αἰολίδα.

10.

οὐδ' ὀκῶταν μετὰ κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἴησων
 ἐξ Αἴης, τελέσας ἀγνωβέσσαν ὄδον,
 ὕβριστῇ Πελοῖῃ τελέων χαλεπῆρες ἐεθλον,
 οὐδ' ἂν ἐπ' Ὀκεανοῦ καλὸν ἴκοιτο ῥέον.

· · · · ·
 Αἰήταο πόλιιν, τόθι τ' ὠκέος ἠελίοιο
 ἀκτῖνες χρυσέφ κείταται ἐν θαλάμῳ,
 ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλεσ' ἔν' ἔρχετο θεῖος Ἴησων.

11.

οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 τοῖον ἐμεῦ προτέρων πείθομαι, οἱ μὲν Ἴδον
 Λυδῶν ἵππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
 Ἑρμιον ἀμπέδιον φῶτα φερεμελίην.
 τοῦ μὲν ἔρ' οὐποτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
 δριμύ μένος κραδίης, ἔσθ' ὅτ' ἀνὰ προμάχους
 σεῦ, ἠδ' αἱματφέντος ἐν ὕσμινῃ πολέμοιο
 πικρὰ βιαζομένου δυσμενέων βέλεα.
 οὐ γὰρ τις κείνου θηῖων ἔτ' ἀμεινότερος φῶς
 ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
 ἔργον, ὅτ' ἀνγαῖωιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο.

12.

καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.
ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἴεμενοι.

13.

ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαίτατον.

ἌΡΧΙΛΟΧΟΣ Ὁ ΠΑΡΙΟΣ. †

1.

κηδέα μὲν στονόβεντα, Περικλέες· οὐδέ τις αὐτῶν
μεμνόμενος, θαλῆς τέρψεται ὅτε πότοις.
τοίους γὰρ κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσε· μυδαλέους δ' ἄμφ' ὀδύνης ἔχομεν
πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτρέπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν.
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
τλήητε, γυναικείον πένθος ἀπωσάμενοι.

2.

εἶμι δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐυναλοιο ἑνακτος,
καὶ Μουσέων ἑρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

† Ὁφ' τῆς ἀρχῆς τῆς ἀρχαίας ἀρχῆς
πολλὰ καὶ ἀνοικτὰ κήματα παρὰ τὸν ἄνθρωπον,
καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιπέδῃ τῆς θαλασσοπόρου
ματις, ἢν ὑπὸ νόμον τάξαι δυσκόλον,
μὴ δὲ πρὸς τῆς. — Qui multa
sunt dāmonia multa sunt mīseria illa ubi impedit
spernitur. ἰσχυρὸν δὲ τὸν ἀνθρώπου ἀδύνατον

3.

ἄσπιδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
 ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἄσπις ἐκείνη
 ἐββέτω· ἐξαῖτις κτήσομαι οὐ κακίω.

4.

οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, οὐδὲ θαμειαί
 σφενδύσαι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
 ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον.
 ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης,
 δεσπότηαι Εὐβοίας δουρικλυτοί.

5.

ἄλλ' ἔγε, σὺν κώθωνι βοῆς διὰ σέλματα νηὸς
 φοῖτα, καὶ κοίλων πάματ' ἔφελκε κάδων,
 ἔγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγῶς, οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νήφειν ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

6.

εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
 Ἕφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

7.

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἴησομαι, οὔτε κάκιον
 θήσω, τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

8.

Ἄλκιβιή πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
 Ἕρη, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

3.

ἄσπιδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
 ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἄσπις ἐκείνη
 ἐββέτω· ἐξαῖτις κτήσομαι οὐ κακίω.

4.

οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, οὐδὲ θαμειαὶ
 σφενδόνας, εὐτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
 ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον.
 ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης,
 δεσπότης Εὐβοίας δουρικλυτοί.

5.

ἄλλ' ἔγε, σὺν κώθωνι βοῆς διὰ σέλματα νηὸς
 φοῖτα, καὶ κοίλων πώματ' ἔφελκε κάδων,
 ἔγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγῶς, οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νήφειν ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

6.

εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
 Ἦφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

7.

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι, οὔτε κάκιον
 θήσω, τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

8.

Ἄλκιβιη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
 Ἦρη, κουριδίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

9.

οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν, οὐδὲ διακεπλιγμένον,
οὐδὲ βοστρήχοισι γαῦρον, οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλὰ μοι μικρὸς τις εἴη, καὶ περὶ κτήμας ἰδεῖν
βραβεύς, ἀσφαλὲς βεβηκὸς ποσσὶ, καρδίας πλέως.
(. . . . . κἀκινωήμασιν δασύς.)

10.

οὐ μοι τὰ Γύγαιω τοῦ πολυχρύσου μέλαι,
οὐδ' εἰλέ πω με ζήλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος.
ἀπόπροθεν γὰρ ἔστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

11.

τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε Δεπτικῶε πάϊ,
γίνεται θνητοῖς, ὀκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἔγει.

12.

καὶ φρονεῦσι τοῖ, ὀκοίσις ἐγκυρέωσιν ἔργμασι

13.

Γλαῦχ' ὄρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν τάρσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα γυρεὸν ὀρθὸν ἴσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

14.

θυμὲ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκόμενε,
ἄνεχε, δυσμενέων δ' ἀλέξεν προσβαλὼν ἐναντίον
στέρον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς

ἀσφαλῆως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλω,
 μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο.
 ἀλλὰ χαρτοῦσιν τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα·
 μὴ λίην γίγνωσκε δ' οἶος βυθὸς ἀνθρώπου ἔχει.

15.

τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
 ἔνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί·
 πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι, καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
 ὑπτίους κλίνουσ'. ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά·
 καὶ βίου χρήζων πλανᾶται, καὶ νόου παρηγορος.

16.

χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν, οὐδ' ἀπώμοτον,
 οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
 ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος
 ἡλίου λάμπροντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 ἐκ δὲ τοῦδ' ἄπιστα πάντα κἀπίεπτα γίνεται
 ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὕμων εἰσορῶν θαυμαζέτω,
 μήδ' ἐὰν δελφίσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομῶν
 ἐνάλιον, καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέοντα κύματα
 φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσιν ἦδδ' ὅ ἦν ὕρος.

17.

ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
 σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρας
 λεωργὰ κἀθέμιστα, σοὶ δὲ θηρίων
 ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

18.

οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

19.

οὐ τις αἰδοῖος μετ' ἄστῶν καί περ ἴφθιμος θανῶν
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
οἱ ζοοὶ, κάκιστα δ' αὐτῷ τῷ θανόντι γίγνεται.

20.

κλυθ', ἀναξ' Ἡφαιστε, καί μοι σύμμαχος γοουμένῃ
Ἰλαος γενοῦ, χαρίζεαι δ' οἶά περ χαρίζεαι.

21.

ἦ δὲ δ' ὥστ' ἔνου βράχισ
ἔστηκεν ἔλης ἀγρίας ἐπιστεφής.
ὥς Πανελλήνων διζύς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

22.

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος,
οὐδ' ἐρατὸς, οἶος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

23.

τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρὶ, θητέρῃ δὲ πῦρ.

24.

τοῖος γὰρ φιλότιτος ἔρως ὑπὸ καρδίῃν ἔλυσθεις
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,
κλέψας ἐκ στηθέων ἀπαλὰς φρένας—
δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ,
ἄψυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

25.

εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θίγειν.

ἢ δέ οἱ κόμη

ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκήφῃ,

ᾧ περ πρὸς αὐλὸν βρύτον ἢ Θρηΐξ ἀνήρ

ἢ Φρυξέξ ἐβρυξε, κύβδ' ἔην πωλευμένη.

πάντ' ἀνδρ' ἀποσκολύπτειν

—— καὶ πεσεῖ

δρήστην ἐπ' ἄσκον——

μηρούς τε μηροῖς——

περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή,

ἀντικρὺς ἐπεραίνετο.

πόρνης γυναικὸς ἐντερον καταίρουσιν.

26.

ἀλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ᾧ ταῖρε, δάμναται πόθος.

27.

οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χρῶα, κάρφεται γὰρ ἤδη.

28.

ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐζεται.

προτείνω χεῖρα (καὶ) προῖσσομαι.

29.

ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον·

ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν οἱ δὲ πολλοί.

ἔρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεται δ' ἀκούων·

φιλέειν στυγνὸν περ ἔόντα μῆδὲ διαλέγεσθαι.

58

30.

ἤμβλακον, καὶ που τιῦ' ἕλλον ἦδ' ἄτη κυχῆσατο.

31.

ἔρξω· ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

32.

νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

33.

ἄλλ' ἕλλος ἕλλη καρθίην λαίνεται.

34.

οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

35.

ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

36.

ὡς Διωνύσοι' ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἶμφ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

37.

ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο,
βοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

38.

αἰνὸς τις ἀνθρώπων ὄψε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κάετος
ξυνωρίην ἔθεντο.

39.

ἔρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὃ Κηρικίδη,
 ἀχτυμένη σκυτάλη·
 πίθηκος φέει θηρίων ἀποκριθεὶς
 μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν.
 τῷ δ' ἔρ' ἀλώπηξ κερδαλή συνήνητετο
 πυκνὸν ἔχουσα νόον.

40.

βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
 κορωνός, ἔργων ἴδρις.

41.

ἴσθη κατ' ἤκησιν κύματός τε κἀνέμου.

42.

ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταναεῖ
 ἄξὺς ἐλλάμπων.

43.

μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
 τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

44.

συκτὴ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
 εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφάη.

45.

ἐν δορὶ μὲν μοι μάζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
 Ἴσμαρικός· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

60

46.

ἔα Πάρον,
καὶ σῦκα κείνα, καὶ θαλάσσιον βίον.

47.

χόλην γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

48.

αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα.

49.

πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

50.

πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλυας ἐδέξω.

51.

μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὡς ἐρέω.

52.

πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

53.

ἀμυδρὰν χοιράδ' ἐξαλευάμενος.

54.

ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ φίλου.

55.

τοιάνδε δ', ὧ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

56.

ὦ καλλίνικε, χαῖρ', ἄναξ Ἡράκλεες,
αὐτός τε, κίόλαος, αἰχμητὰ δύο.
τῆμελλα καλλίνικε.

57.

πυρὸς δ' ἦν αὐτῷ φεψάλυξ.

58.

ἄδων ὑπ' αὐλητῆρος——.

59.

ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματα.

60.

οὐ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγχεο.

61.

ὕγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

62.

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐβαιοάμην.

63.

φαινόμενον κακὸν οἰκάδ' ἄγεσθαι.

64.

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ Κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

65.

κρύπτομεν ἀνίηρα Ποσειδῶνος ἕνακτος δῶρα.

66.

ὑφ' ἡδονῆς σαλευομένη κορόνη.

67.

κλαίειν τὰ Θασίων οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

68.

πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἄλδς ἐν πελάγεσσι
θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον.—

69.

νῦν Λεώφιλος μὲν ἔρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλω δὲ πάντα κείται, Λεωφίλου δ' ἀκούεται.

70.

ἑπτὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων οὐς ἐμάρψαμεν ποσὶ
χίλιοι φονῆες ἐσμέν.

71.

πόδες δὴ κείῳ τιμιάτατοι.

72.

πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἥπιος Ποσειδῶν.

73.

ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
πῆμαινε, καὶ σφᾶς ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

74.

ἔσθλην γὰρ ἄλλην οἶδα τοιοῦτου φυτοῦ
ἴασιν.

75.

καὶ δὴ ἴκικουρος ὥστε Κᾶρ κεκλήσομαι.

76.

τρίαιναν ἔσθλην, καὶ κυβερνήτης σοφός

77.

ἄρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν, ἄλας τε καὶ τράπεζαν.

78.

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε ;
τίς σὰς παρήειπεν φρένας ;
εὐτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροίζετο,
ἐν δὲ Βατουσιᾶδης.

79.

Ἄσις καρτερὸς μηλοτρόφου.

80.

νόμος δὲ Κρητικὸς διδάσκεται.

81.

πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς, μελέτη τε βροτεΐη.

82.

πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
 ἐσθίων θ' ὦν οὔτε τίμον οὔτιν' εἰσενήνοχας,
 οὔτε μὴν κληθεὶς ἐς ἡμῶς ἦλθες, οἷα δὴ φίλος·
 ἀλλὰ σ' ἡ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
 εἰς ἀναδείαν.

83.

ἃ δέκα ταύρους.

84.

κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενῆς βάβαξ.

85.

Αἰσιμήδη δηλοῦμεν ἐπίρρησι μελεδαίνων
 οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.
 Αἰσιμίδης δηλήμων' ἐπίρρησιν μελεδαίνων.

86.

ὥς δ' ἂν σε θωπὴ λάβοι.

87.

προὔθηκε παισὶ δειπνον αἰηνὲς φέρων.

88.

λέγαι γυναῖκες.

89.

ὄνου κήλωνος ὄτρυγητάγου,
 [ἢ οὐτως] ἀθητάγου κήλωνος ὄτρυγητάγου.
 ὥστ' ὄνου Πιρινέως κήλωνος ἐπλήμυρον.

90.

χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτλι κεκαρμένος.

91.

ῥόπτρω ἐρειδόμενον.

92.

κύψαντες ὄβριον ἀβρόην ἀπέφλοσαν·
 λέως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

93.

ξείνια δυσμένεσιν λυγρὰ χαριζόμενος.

94.

μή τευ μελαμπύγου τύχοις.

95.

μετέρχομαί σε, σύμβολον ποιουμένη.

96.

τοῖον γὰρ αὐλήν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν.

97.

φιλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμενε.

98.

παῖδ' Ἄρειο μῆφόνου.

99.

κέαται δ' ἐν ἵπῳ.

100.

*—ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς τι δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.*

101.

ὡς * φαῖε νῦν ἄγει τὰ Θαργήλια.

102.

ὀξύη πότατο.

103.

οἴην Λυκαμβέος παιδὰ τὴν ὑπερτέρην.

104.

πῶς ἀπέπρησε τὰν σκύταν.

105.

πάντα τύχη, καὶ μοῖρα, Περικλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

Λείψανα

τὰ

ΣΙΜΜΙΟΥ ῬΟΔΙΟΥ,

ΣΙΜΜΙΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ,

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΣΑΜΙΟΥ,

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥΣ ΚΕΙΟΥ,

ΜΟΥΣΑΙΟΥ,

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ,

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ἈΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΥ,

ΑΛΚΜΑΝΟΥ ΣΑΡΔΟΝΙΟΥ,

καὶ

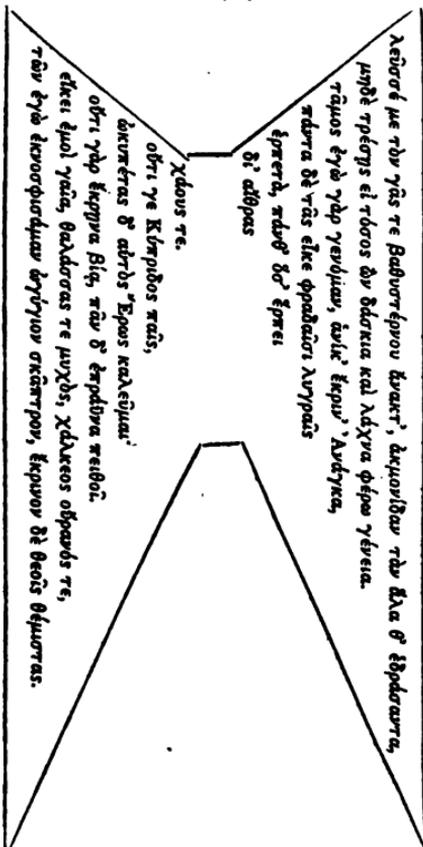
ἼΛΙΑΝΟΥ ΘΡΗΚΙΟΥ.

1

2

ΣΙΜΜΙΑΣ ῬΟΔΙΟΣ.

1. πτέρυγες.

2. πέλεκυς.

1. ἀνδροθέεξ δῖον ὁ Φωκεὺς κρατερῆς· μηδ' ὄντας ἦρα τῖσιν Ἄδωνι,
 3. τῆμος ἐπεὶ τῶν ἱερῶν κηρὶ πυρίπην πόνιν ββάλωσεν
 5. οὐκ ἐνδράβιος γελῶς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν,
 7. νῦν δ' ἐς Οἰήρειον ἔβα κέλευθον,
 9. τῆς μάκαρ ὄν σὺ θυμῷ
 11. δδ' ἄλβος
13. τὸν Βίαν κλυτοῖς ᾗσε θεοῖς, θε εἶρε, Ἰδοῖο γελῶς, πολύτροπα μούνοσ μετῆρα μοχλῆσ.
12. αἰεὶ πνεεῖ,
 10. Ἰάσος ἀμφιδερχῆς.
 8. σῶν χόρον, ἔγνᾶ πολύβουε Παλλὰς.
 6. ἀλλ' ἀπὸ κραιῶν καθαρὸν νῆμα κόμιε θυσακῆς.
 4. Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς ᾿ ἔστυφάλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,
 2. ἔπαυ' Ἰπειὸς πέλεκυν, τῷ πόνκα πύργων θεσπέδων καταέριψεν αἶπος,

3. σύριγξ. †

(κατά τινας, Θεοκρίτου.)

σύριγξ οὐνομ' ἔχεις, ἕδει δέ σε μέτρα σοφίης.
 οὐθενδς εὐνάτειρα, μακροπτολέμοιο δὲ μάτερ,
 μάλιστα ἀντεπάτρουο θοδὸν τέκες ἰθύντηρα,
 οὐχὶ Κεράσταν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ'
 ἀλλ' ἀπέλειπες οὐ αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκουσ,
 οὐ 'νομ' ὄλον διζῶν, ὅς τὰς μέροπος πόθον
 κούρας γηρυόνας ἔθε τὰς ἀνεμόδεοσ.
 ὅς Μοῖσα λγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνω
 ἔλκος ἔγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου
 ὅς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
 παπποφόνου, Τυρίας τε ἀφείλετο.
 ᾗ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
 πᾶμα Πάρις θέτο Σιμηχίδασ
 ψυχάν. ᾧ βροτοβάμων,
 στήτας ὀστρε δέτας,
 κλωποπάτωρ, ἀπάτωρ,
 λαρνακόγυιε, χάρουσ,
 ἀδὸν μελισσοῖσ
 ἔλλοπι κούρα
 καλλιότα
 νηλέυστα.

4. Βωμός.

(κατά τινος, Θεοκρίτου.)

εἴμ' ἄρσενος μισητής,
 ὁ δὺςμορος, δὺσαβος,
 σκοδεύνας ἴνις Ἐμπούσας κόρος,
 τὸ βούτα καὶ κυνὸς τέκνωμα, τὸν
 χρυσοῦς ἄβτας, ἄμος εἰς' ἄνδρα
 τὸν γυνίχαλκον οὖρον, ἔββαισεν.

ὃν ὀμοπάτωρ δίσεινος
 μύρησε μητρόβριπτος·
 ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθήσας
 θεοκρίτσιο κτάντας,
 τρισπῆροιο καύτας,
 εἶξεν αὐν' ἰθῆσας,
 χάλεψε γὰρ νιν ἰφ
 σύργαστρος ἐκδὺς γήρας.

τὸν δ' ἔλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ,
 Πανὸς τε ματρὸς εὐνέτας, φῶρ
 δίζωος, ἴνις τ' ἀνδροβρώτος,
 ἰλιοραίστας, ἀρδίων ἦρ'
 ἐς Τευκρίδ' ἄγαγε τρίπορρον.

5. ὠόν. †

κούτιλας
 ματέρος τῆ τόδ'
 ὠόν νεόν, πρόφρων δὲ
 θυμῷ δέξο, δια γύναι.
 τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας
 Ἑρμῆς ἤκαξε κάρυξ, ἄνω δ' ὄρων
 ἐκ μέτρου μονοβάμονος μάταν,
 πάροιθ' ἤξει. θοῶς δ' ὑπερθεν ὠκὺ
 λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν πλίξασκε
 χυδαίσι αἰόλαις κῶλα. ἀλλὰ σὺν ὀρσιπόδων
 ἐλάφων τεκέεσσι πάλαι κραπνοῖς, ὑπὲρ
 ἄκρων ἰεμένας ποσὶ λόφων κατ' ἀρθμίας ἴχνος
 τιθήνας κἀντης ὠμόθυμος ἀμφίπλαγκτον δευράδ' αὔ-
 θις ἐν κάλοις δεξιόμενος κουφότητα, κεμάδ' ὠκυβόας
 Πᾶν μεθέπων, ἄφαρ δίχθηλα σείων ὄψη ποδῶν ἄν' ὀ-
 ρέων ἔσσυντ' ἀνάγκαις, ῥίμφα περίκοπον ἐκλιπῶν ὕ-
 ρους εὐνάν, ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλίας ἐλεῖν
 τέκος. βλαχαὶ δ' ὄϊων πολυβότων, ἄν' ὀρέων νόμον
 ἔβαν, ταυνοσύρων τ' ἔντρα νυμφῶν ταῖδ'
 ἀβρωῖτι πόθῳ φίλας ματρὸς βόωντ' αἴψα μεθ'
 ἡμερόεντα μαζόν. ταῖς δὴ δαίμων κλυτᾶς
 θοοῖς ποσὶ πονέων μετρίε μέτρα μολπᾶς,
 ἴχνει θένων τὰν παναίολον Πιερίδων
 μονόδοικον αἰδᾶν, ἔφρυθμον δ'
 εἰς ἔκρας δίκην ἰχνίων κόμπον
 ἀνεμόεντα ῥυθμῶν, φίλος
 λεπτρωτὸν ὑπὸ φίλας
 ἐλᾶν πτεροῖσι ματρὸς
 λίγειά μιν κλαίει ἀμφί
 ματρὸς ὠδῖς, ἄγνωσ
 ἀηδόνος δωρίας
 ἀγρίου.

6.

πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο δασύτριχος ἰξάλου αἶγος
 δισσὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐστεφόμενῃ πετάλοισ'
 νῦν δέ με Νικομάχῳ κερασοξόδος ἤρμωσε τέκτων,
 ἐντανύσας ἔλικος καρτερά νεύρα βοός.

7.

σωφροσύνη προφέρων θνητῶν ἦθει τε δικάῳ,
 ἐνθάδε κείται ἀνὴρ δῖος Ἀριστοκλῆς'
 εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
 οὗτος ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνος οὐχ ἔπεται.

8.

δοτατα δὴ τὰδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ μητέρα Γοργῶ
 δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα'
 αἰδοί μῆνοις παρὰ πατρὶ, τέκοις δ' ἐπὶ λφόνι μοίρα
 ἄλλαν, σφ' πολὺ γήραϊ καδεμόνα.

9.

οὐκέτ' ἀν' ὕλην δρῖος εὐσκιον, ἀγρότα κέρδιξ,
 ἠχῆεσαν ἰεὺς γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
 θηρεύσεις βαλλοὺς συνομήλικας ἐν νόμῳ ὄλης'
 ἔφχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὀδόν.

10.

τηλυγέτων δ' ἀφνειὸν Ἵπερβορέων ἀνὰ δῆμον,
 τοῖς δὴ καὶ ποτ' ἀναξ ἦρως παρεδάσατο Περσεὺς,
 ἐνθα δὲ Μασσαγέται ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων
 ναλοῦσιν, τόξοισι πεποιθότες ὠκυβόλοισι,
 θεσπέσιόν τε περὶ ῥόον ἤλυθον ἀενάοιο

Καμπάσου, ὅς β' ἄλλα δῖαν ἐς ἀθανάτην φέρει ὕδωρ.
 ἐκ δ' ἰκόμην ἐλάσσει περὶ χλωρῆσιν ἐρυμνὰς
 νήσους, ὑψικόμοισιν ἐπηρεφέας δονάκεσσιν.
 ἡμκύνων τ' ἐνόησα γένος· περιώσιον ἀνδρῶν,
 τοῖς ὤμων καθύπερθεν ἐυστρεφέων κύνεον κρὰς
 τέτραφε, γαμφηλῆσι περικρατέεσσιν ἐρυμνόν.
 τῶν μὲν θ' ὄσπε κυνῶν ἄλακῆ πέλει, οὐδέ τι τοίγε
 ἄλλων ἀγνώσσοσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αἰδήν.

11.

τάνθε κατ' εὐδένδρου στείβων δρυὸς εἴρυσσα χειρὶ
 πτάσσοσαν βρομῆς οἰνάδος ἐν πετάλοις.
 ὕφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμψ' ἐνδοθι θείη,
 τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

12.

ἐκ τῆς Γοργούς ἐπιγραφομένης.
 αἰθέρος ὠκεῖαι πρόπολοι τίλινωτο πέλειαι.

ΣΙΜΜΙΑΣ ΘΗΒΑΙΟΣ.

1,

τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλου,
 τὸν τραγικῆς Μῶσας ἀστέρα Κεκρόπιον,
 πολλάκις ἐν θυμέλαισι καὶ ἐν σκηναῖσι τεθαλῶς
 βλασὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμαν,
 τύμβος ἔχει, καὶ γὰρ ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς
 αἶψαν ἀθανάτοισι δέρεκεται ἐν σελίσι.

ἦν ἂν μοῖραν ἔλθῃς, ταύτην φέρε, μῆδ' ἀγανάκτει·
 ἰᾶσθαι δὲ πρέπει, καθόσον δύνη· ὦδε δὲ φράζεν·
 οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολλὴ μοῖρα δίδωσι.
 πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 προσκίπτουσ', ὧν μῆτ' ἐκπλήσσειο, μῆτ' ἔρ' ἔασης
 εἰργεσθαι σιαυτόν· ψεῦδος δ' ἦν περ τι λέγῃται,
 πρῶτος ἴσ'· ὃ δὲ τοι ἔρῳ, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
 μῆδεις μῆτε λόγῳ σε παρεῖπῃ, μῆτε τι ἔργῳ,
 πρῆξαι μῆτ' εἰπεῖν ὃ τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι·
 βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται·
 δειλοῦ τοι πρῆσσειο τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός·
 ἀλλὰ τὰδ' ἐκτελέειω, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνίησει.
 πρῆσσε δὲ μῆδ' ἂν τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκειω
 ὅσα χρεῶν, καὶ τερπνύτατον βίον ὦδε διάξεις.

οὐδ' ὕγιειν τῆς περὶ σώμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή.
 ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε
 ποιεῖσθαι· μέτρον δὲ λέγω τὸδ', ὃ μὴ σ' ἀνίησει.
 εἰθίζου δὲ διαίταν ἔχειν καθάρειον, ἄθρυκτον·
 καὶ πεφύλαξέ γε ταῦτα ποιεῖν, ὅποσα φθόνον ἴσχει
 μὴ δαπανῆν παρὰ καιρὸν, ὅποια καλῶν ἀδαήμεων·
 μῆδ' ἀνελεύθερος ἴσθι· μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσι βριστον.
 πρῆσσε δὲ ταῦθ', ἃ σε μὴ βλάψει· λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.

μῆδ' ὄπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
 πρὶν τῶν ἡμεριῶν ἔργων τριπλῆς ἕκαστον ἐπελθεῖν·
 σὴ παράβηθι; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
 ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέβηθι· καὶ μετέπειτα
 δευτὰ μὲν ἐκπρῆξας, ἐκπλήσσειο· χρηστά δὲ, τέρπου.
 ταῦτα πόνοι, ταῦτ' ἐκμελέτα· τούτων χρή ἔρῳ σε,
 ταῦτά σε τῆς θεῆς ἀρετῆς εἰς ἴχνια θῆσει.
 ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρα ψυχῆ παραδόντα τετρακτὺν

Περὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀδυναμίας τῆς ψυχῆς

παγὰν ἀσκήσου φύσεως. ἀλλ' ἔρχου ἐπ' ἔργον,
 θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελείσαι. τούτων δὲ κρατήσας,
 γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 σύστασιν, ἧ τε ἕκαστα διέρχεται, ἧ τε κρατεῖται·
 γνώσῃ δ' ἧ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ πάντων ὁμοίην,
 ὥστε σε μήτε ἄελπι' ἐλπίζω, μήτε τι λήθω.
 γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας·
 τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν,
 οὔτε κλύουσι· λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίστασι.
 τοιῆ μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· ὥς δὲ κύλινδροι
 ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες.
 λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἕρις βλάπτουσα λέληθε
 σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.
 Ζεῦ πάτερ, ἧ πολλῶν κε κακῶν λύσειας ἔπαυτας,
 εἰ πᾶσιν δείξαις, οἷψ τῷ δαίμονι χρώνται.
 ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῶν γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
 οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα,
 ὧν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω,
 ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαῶσεις.
 ἀλλ' ἔργου βροτῶν, ὧν εἴπομεν, ἐν τε καθαρμοῖς,
 ἐν τε λύσει ψυχῆς κρίνων, καὶ φράξου ἕκαστα,
 ἠνίοχον γνώμην στήσας καθήπερθεν ἀρίστην.
 ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθης,
 ἔσσειαι ἀθάνατος, θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

2.

ἄγρυπνος ἔσο κατὰ νοῦν· συγγενῆς γὰρ τοῦ ἀληθοῦς θανάτου
 ὁ περὶ τούτων ὕπνος.

3.

ἂ μὴ δεῖ ποιεῖν, μηδὲ ὕπνου ποιεῖν.

4.

ζητεῖν δεῖ καὶ ἑσθρα καὶ τέκνα καὶ φίλους, τοὺς κατὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ βίου παραμένοντας.

5.

ἰσχὺν τῇ ψυχῇ αἰροῦ μᾶλλον, ἢ τῷ σώματι.

6.

πέπεισο μὴ εἶναι σὸν κτήμα, ὃ περ μὴ ἐντὸς διανοίας ἔχεις.

7.

πρόττε μεγάλα, μὴ ὑπισχνούμενος μεγάλα.

8.

τέκνα μάθε τίκτεω, οὐ τὰ γηροβοσκήσοντα τὸ σῶμα, τὰ δὲ τὴν ψυχὴν θρέψοντα τῇ ἀιδίῳ τροφῇ.

9.

τὰ ἐπίπουνα τῶν ἡδέων μᾶλλον ἡγοῦ συντελεῖν εἰς ἀρετὴν.

10.

χαλεπὸν πολλὰς ὁδοὺς ἄμα τοῦ βίου βαδίζεω.

11.

ψυχῆς πᾶν πάθος εἰς σωτηρίαν αὐτῆς πολεμίστατον.

12.

(Πυθαγόρας ἔφη, ὅτι) χρὴ βίον αἰρεῖσθαι τὸν ἄριστον, ἡδὺν γὰρ αὐτὸν ἢ συνήθεια ποιήσει. πλοῦτος ἀσθενὴς ἄγκυρα, δόξα ἔτι ἀσθενεστέρα· τὸ σῶμα ὁμοίως, αἱ ἀρχαί, αἱ τιμαί, πάντα ταῦτα

14

ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατα. τίνες οὖν ἐγκυραὶ δυναταί; φρόνησις, μεγαλοψυχία, ἀνδρεία· ταύτας οὐδεὶς χειμῶν σαλεύει. οὗτος θεοῦ νόμος, ἀρετὴν εἶναι τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον μόνον· τὰ δ' ἄλλα, λήρον.

13.

νόμου θεοῦ τὸ φαῦλον ἀνήκοον, διδὲ καὶ παρανομεῖ.

14.

ἰσχύς καὶ τεῖχος καὶ ὄπλον σοφοῦ ἢ φρόνησις.

15.

ὑπομίμησθε σεαυτὸν, ὅτι πάντες ἄνθρωποι μέγιστον ἀγαθὸν τὴν φρόνησιν εἶναι λέγουσιν· ὀλίγοι δὲ εἰσιν, οἱ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τοῦτο κτήσασθαι εὐτονήσαντες.

16.

θηροπολία μὲν ἀφρόνων, πυρὸς τροφή· τὰ δὲ ἀναθήματα, ἱεροσύλων χορηγία.

17.

βρώμη ψυχῆς σωφροσύνη· αὕτη γὰρ ψυχῆς ἀπαθοῦς φῶς ἔστω.

18.

δουλεύειν πάθεσι χαλεπώτερον, ἢ τυράννοισι.

19.

ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι, τὸν πάθεσι δουλεύοντα, καὶ ὑπὸ παθῶν κρατούμενον.

20.

οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.

21.

ζῆτος ἀνὴρ δίκαιος οὐ μόνον πολίτου ἀλλὰ καὶ συγγενοῦς
ἡαφέρει.

22.

(Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, τί ποιούσιν ἄνθρωποι θεοῖς ὅμοιον; ἔφη·)
ἴαν ἀληθεύσων. οἱ δὲ μάγοι ἀποφαίνονται τοῦ μεγίστου τῶν
θεῶν, ὃν Ὀρομάγδην καλοῦσιν, εἰκέναι τὸ μὲν σῶμα φωτὶ, τὴν
ἐν ψυχῇ ἀληθεία.

23.

συγγενεὶ καὶ ἄρχοντι πλὴν ἐλευθερίας πάντα εἶκε.

24.

τὰ ἁμαρτήματά σου πειρῶ μὴ λόγοις ἐπικαλύπτειν, ἀλλὰ
θεραπεύειν ἐλέγχοις.

25.

οὐχ οὕτω χαλεπὸν ἁμαρτάνειν, ὥς τὸν ἁμαρτάνοντα μὴ ἐξε-
λέγχειν.

26.

ὅσπερ σωματικὸν πάθος οὐ κρυπτόμενον, οὐδὲ ἐπαινούμενον
ἠγιάζεται, οὕτως οὐδὲ ψυχὴ κακῶς φρουρουμένη καὶ συναγορευ-
ομένη θεραπεύεται.

27.

χαῖρε τοῖς ἐλέγχοσι σε μᾶλλον, ἢ τοῖς κολακεύουσιν· ὥς δ'
ἐχθρῶν χεῖρονας ἐκτρέπου τοὺς κολακεύοντας.

28.

παντὸς καλοῦ κτήματος πόνος προηγείται ὁ κατ' ἐγκράτειαν.

29.

βόμην μεγίστην καὶ πλοῦτον, τὴν ἐγκράτειαν κτῆσαι.

30.

(Πυθαγόρας παρηγγύα,) μὴ πυκνὰ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπου μὴ δεῖν συνεχῶς ἀφροδισιάζειν αἰνιτιτόμενος.

31.

τεθνάναι πολλῶ κρείττον, ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι.

32.

(Πυθαγόρας ἔλεγε,) τὴν μέθην μανίας εἶναι μελέτην.

33.

(Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν οἰνόφλυξ τοῦ μεθύειν παύσαστο) εἰ συνεχῶς, (ἔφη,) θεωροῖη τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρασσόμενα.

34.

μεγάλην παιδείαν νόμιζε, δι' ἧς δυνήσῃ φέρειν ἀπαιδεύσιν.

35.

κακὰ μείζω πάσχει διὰ τοῦ συνειδότος ὁ ἀδικῶν βασανιζόμενος, ἢ ὁ τῷ σώματι καὶ ταῖς πληγαῖς μαστιγούμενος.

36.

(Πυθαγόρας παρῆναι τοῖς ἑταίροις) αἰρεῖσθαι βίοντον ἄριστον καὶ γὰρ εἰ ὁ ἐπιπονάτατος εἴη, ἀλλὰ τῇ συνηθείᾳ ἤδον αὐτὸν ποιήσειν.

37.

(ἔλεγεν ὁ Πυθαγόρας,) χρηὴ σιγῶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.

38.

ἢ σιγήν κείριον, ἢ λόγον ἀφέλιμον ἔχε.

39.

αἰρετότερόν σοι ἔσται λίθον εἰκῆ βάλλειν, ἢ λόγον ἀργόν.

40.

μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλά.

41.

(Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, πῶς δεῖ ἀγνωμονούσῃ πατρίδι προσφέρεσθαι· εἶπεν,) ὥς μητρί.

42.

ἀείσω συνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βεβήλοισι.

43.

(Πυθαγόρας εἶπεν,) εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις πρῶτον τροφήν, ἔπειτα κέρρον, ἔτι βιβριον, μετὰ δὲ ταῦτα ὑλεθρον.

44.

(Πυθαγόρας) τῶν πόλεων ἐκείνην (εἶπεν) ἀρίστην τὴν ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔχουσιν.

45.

(ὁ αὐτὸς) τοῦτους (εἶφη) καθιστάται ἔρχοντας, οἵτινες ἐκ παιδῶν καλῶς ἤχθησαν, καὶ εἰς ἡλικίαν ἐλθόντες μὴ γεγόνασιν προδόται τῆς αὐτῶν ἡλικίας λήμματος χάριν.

46.

ποῖοι ἂ κρίνεις εἶναι καλὰ, πᾶν ποιῶν μέλλῃς ἀδοξεῖν. φαῦλος

γὰρ κριτῆς παντὸς καλοῦ πράγματος ὄχλος. διόπερ ὦν ἂν τῶν
ἐπαίων καταφρονῆς, καὶ τῶν ψύγων καταφρόνει.

47.

οἱ μὴ καλᾶζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγα-
θοὺς.

48.

θέλε μᾶλλον τοὺς συνόντας σοι αἰδεῖσθαί σε, ἢ φοβεῖσθαι·
αἰδοῖ μὲν γὰρ πρόσεστι σέβας, φόβος δὲ μῖσος.

49.

κενὸς ἐκείνου φιλοσόφου λόγος, ὅφ' οὐ μὴδὲν ἀνθρώπου πάθος
θεραπεύεται. ὥσπερ γὰρ ἰατρικῆς οὐκ ὕφελος μὴ τὰς νόσους
ἐκβαλλούσης ἀπὸ τῶν σωμάτων· οὕτως οὐδὲ φιλοσοφίας, εἰ μὴ τὸ
τῆς ψυχῆς κακὸν ἐκβάλλοι.

50.

οὔτε ἵππον χωρὶς χαλινοῦ, οὔτε πλοῦτον δίχα φρονήσεως δυνα-
τὸν κρατεῖσθαι.

51.

σαρκὸς φωνή, μὴ πεινῆν, μὴ διψῆν, μὴ βρογῶν.

52.

φείδεο τῆς ζωῆς, μή μιν καταθυμοβορήσης.

53. αἰνίγματα.

καρδίαν μὴ ἔσθιε.

πῦρ μαχαίρα μὴ σκάλευε.

ζυγὸν μὴ ὑπερβαῖνε.

λεωφόρος ὁδοὺς μὴ στεῖχε.

μὴ καθῆσο ἐπὶ χολίκα.

ΣΙΜΩΝΙΑΔΗΣ ΚΕΙΟΣ.

1.

οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρεῖμα' ἔμπεδον αἰεὶ.
ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ἔεπεν ἀνὴρ·
οἴη περ φύλλων γενεῇ, τοῖσδε καὶ ἀνδρῶν.
παῦροί μιν θνητῶν οὖασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω,
ἀνδρῶν ἢ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὕφρα τις ἄνθος ἔχει πολυήρατον ἤβης,
κοῦφον ἔχων θυμῶν, πῶλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασσέμεν, οὔτε θανεῖσθαι,
οὔδ', ὄγιησ' ὅταν ᾗ, φροντίδ' ἔχει καμιάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτη κεῖται νόος, οὔδ' ἴσασιν
ὡς χρόνος ἔσθ' ἤβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῆ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

2.

ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς
ὅτι γενήσεται,
μήδ' ἄνδρα ἰδὼν, ὅσσον ἐσσεῖται
χρόνον, ὡκεία γὰρ οὐδὲ ταυρυπερόγου μυίας
οὕτως ἂ μεταστάσις.

3.

πάντα γὰρ μίαν ἰκνεῖται δασπλήτη Χάρυβδον,
αἱ μεγάλα ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

τοῦτό κεν εἰς Ἄϊδον κενὰ διαθήχεται ἀχῶ,
σιγαῖ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὅσσοι κατέββει.

4.

πολλὰς γὰρ ἡμῖν εἰς τεθνάαι χρόνος·
ζῶμεν δ' ἀριθμῶ
παῦρα κακῶς ἔτεα.

5.

βιοτῆς μὲν γὰρ
χρόνος ἔστι βραχὺς· κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς
κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

6.

ρεῖα θεοὶ κλέπτουσι ἀνθρώπων νόον.

7.

ὄτε λάρνακι ἐν δαιδαλέῳ ἀνεμος
βρέμη πνέων, κινήθεισά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὐδ' ἀδιάνταισι
παρειαιῖς, ἀμφὶ τε Περσεῖ βάλε
φίλαν χέρα, εἶπέν τε· ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον. σὸ δ' ὤπτεις, γαλαθηνῶ τ'
ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι,
χαλκεογόμφῳ δέ, νυκτιλαμπεῖ,
κυανέῳ τε δνόμφῳ. τὺ δ' αὐαλέαν
ὑπερθε τεὰν κόμην βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγγων, πορφυρέα
κείμενος ἐν χλαυδί, πρόσωπον καλόν.
εἰ δέ τοι δεινὸν τόγε δεινὸν ἦν,
καὶ κεν ἐμῶν βημάτων λεπτὸν
ὑπεῖχες οἶας, κέλομαι, εἶδε, βρέφος,

εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἄμετρον κακόν.
 μεταβουλία δέ τις φανεήη,
 Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅ τι δὴ θαρσαλέον
 ἔπος, εὖχομαι τεκνύφι δίκας σύγγνωθί μοι.

8.

χρυσῶ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας
 κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὑπισθοδέτοισιν ἱμῶσιν.

9.

τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
 πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλῶν, ἀνὰ δ'
 ἰχθύες ὄρθοι κυανέου ἐξ ὕδατος ἄλλοντο,
 καλῆ σὺν αἰοιδῆ.

10.

ὅς δουρὶ πάντας νίκασε νέους
 δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ,
 πολυβότρυος ἐξ Ἴωλκοῦ.
 οὕτω γὰρ Ὀμηρος ἤδὲ Ξησίχορος
 ἔεισε λαοῖς.

11.

τίς κεν αἰνήσειε νῆ πῖσυνος
 Λίνδου νάεταν Κλεόβουλον,
 ἀεννάοις ποταμοῖς,
 ἄνθεσί τ' εἰαρνοῖς,
 ἀελίου τε φλογί, χρυσῶς τε σελάνας,
 καὶ θαλασσαιαῖσι δίναις
 ἀντιθέντα μένος στάλας;

ἅπαντα γὰρ ἐστὶ θεῶν ἦσσω·
λίθον δὲ καὶ βρότειοι παλάμαι θραύονται.
μοροῦ φωτὸς ἔδε βουλά.

12.

ὕγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῶ·
δεύτερον δὲ, φυὰν καλὴν γενέσθαι·
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως·
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

13.

τίς γὰρ ἄδονᾶς ἕτερ
θνατῶν βίος ποθεινός;
ἢ ποῖα τυραννίς;
θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

14.

ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος,
ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες.
αἰῶνι δὲ πάρος πόνος ἀμφὶ
πόνῳ. ὁ δ' ἔφυκτος ὁμῶς
ἐπικρέμαται θάνατος.
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος
οἶ τ' ἀγαθὸν, ὅς τις τε κακός.

15.

ἔστι τις λόγος τῶν Ἄρετῶν ναίειν
δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δὲ
μιν θοὰν χῶρον ἄγνῶν ἀμφέπειν.
οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσσητος,

φ' μή δακέθυμος ἰδρῶς ἐνδοθεν
μόλη, ἴκητ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

16.

τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεῆς μὲν ἂ τύχα, καλὸς δ' ὁ
πότμος, βοῶν δ' ὁ τάφος,
προγόνων δὲ μῦσσις, ὁ δ' οἶτος
ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον
οὐτ' εὐρῶς, οὐθ' ὁ πανδαμάτωρ
ἀμαυρώσει χρόνος, ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εὐβοξίαν
Ἑλλάδος εἶλατο. μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν
λελοιπῶς κόσμον, ἀέναόν τε κλέος.

17.

τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

18.

ὡς δόπταν χειμέριον κατὰ μῆνα
τιτύσκη Ζεὺς ἤματα τεσσαρακάδεκα,
λαθάνεμόν τε μιν ὄραν
καλέουσι ἐπιχθόνιοι, ἱερὰν
παιδοτρόφον ποικίλας ἄλκυονος.

19.

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῦνος ἔχει.

20.

μέσσοι δ' οἱ τ' Ἐφύραν πολυπίδακα ναυετόοντες
 παντοίης ἀρετῆς Ἰδριες ἐν πολέμῳ,
 οἱ τε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἕστυ νέμοντες,
 οἱ καὶ κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
 χρυσοῦ τιμηέντος ἐν αἰθέρι, καὶ σφω ἀέξει
 αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδῶνα καὶ πατέρων.

21.

εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησάμεθα, τῶν δδε τύμβος,
 οἱ θάνον εὐμηλον βυόμενοι Τεγέαν,
 αἰχμηταὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
 Ἑλλὰς ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας.

22.

τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἴκετο καπνὸς
 αἰθέρα, δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέης,
 οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
 παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

23.

οἶδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρὶ, τοῖς συναρίθμοις
 Ἰναχίδαῖς Θυρέαν ἕμφι μαχεσσάμενοι,
 αἰχένας οὐ στρέψαντες, ὅσα ποδὸς ἴχνια πρῶτον
 ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.
 ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον
 καρῶσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
 αἱ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόνον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου.
 Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

25

24.

ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φῶος γένεθ', ἦνίκ' Ἀριστο-
γείτων Ἰππαρχον κτεῖνε, καὶ Ἀρμόδιος.

25.

τὸν τραγῶπον ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

26.

μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιᾶδες τέτορες.

27.

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε
κείμεθα, τοῖς κείνων βήμασι πειθόμενοι.

28.

μνηῆμα τόδε κλεινοῦ Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Ἰππευχεῖον ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψόμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἶδᾶς,
οὐκ ἔτλη Σπάρτας ἠγεμόνας προλιπεῖν.

29.

εἰ τὸ καλῶς θηήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῶν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένευμε τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηράωντ' ἠρώμενοι εὐλογίῃ.

30.

ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κύναςον θανάτου ἀμφεβάλλοντο νέφος.

οὐδὲ τεθνήσκει θανάοντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθε
κυδαίνουσ' ἀνάγει δόματος ἐξ Ἰλίου.

31.

εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σείω
τῆδ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστον δὴ τόξων τε, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἴσπων,
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

32.

θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θανάτων δ', ἂν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαίην ἐμβεβαῶς.
ἀλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε Λέων ἐμὸν, ὡς ὄνομ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

33.

αἶδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητῶν
ἔσταθεν εὐξάμεναι Κίπριδι θαμόνιαι·
οὐ γὰρ τοξαφροσίων ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδέμεν.

34.

ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ἔπλ' ἀνέθεν Λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.

35.

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμίνα
Ἑλλήνες Μήδοις σύμβalon ἐν πελάγει.
πέντε δὲ νῆας ἔλεν δητῶν, ἕκτη δ' ἀπὸ χειρῶν
ρύσατο βαρβαρικῶν Δωριδ' ἀλισκομένην.

36.

ὃ ξείν', εὐδερὸν ποτ' ἐνάλομεν ἔστυ Κορίνθου
 γῆν δ' ἡμῖ· Αἴαντος γῆσας ἔχει Σαλαμίς.
 ἐνθάδε Φουίσινας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
 καὶ Μήδους, ἱερὸν Ἑλλάδα βυβόμεθα.

37.

ἀκμῆς ἔστακνῶσιν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα τῶσιν
 ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα βυσόμενοι
 δουλοσίνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
 ἤψαμεν, ἀργαλέας μνῆματα ναυμαχίας.
 ὅστέα δ' ἡμῖν ἔχει Σαλαμίς· πατρίς δὲ Κόρινθος
 ἀντ' ἐβεργείας μνῆμ' ἐπέθηκε τότε.

38.

οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλάς
 Ἑλλάς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανος.

39.

παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
 ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσίνας.

40.

Ἑλλάνων ἀρχαγός, ἐπεὶ στρατὸν ἔλεσα Μήδων,
 Πausanias Φοίβην μνῆμ' ἀνέθηκα τότε.

41.

τόνδε ποθ' Ἑλλανες, νίκας κρᾶτει, ἔοργ' Ἄρης,
 εὐτόλμην ψυχᾶς λάματι κειθόμενοι,
 Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι κοινὴν
 ἰδρύσαντο Διὸς βασιλῆν Ἑλευθερίου.

42.

φημί Γέλων', Ἰέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον
 παῖδας Δεινομένεους τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
 ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
 Δαρετίου χρυσοῦ, τὰς δεκάτας δεκάταν,
 βάρβαρα νικησάστας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχέῃν
 σύμμαχον Ἑλλησιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

43.

ἐξ οὗ γ' Ἐδρώπων Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε,
 καὶ πολέμοις θνατῶν θούρος Ἄρης ἐφέπει,
 οὐδαμὰ πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένητ' ἀνδρῶν
 ἔργον ἐν ἠπειρῶ καὶ κατὰ πόντον ἔμα.
 οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες,
 Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει.
 ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστεινεν Ἀσις ἐπ' αὐτῶν
 πληγείσ' ἀμφοτέρας χερσὶ, κράτει πολέμου.

44.

οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὄλεσαν ἦβην
 μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις·
 αἰχμηταί, πεζοὶ τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
 κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι.

45.

τῶνδε ποτὲ στέροισι ταυγλωχίνας δίστοους
 λοῦσεν Φοινίσσα θούρος Ἄρης ψεκᾶδι.
 ἄντι δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
 ἔψυχ' ἐμψύχων ἔδε κέκευθε κόνις.

46.

τόξα τάδε πολέμοιο πεπαυμένα δακρυβέντος
 νηφ' Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
 πολλάκι δὴ στονόνετα κατὰ κλόνον ἐν δαΐ φωτῶν
 Περσῶν ἵππομάχων αἵματι λουσάμενα.

47.

οὕτω τοι, μελῖα ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν
 ἦσο, Πανομφαίφ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
 ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρον, αὐτὴ τε τέτρυσαι
 πυκνὰ κραδαυομένη δηῖφ ἐν πολέμφ.

48.

χαίρετ' ἀριστῆες πολέμοιο, μέγα κῦδος ἔχοντες,
 κούροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἵπποσύνη,
 οἳ ποτε καλλιχέρου περὶ πατρίδος ὠλέσασθ' ἤβην
 πλείστοις Ἑλλάνων ἀντὶα μαρνάμενοι.

49.

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῶν
 ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυνται,
 οὐκ ἀδίκως ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
 τρηχίην πολέμοιο δεξάμενοι νεφέλην.

50.

ἄνδρὸς ἀριστεύσωντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
 Ἴππίου Ἀρχεδίκην ἦδε κέκευθε κόνις,
 ἢ πατρός τε, καὶ ἄνδρὸς, ἀδελφῶν τ' οὐσα τυράννων,
 παίδων τ', οὐκ ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

51.

ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτράφε, μήτερ δ' ὀφάρας,
 οὐλῆς ἢ σκολιδὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,
 Τηΐου ἠβήσειας Ἄνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη, καὶ λεπτῷ χόματι τοῦδε τάφου,
 ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκομος
 παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυ,ν,
 κὴν χθονὶ πεπτηῶς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
 ἀγλαδὸν ὀφθαλμῶν βότρυον ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ μιν ἀεὶ τέγγει νοτερῆ δροσός, ἥς ὁ γεραῖδς
 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

52.

οὗτος Ἄνακρείοντα, τὸν ἀφθιτον εἶνεκα Μουσῶν
 ὕμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
 ὃς Χαρίτων πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' Ἐράτων,
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἡμερον ἠρμόσατο.
 μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
 ἥελιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων·
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστάει,
 καὶ τὸν Σμερδίειω Θρηῖκα λείλοιπε πόθον.
 μολπῆς δ' οὐ λήθει μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
 βάρβιτον οὐδὲ θανάων εἴνασεν εἰν Ἀΐθῃ.

53.

μνήμην δ' οὐ τίνα φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
 δγδακονταέτει, παιδί Λεωπρεπέος.

54.

ἔξ ἐπὶ πενήκοντα, Σιμόνιδες, ἦραο ταύρους
 καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀσθένεαι πίνακα.

τοσσάκι δ' ἡμερέοντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδέξου νίκας ἀγλαῶν ἄρμ' ἐπέβη.

55.

ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίσι, ὅτ' ἐνίκα
'Αντιοχίς φυλὴ δαιδαλέον τρίποδα
Ἡεωφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοιτ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶ.
ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κύδος
ὄγδοικονταέτει παιδί Λεωκρεπείος.

56.

οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίω ἀντιτόχοιεν,
Ζεῦ ξένι· οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες, ὕωντο βίου.

57.

οἶτος ὁ τοῦ Κελεῖο Σιμωνίδου ἐστὶ σαωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὸς ζῶντι παρέσχε χάριν.

58.

πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ πίων, καὶ πολλὰ κᾶκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους, κείμει Τιμοκρέων Ῥόδιος.

59.

ἃ ἴτε Δῆμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ἃ ἴτε, μύσται,
μήδ' ὕδατος προχοᾶς δεῖδετε χειμερίους.
τοῖον Ἡαιρακλῆς γὰρ ὁ Διότιος ἀσφαλὲς ἔμμεν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

60.

Βοΐδιον ἠέλπηρις καὶ Πυθιάς, αἶ ποτ' ἔρασταί,
 σοί, Κύπρι, τὰς ζῶνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν.
 ἔμπορε καὶ φορτηγῆ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
 καὶ πόθεν αἶ ζῶναι, καὶ πόθεν οἶ πίνακες.

61.

Εὐφρῶ καὶ Θαΐς καὶ Βοΐδιον, αἶ Διομήδους
 γραῖαι, ναυκλήρων ὀλκάδες εἰκόσοροι,
 Ἄπιυ, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Ἀνταγόρην, ἔν' ἐκίστη,
 γυμνοὺς, ναυηγῶν ἤσσανας, ἐξέβαλον.
 ἀλλὰ σὸν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
 φεύγετε· Ζεϊρήνων αἶδε γὰρ ἐχρότεραί.

62.

ἦ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὄστέα τῶδ' ἐνὶ τύμβῳ
 ἴσκα ἔτι τρομέειν θήρας, ἀγρώστα Λυκάς·
 τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἅ τ' ἀρίδαλος
 Ὀσσα, Κιθαιρώνος τ' οἰονόμοι σκοπαιά.

63.

γνώθι Θεόκριτον προσιδῶν, τὸν Ὀλυμπιονίκαν
 παῖδα, παλαισμοσύνας δεξίων ἠνίοχον,
 κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χεῖρονα μορφᾶς,
 ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

64.

Στροΐβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εἶτ' ἀνέθηκας
 Ἑρμῆ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
 οὐτ' Ἀκαδημείαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοστῶ
 σὴν εὐεργεσίην τῶ προσιδόντι λέγω.

65.

πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὀλπις Ἀθωνᾶς,
 τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αὐλοῦς
 τοῦσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας, ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ
 καλοῦ δαμασθεῖς ἡμέρῳ Εὐρύωνος.

66.

Ἴσθμα δις, Νεμέφ δις, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην
 οὐ πλάττει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνης,
 Ἀριστόδαμος Θράσιδος, Ἀλεῖος, πάλα.

67.

Ἀργεῖος Δάνθης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
 νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
 Ὀλυμπία δις, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
 δύο δ' ἐν Ἴσθμοῖ, πεντέδεκ' ἐν Νεμέφ·
 τὰς δ' ἄλλας νίκαις οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

68.

πατρὶς μὲν Κορκύρα, Φίλων δ' ὄνομ'· εἰμὶ δὲ Γλαύκου
 υἱός, καὶ νικῶ πῆξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

69.

Ἴσθμα καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
 ἄλμα, ποδοκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

70.

εἰπὼν τίς, τίνας ἐσσι, τίνας πατρίδος, τί δὲ νικῆς.
 Κάσμηλος, Εὐαγόρου, Πύθια πῆξ, Ῥόδιος.

71.

ἀνθήκεν τόδ' ἔγαλμα Κορίνθιος, ὅσπερ ἐνίκα
 ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
 καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοισι
 ἐξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου.
 Ἴσθμῶ δ' ἐν ζαθέῳ τρίς ἐπισχερῶ, οὐδ' ἐγένοντο
 ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί.
 καὶ Νεμέῳ τρίς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἔλλα
 Πελλάνα, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
 καὶ Τεγέῳ, καὶ ἐν Αἰγίνα κρητερῶ τ' Ἐπιδαύρῳ,
 καὶ Θήβῳ, Μεγάρων τε δάμῳ.
 ἐν δὲ Φλιούντι καὶ σταδίῳ τὰ τε πέντε κρατήσας,
 ἠδ' ἄραρεν μεγάλαν Κόρινθον.

72.

πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὀραι
 ἀνωλόμυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
 αἰ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀνάτοις
 σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
 οἱ τόνδε τρίποδά σφισι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
 θήκαντο. κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας.
 εὖ δ' ἐτιθηεῖτο γλυκερὰν ὕπα Δωροῖσι Ἀρίστων
 Ἀργείοις ἠδὲ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν ἀύλοισι,
 τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἴππόνικος
 Στρούθωνος υἱός, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς,
 αἱ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν, ἀγλαὰν τε νίκαν
 θήκαν, Θεῶν ἰσοτεφάνων ἕκατι Μοισῶν.

73.

α. τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκε; β. Δωρικὸς ὁ Θεόριος.

- ^α οὐ ῥέδιος γένος ἦν; ^β. ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
δειῶ δὲ χειρὶ δεινὰ πᾶλλ' ἔραξε καὶ βίᾳ.

74.

Μίλωνος τὸδ' ἔγαλμα καλοῦ καλὸν, ὅς ποτε Πίσῃ
ἐπτάκι νικῆσας, εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

75.

Σῶσος καὶ Σωσὸ Σωτείρῃ τόνδ' ἀνέθηκαν
Σῶσος μὲν σωθεὶς, Σωσὸ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

76.

Ἀρτέμιδος τὸδ' ἔγαλμα, διηκόσσαι δ' ἔφ' ὁ μισθὸς
δραχμαὶ τὰ Πάριαί, τῶν ἐπίσημ' ἕκατος·
ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἕξιος Ἀρακσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

77.

^α τίς εἶδε; ^β. Βάκχα. ^α τίς δέ μιν ξέσε; ^β. Σκόπας.
^α τίς δ' ἐξέμνη, Βάκχος, ἢ Σκόπας; ^β. Σκόπας.

78.

γράφει Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς, περφομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

79.

οὐκ ἀδαῆς ἔγραψε Κίμων τάδε. παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἦρωσ Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

80.

Κίμων ἔγραφε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν Διονύσιος.

81.

Ἴφιων ἔγραψεν ἐφ' ἑσπέρῳ, τὸν ποκα ὕδαρ
θρόφῃ Πειρήνης ἔπει.

82.

Ἴφιων τὸδ' ἔγραψε Κορίνθιος. οὐκ ἐνὶ μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα παλὴν προφέρει.

83.

δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῆδε
τίμησ', ἐνόησ' εὐσεβῆς ἔνεκα.

84.

εὐχεο τοῖς δαίμοσι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοῖθην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε, καὶ οἱ ναίουσι Κόρινθον,
αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

85.

τὸν ἐν Ἑρώδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

86.

Πραξιτέλης ἦν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἐρωτα
ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρόνη μισθὸν ἑμῷ δαθὸς ἑμέ. φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι ταξέων, ἀλλ' ἀτενίζομενος.

87.

μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνάνημον ἐνθάδ' Ἀρχεπαύτω
 κείσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν,
 Πανθήπτην Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὕψιπύργου
 σήμασθε λαοῖς ἔρμ' ἔχων Κορίνθου.

88.

ἤερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὄφελος Ἴστρον
 τῆλε, καὶ ἐκ Σικυθίων μακρὸν ἄρῃν Τάναϊν,
 μηδὲ πέλας ναίων Σκυραϊκῶν οἴδημα θαλάσσης,
 ἔγκεια νιφομένης ἀμφὶ Μολουριάδος.
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς· οἱ δὲ βαρεῖαν
 ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοᾶσι τάφοι.

89.

σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σικωπέως, φ' μ' ἐπέθηκεν
 Γλαῦκος ἐπιταφίης ἀπὸ πάλω χρόνιου.

90.

σῆμα καταφθιμένω Μογακλῆς εἴτ' ἂν ἴδωμαι,
 οἰκτεῖρω σε, τάλαν Καλλιὰ, οἶ' ἔπαθε.

91.

σῶμα μὲν ἄλλοδαπῆ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
 Κλείσθενης, Εὐξείνῃ μοῖρ' ἔκικεν θανάτου
 πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
 ἤμπλακες, οὐδ' ἴκευ Χιον ἐς ἀμφιρότην.

92.

αἰδὸς καὶ Κλεόδαμον ἐπὶ προχοῆσι Θεαίρου
 ἀένδου στονήεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον,

D 2

Θρηϊκίῳ κέρσαντα λόχῳ· πατὴρ δὲ κλεωνῶν
Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

93.

τοῖσδ' ἀπὸ Τυφφῆνῶν ἀκροθίνια φοίβῃ ἐγοντας
ἐν πέλαγος, μία ναῦς, εἰς τάφος ἐκτίρισε.

94.

τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικοδίκου δὲ, φίλοι καὶ πόλις ἦδε Πόλη.

95.

χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ' αὐτῆ
χαυρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

96.

φῆ ποτε Τίμαρχος, πατὴρ περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἦνικ' ἀφ' ἡμερτῆν ἔπνεεν ἡλικίην·
ὃ Τιμηνορίδην, παιδὸς φίλου οὐ ποτε λήσῃ,
οἷα' ἀρετῆν ποθέων, οὔτε σαφροσύνην.

97.

αἱ αἰ νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγάριαι
ἀνθρώπων, ἐρατῆ παρ νεότητι μένει·
ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἡμερσας
ἤϊθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἔλοχον.

98.

ἐνθάδε Πυθῶνακτα κασιγνήτην τε κεκείθει
γαῖ', ἐρατῆς ἦβης πρὶν τέλος ἕκρον ἰδεῖν.

μνήμα δ' ἀποφθιμένοισι πατήρ Μεγάριστος ἔθηκεν
 ἰθάτατον, θνητοῖς παισὶ χαροζόμεναι.

99.

ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἄνθρὸς
 χερσῆτεα μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἰκανός.
 οὐκ ἐπίδωκ' ἄνμφεϊα λήχη, κατέβην τὸν ἕφυκτον
 Γόργυπκος ξαυθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

100.

οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
 θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγίνοντο υἱες,
 ἡμίθεοι, ἔκγονον οὐδὲ ἕφθιτον
 οὐδ' ἀκίονον βίον, ἐς γῆρας
 ἐξίκοντο, τελέσαντες.

101.

τῇ βῆ ποτ' Οὐλύμπιοι περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
 ὤκτις ἀπὸ Θρηκῆς δρυόμενος Βορέης,
 ἀνδρῶν δ' ἀχλαίων ἔδακε φρένας· ἀπὸτ' ἑδάφθη
 ζυῆ, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη·
 ἔν τις ἔμοι καὶ τῆς χεῖτω μέρος. οὐ γὰρ ἔουκε
 θερμὴν βαστάζειν ἄνθρ' φίλῳ πρόποσιν.

102.

μικροῦ μιν τε πατήρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
 πλησίον ἠράσωντο κερήματα, παῖδα δὲ νυκτὸς
 δεξιόμενοι βλοφάροισι, Διονύσοιο ἕνακτος
 Βουφόνου οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

103.

φημι τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττυγος ἄεθλον
τῷ Πανωπηϊάδῃ δάσειν μέγα δειπνον Ἐπειῶ.

104.

ἢ γρηῃς Νικῆ Μαλίνης τάφοις ἐστεφάνωσε
παρθενικῆ. Ἄδῃ, τοῦθ' ὀπίω κέρικας;

105.

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἷν ἔειδε.
υἷν Ἀλκμήνης ἔειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

106.

οὕτω χρόνος δέξῃς δδόντας
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

107.

ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

108.

χειμαρίην ὑψητοῖο πατήλωνιν ἦρκε' ἀλέξας
Γάλλος ἐρημαίην ἦλυθ' ὅπῃ σπιλάδα,
ὕπερ ἔστι κόμης ἀπαμάρτυτο. τοῦ δὲ κοπ' ἴχνης
βουφάγος ἐς κοίλην ἀπρωπὸν Ἰππολέων.
αὐτὰρ ὃ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἐσχεθε χειρὶ,
ἤραξεν, καναχῆ δ' ἴαχεν ἔντρον ἔπαι.
οὐδ' ἔπλη Κυβέλης ἱερὸν βρόχον ἰλιονόμος θῆρ
μεῦσαι, ἀν' ἔληεν δ' ὠκὸς ἔθυσεν ἔρος,
δείσας ἡμυγῶσικα θεῆς λάτρυι, ἐς τὰδε Ἰρετή
ἔνδοντα καὶ ξανθοῦς ἀκρέμασε πλοκάμους.

109.

πρόθε μὲν ἄμφ' ἑμοῖσιν ἔχων τρηχεῖαν ἑσπυλλαν,
 ἰχθῦς ἐξ Ἄργους εἰς Τεγέαν ἔφερον.

110.

οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδένοιο ἔργου·
 ὅς καὶ ὑπὸ στέροισι ἀνδρῶς ἔδειξε νόον.

111.

ἄφελον ὡς ἀφανῆς οὕτω φανερότατος εἶναι
 καιρὸς, ὅς αὐξάνεται πλεῖστον ἂπ' εὐλαβίης.

112.

μαιάδος οὐρέας ἑλικοβλεφάρου
 κατὰ λόγον· αἰκτὴ γὰρ Κυλλήνης ἐν
 ὕρασι θεῶν κήρυκα τέκεθ'
 Ἑρμῆν.

113.

βιώτω καὶ σε μᾶλλον ἦναισα πρότερος ἐλθών.

114.

χαίρειν' ἀελλασπέδων θύγατρος ἴππων.

115.

μή με κατακαύει' ἐπεὶ περ ἤρξατο τερπνοτάτων μελέων ὁ καλ-
 λιβέας πολύχορδος ἀλλᾶς;

116.

σχέτλιε παῖ δολομήδης Ἀφροδίτας, τὸν Ἄρει δολομηχάνῳ
 τέκεν.

117.

οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα
 τότε ἄρ' ἀνέμων, ἢ τις
 κατεκάλυε σκιδναμένα μελιαδέα γᾶρον
 ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

118.

ἔγγελε κλυτὰ ἕαρος ἀδυῶδμον κυανέα χελιδοῖ.

119.

πορφυρέου ἀπὸ στόματος λείσα φωνὴν παρθένος.

120.

πᾶνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

121.

οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνῶν.

122.

δίδωσι δ' εὖ τέ σ' Ἑρμῆας ἐναγώνιος, Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς.
 ἔτικτε δ' Ἄτλας ἐπὶ τὰ ἰσπλοκάμων φίλων θυγατέρων τῶν γ'
 ἕξοχον εἶδος, αἱ καλέονται Πελειίδες οὐράνιοι.

123.

τὸ δοκεῖν καὶ τῶν ἀλάθειαν βῶνται.

124.

ἐπέβηθ' ὁ κριὸς οὐκ ἀεικῶς,
 ἔλθῶν εἰς δένδρον ἀγλαὸν Διὸς τέμενος.

125.

Ἰσχει δέ με πορφύρας ἄλδς ἀμφιταρσσομένης
ὄρυγμαδός.

126.

οὐδὲ κατ' εἰς Κόρινθον οὐ Μαγνησίαν ναῖεν' ἀλόχου δὲ Κολ-
χίδος συνάστεος, Θρόνου Λαχάϊου τ' ἔκασσε.

127.

Ἰαστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν ψυχὰν
ἀποπνέοντα γαλαθῆρὸν τέκος.

128.

Κορυθίοις δ' οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον.

129.

Φοῖβος ἐσαγγεῖται Τυθαρῖθρον ἀοιδῆς,
ἂν ἄμτροι τέττιγες ἐπεστέφαντο χορωνῶ.

130.

ἱμαρῶν' ἀλάκτωρ.

131.

ὄπλῃς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

132.

σὺν πορδάκουσιν ἐκπεσόντες εἴμασιν.

133.

κῆλειφόμεν μύροισι καὶ θυάμασι
καὶ βακκάραι, καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῆν.

134.

οἶόν τε χηρὸς ἔσεν Μαιανδρίου.

135.

χῶς ἄφευσα χῶς ἐμιστυλα κρέα
εἰδῶς· τί καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

136.

ἐς ἅλα στίζουσα προιά.

137.

δεῦτε φίλοι, ἦϊα φερόμεθα.

138.

ἄνδρα ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπὸν, χερσὶ τε καὶ
ποσὶ καὶ νόφ τετράγωνον ἔκκευ ψόγου τετυγμένον.

οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιπτάκειον νέμεται, καὶ τοι σοφοῦ παρὰ
φωτὸς εἰρημένον, χαλεπὸν φάτο ἔσθλῶν ἔμμεναι.

ἀλλὰ θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι τὸ γέρας. ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ
οὐ κακὸν ἔμμεναι, ἢν ἂν ἀμάχατος συμφορὰ κατέλῃ.

τοῦνεκεν οὐποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι δυνατὸν διζήμενος, κενεῶν
εἰς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν ἀλῶνος βαλέω πανάμωμον ἄνθρωπον,
εὐρεθεοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνόμεθα χθονός· ἔπειθ' ἄρῃν εὐρὰν ἀπαγ-
γελέω.

πάντας δ' ἐπαίνημι, καὶ φιλέω ἕκῶν, ὅστις ἔρρη μὴδὲν αἰσχρὸν
ἀνάγκη δὲ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

139.

ἔσθα χερσίβασσον εἰρήεται τε Μουσῶν καλλι-
κόμων ὑπέπερθεν ἄγνων ὕδαρ·

ἄγνων ἐκίσκοπον χερσίβων, φησί, πολύ-
λιστον ἀραιόν τε ἔστω ἄχρυσόκεπλον * * εὐώδες
ἀμβροσίαν ἐκ μυχῶν ἀρωγὸν ὕδαρ.

140.

οὐδὲ γὰρ οὐθ' ἐφρός περ ἄν ἐξίκετο δευρο.

141.

οθαπέετα σκόφον.

142.

πάλευπον διζήμενος.

143.

οἷτοι γὰρ ἀνδρῶν αἱμ' ἔχουσι ποιμένων.

144.

ἔθηλος ἔπηφ πῶλος ὡς ἕμα τρέχει.

145.

σγῆς ἀκίνδυνον γέρας.

146.

ἔσχατον δύεται κατὰ γῆς.

147.

πῶλις ἄνθρα διδάσκει.

46

148.

εὖτ' ἀπείθεες πάλικότιλοι χλαυράχονες
είαριναί.

149.

αὐτῇ δὲ φοξίχειλος Ἀργεῖη κύλιξ.

150.

τί ταῦτα τῶν μακρῶν λόγων ἀνέδραμον;

151.

καὶ σὺ μὲν εἴκοθι παῖδων μᾶτερ † Ἑλλαθι.

152.

τίς δὴ τῶν νῦν τοσάσδε πετά-
λοιαι μύρτων ἢ στεφάνοισι βόδων ἀπεθήσατο
νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

153.

οὐκ ἔν τις οὕτω δασκίαις ἐν οὖρεσιν
ἀνὴρ λέαντ' ἔδεισαν, οὐδὲ πάρδαλιν,
μοῦνος στενυγρῇ συμπεσῶν ἐν ἀτραπῷ.

154.

θύνοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

155.

ὥσπερ ἔγχελυσ κατὰ γλοιοῦ.
Ἐρωδῖος γὰρ ἔγχελυν Μαιανθρίην
τρίορχον εὐρῶν ἀσθίοντ', ἀφείλετο.

156.

ἀπὸ τραπέζων εἶλέ νῦν ποτήρια.

157.

πολλὰ μὲν δὴ προεκποῆ Τηλέμβροτε·

ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιῶν
Τρομίλιος θαυμαστὰς, ὃν κατήγαγον.

158.

ἦ γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθές, ἔτ' οὐ μόνον ἔδατος αἴσαν
ἀλλὰ τι καὶ λίσχης οἶνος ἔχειν ἰθέλει.
οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον, οὐδὲ γέγαρτον.

159.

ἔδωκεν οὐδεις οὐδ' ἀρυστήρα τρυγέε.

160.

μισυὰ πίνοντα παρὰ βῆον Ἀργαυθόνη.

161.

μηρίων δεδαυμένων.

162.

πεπλήθαι.

163.

οἶον τόδ' ἡμῖν ἔρπετον παρέπτατο
ζῴον κάκιστον.

164.

ξενοδόκων δ' ἔριστος ὁ χρυσεὸς ἐν αἰθέρι λαμπρός.

48

165.

κουκουράραυ.

166.

καὶ τῆς ἕνωθεν ἀρσινόης ἡλομένη.

167.

καὶ σάββα βαίων ἵππος ἐκ κορινθίων.

168.

οὐ τις ἀνευ τε θεῶν ἀροτὴν λάβειν, οὐ πόλις οὐδέ
οὐ βροτὸς, οὐ θεὸς δὲ παμμήτις ὅ ἐστιν ἐν αἰθέρι
οὐδὲν ἀπήμωνον.

169.

κέρδους ἕκαστι καὶ ἐπὶ βίωσι πλέοι.

170.

οὐκ ἔστ' ἀνευδόμενον ἀνθρώποις κικάν,
ὀλίγω δὲ χρόνῳ πάντα μεταβρίπτει θεός.

171.

γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληΐζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον, οὐδὲ βέγγιον κακῆς.

172.

οὗτος δέ τοι ἠδυμος ἕκνον ἔχων.

173. περὶ γυναικῶν.

χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον

τὰ πρῶτα.] τὴν μὲν ἐξ ὕδς τανόντιμος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβάρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κέεται, καὶ κυλιθεῖται χαμαί·
αὐτὴ δ' ἔλουτος, ἀπλύτοις τ' ἐν εἵμασιν,
ἐν κοπρήσῳ ἡμένη πιάνεται.

τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεῆς ἔθηκε' ἀλώπικας
γυναῖκα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κραιῶν
λέληθεν οὐδὲν, οὐδὲ τῶν ἀμαυόνων.
τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πολλὰς κακὰς,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὄργην δ' ἄλλοτ' ἄλλοίαν ἔχει.

τὴν δ' ἐκ κυνὸς λειτουργῶν, αὐταμύθορα,
ἤϊπ' ἀντ' ἀκούσαι, πάντα δ' αἰδέσθαι θέλει,
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλαυαμένη,
λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄργῃ
παύσειε δ' ἔν μιν οὐτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χαλαθεὶς ἐξαρξέειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τῆχοι·
ἀλλ' ἐμπεδῶς ἔπρηκτον αὐτόν ἔχει.

τὴν δὲ πλάσσωτες γῆνθην Ὀλύμπιοι,
ἔδωκαν ἀνδρὶ ποτηρόν· οὕτω γὰρ κακὸν,
οὐτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδα τεικότη γυνῆ
ἔργον δὲ μῦθον, ἐσθίειν, ἐπίσταται·
κοῦτ', ἂν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεῶς,
ργῶσα, δίφρον ἔσσων ἔλασται πυρός.

τὴν δ' ἐκ θαλάσσης ἐν φρασίῳ γ' ἦθη νόει.
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην.
ἐπαινέσει μιν ξείνος ἐν δόμοις ἰδών·
οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λαΐων γυνή
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.

τὴν δ', οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
 οὐτ' ἄσπον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαινεται τότε
 ἔπλητον, ὅσπερ ἄμφι τέκνοισιν κύνων.
 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κἀποθυμῆ,
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι, γίγνεται.
 ὅσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἔσται κ' ἀπήμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὄρη, πολλάκις δὲ μαινεται
 βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
 ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή
 ὑργῆν· φυτὴν δ', ὡς πόντος, ἀλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἐκ σποδιῆς τε καὶ παλωτριβέος ὄνου,
 ἢ σὺν τ' ἀνάγκῃ, σὺν τ' ἐνιπήσιον μόγισι
 ἔρεξεν ἄν ἕπαντα, καὶ πονήσατο
 ἀρεστά· τὸ φρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
 προνῆξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάτῃ·
 ὁμως δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόνθ' ἑταῖρον ὄντιν οὖν ἐδέξατο.

τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον διζυρὸν γένος.
 κείνη γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐφίμερον
 πρόσσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσμιον·
 εὐνής δ' ἀθηνῆς ἐστὶν ἀφροδίτης,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίη διδοῖ
 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακὰ,
 ἕθνη δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.

τὴν δ' Ἴππος ἄβρη χαιτήσασ' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δόνην περιτρέπει·
 κοῦτ' ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκιον
 ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
 οὔτε πρὸς ἱπνόν, ἀσβολὴν ἀλευμένη,

ἴσσι· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λούται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπὸ βύππον
 ὄϊς, ἄλλοτε τρις, καὶ μύροις ἀλείφεται·
 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ,
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
 ἄλλοισι· τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακὸν,
 ἢν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτούχος ᾗ,
 ὅστις τοιοῦτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

τὴν δ' ἐκ πύθικου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ἔπασεν κακόν.
 αἰσχίστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
 εἶσι δὲ ἕστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλωσ.
 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις,
 ἔπυγος, αὐτόκωλος. ἔ τάλαις ἀνήρ
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
 δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
 ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλωσ μέλει
 οὐδ' ἔν τιν' εὖ ἐρξείην, ἀλλὰ τοῦθ' ὄρη,
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευεται,
 ὅπως τι, χῶς μέγιστον, ἐρξείην κακόν.

τὴν δ' ἐκ μελίσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών.
 κείνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσιζάνει·
 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κἀπαέζεται βίος·
 φίλη δὲ σὺν φιλεῖντι γηράσκει πόσει,
 τεκοῦσα καλὸν κούνομάκλυτον γένος·
 κἀρεπρηθὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσσει, θεῆ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἤδεται καθημένη,
 ἴκου λήγουσιν ἀφροδισίους λόγους.

τοίας γυναίκας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας, καὶ πολυφραδεστάτας
 τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῶν Διὸς
 ἔστιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακὸν,
 γυναίκας ἦν τι καὶ δακῶσιν ὀφελεῖν,
 ἔχοντί τοι μάλιστα γίγγεται κακόν.
 οὐ γὰρ κοτ' εὐφραν ἡμέρην διέρχεται
 ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται·
 οὐδ' αἶψα λιμὸν ἐκ δόμων ἠπάσεται,
 ἐχθρὸν συνακητήρα, δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ἔταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῆ
 κατ' οἶκον, ἢ θεοῦ μοῖραν, ἢ νουθέτου χάριν,
 εὐρούσα μῆμον ἐς μάχην καρύσσεται.
 ὄκου γυνὴ γὰρ ἔστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίετα.
 ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δακεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λαβωμένη.
 κεχηρῶτες γὰρ ἄνδρες
 . . . . . οἱ δὲ γέγοντες
 χαίρουσ' ὄρωντες καὶ τὸν, ὡς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρου μαμήσεται.
 ἴσθη δ' ἔχοντες μοῖραν αὐ γιγνώσκομεν.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἑρρήκταν πέδῳ.
 ἐξ οὗ τε τοὺς μὲν Ἀΐδης ἐδέξατο
 γυναῖκας εἴνεκ' ἀμφιθηριασμένους.
 νοὺς δ' οὐκ ἔπ' ἀνθρώποισιν· ἄλλ' ἀφήμεροι
 αἶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν, αἶθεν εἰδότες

ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
 ἐλπίς δὲ πάντα κάμπειθεή τρέφει
 ἔπρηκτον ὀρμαίνοντας. οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπᾶς.
 νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλοῦτε τε κἀγαθοῖσιν ἕζεσθαι φίλον.
 φθάσει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἕξῃλον λαβὼν,
 πρὶν τέρεμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δούστηνοι νόσοι
 φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδημημένους
 πέμπει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός·
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ, λαίλαπι κλονεόμενοι,
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἄλδς,
 θηήσκουσιν, εὖτ' ἂν μὴ διήθησανται ζέειν·
 οἱ δ' ἀγχόνην ἤψατο δούστην μάρψ,
 καὶτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
 οὕτω κακῶν ἔπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαί
 βροτοῖσι κῆρες, κἀνεκίφραστοι δύναι,
 καὶ πῆμασ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ τιθοῖσθε,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν, οὐδ' ἐν ἔλγεσι
 κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

ΜΟΥΣΑΙΟΣ.

1. τὰ καθ' Ἡρᾶ καὶ Λέανδρον.

εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχρον ἐρώτων,
 καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὀμνασίαν,
 καὶ γάμον ἀχλύεντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἔφθιτος ἡδς,
 καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμος ἔννυχος Ἡροῦς.

νηχόμενον τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχρον ἀκούω,
 λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἄφροδίτης,
 Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην·
 λύχρον ἔρωτος ἐγαλμα, τὸν ὠφελεν αἰθέριος Ζεὺς
 ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγουριν ἄστρον,
 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
 ὅττι πέλε ξυνέριθος ἐρωμακέων ὀδυνάων,
 ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὕμεναίων,
 πρὶν χαλεπὸν πνοῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
 ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευταίην
 λύχρου σβεννυμένοιο καὶ ἄλλωμένοιο Λεάνδρου.

Σηστὸς ἔην καὶ Ἄβυδος ἐναντίον· ἐγγύθι πότοντο
 γείτονές εἰσι πόλῃες· Ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
 ἀμφοτέρης κολίσσων ἕνα ξυνέηκεν ὀιστὸν,
 ἠΐθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν,
 ἱμερτίεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
 ἡ μὲν Σηστὸν ἔναειν, ὃ δὲ πτολλέθρον Ἄβύδου,
 ἀμφοτέρων πόλιων περικαλλέες ἀστέρες ἕμφω,
 εἴκελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ' εἴποτε κείθι περήσεις,
 δίζεό μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
 ἴστατο λύχρον ἔχουσα, καὶ ἠγεμόνευε Λεάνδρῳ·
 δίζεο δ' ἀρχαίης ἀλιπηχέα πορθμὸν Ἄβύδου,
 εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἄβυδόθι δώματα ναίων
 Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα διοτρεφὲς αἶμα λαχοῦσα,
 Κύπριδος ἦν ἱέρεια· γάμων δ' ἀδίδακτος εἴουσα
 πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσῃ,
 ἕλλη Κύπρις ἕνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
 οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναιξίν,

οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἤλικος ἤβης,
 μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτερῶν·
 (καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαῆν ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·)
 ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη Ἄφροδίτην,
 πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυλαῖς,
 μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
 ἀλλ' οὐδ' ὅς τις ἀλέειε πυρκαπνεύοντα δίστους.
 δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμιος ἦλθεν ἑορτή,
 τὴν ἀνὰ Ξηστὸν ἔγουσιν Ἀδάνιδι καὶ Κυθερείῃ·
 πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι
 ὄσσοι ναιετάσσκον ἀλιστρεφῶν σφυρὰ νήσων,
 οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου.
 οὐδὲ γυνὴ τις ἔμμυεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
 οὐ Λιβάνου θυδέντος ἐνὶ πτερόγεσσι χορέων·
 οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀβύδου,
 οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενος. ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
 αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὄπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυγῆλας,
 ὄσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικῶν.

ἦ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπέφχετο παρθένος Ἥρῳ,
 μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
 οἷά τε λευκοπάρῃος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 ἔκρα δὲ χιονέων φοινίσσето κύκλα παρεῖων,
 ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον. ἦ τάχα φαίης
 Ἥροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φαῆναι.
 χροίην γὰρ μελέων ἐρυθθαίνετο· νισσομένης δὲ
 καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης·
 πολλὰ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον· οἱ δὲ παλαιοὶ
 τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἰς δὲ τις Ἥροῦς

ὄφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν χαρίτεσσι τεθήλει.
 ἀτρεκέως ἰέρειαν ἐπάξιον εὖρατο Κύπρις.
 ὡς ἢ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
 Κύπριδος ἀρήγεια, νήν διεφαίνετο Κύπρις.
 δύσατο δ' ἠϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
 ἦεν ὅς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμιον Ἥρω.
 ἢ δ' ἔρα καλλιθέμεθλον ὄπη κατὰ νηὸν ἀλάτο,
 ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
 καὶ τις ἐν ἠϊθέοισιν θανάμισε, καὶ φάτο μῦθον·

“ καὶ Σπάρτης ἐπέβην· Λακεδαιμόνος ἔδρακον ἔστυ,
 ἦχι μῦθον καὶ ἔβηλον ἀκούομεν ἀγλαΐδων·
 τοίην δ' ὄστω ὕπωπα νήην κενθήν θ' ἀπαλήν τε.
 καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτερῶν.
 παπταίνων ἐμβόγησα, κόρον δ' οὐχ εἶρον ὀπαπῆς.
 αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἥροῦς.
 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλυμπον ἐφίμειρα θεὸς εἶναι,
 ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἥρω.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τέην ἰέρειαν ἀφάσσειν,
 τοίην μοι, Κυθήρεια, νήην παράκοιτιν ὀπάσσαις.”

τοῖα μὲν ἠϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήγατο κάλλιει κόρης.
 αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κόρην,
 οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις·
 ἀλλὰ πυριπνέυστοισι δαμειὶ ἀδόκιτον διστοῖς,
 οὐκ ἔθελες ζῶειν περκαλλέος ἕμμορος Ἥροῦς.
 σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέξετο πυρὸς ἐρώτων,
 καὶ κραδίη πάφαλζεν ἀνικητοῦ πυρὸς ὀρμηῆ.
 κάλλος γὰρ περίπυστον βμωμήτοιο γυναικὸς
 δέξτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος διστοῦ.
 ὄφθαλμὸς δ' ὀδὸς ἐστίν· ἀπ' ὄφθαλμοῦ βοδάων

ἔλκος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
 εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδεῖη, τρόμος, αἰδώς.
 ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἁλώναι·
 θάμβεε δ' εἶδος ἕριστον, ἔρωσ δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ.
 θαρσαλέως δ' ἐπ' ἔρωτος ἀναιδεῖην ἀγαπάζων,
 ἠρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης·
 λαξὰ δ' ὀπιπτεύων θολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπᾶς,
 νεύμασι ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 αὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε πτόθον θολόντα Λεάνδρου,
 χαίρειν ἐπ' ἀγλαῶσιν· ἐν ἤσυχῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 πολλὰκις ἱμερέουσα ἦν ἀπέκρυψεν ὀπωπῆν,
 νεύμασι λαθριβίοισιν ὀπαγγελεύουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰδύθη,
 ὅτι πτόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεσεύσατο κούρη.
 ὄφρα μὲν οὖν Λεἰάνδρος ἐβίβζετο λάθριον ὄρην,
 φέγγος ἀναστειλάσα κατήϊεν ἐς δούσις ἠώς·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος ἴσπερος ἀστήρ.
 αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρόσκουσαν ὀμίχλην·
 ἠρέμα μὲν θλίβων βοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον. ἡ δὲ σιωπῇ
 οἶά τε χωσμένη βοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 ὡς δ' ἔρατης ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα,
 ἔσχατα τιμῆντος ἔγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
 ὀκυαλέως δὲ πόδεσσιν ἀφέσπετο παρθένος Ἥρῃ,
 οἶά περ οὐκ ἐθέλουσα· τοιγὴν δ' ἀνευεῖκατο φωνήν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 “ ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δόσμορε, παρθένον ἔλκεις;
 ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα·

μῆνιν ἐμῶν ἀπέειπε πολυκτεάνων γενετήρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.”

τοῖα μὲν ἠπέλιπεν ἑοικότα παρθενικῆσιν.
 θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 ἔγνω πειδομένων σημήϊα παρθενικάων.

(καὶ γὰρ δὲ τῶν ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 Κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσὶν ἀπειλαί.)
 παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχροον αὐχένα κύσας,
 τοῖον μῦθον ἔειπε, πύθου βεβολημένος οἴστρον·

“ Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 (οὐ γὰρ ἐπιχθονίῃσιν ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω,)
 δλβιος δς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἢ πέικε μήτηρ
 γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λιτάων
 ἡμετέρων ἐπάκουε, πύθου δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια, μετέρχεο Κύπριδος ἔργα·
 δεῦρ' ἴθι, μυστικόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαινῆς·
 παρθέρον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτῃ·
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. ἦν δ' ἐθελήσης
 θεσμὰ θεῆς ἐρβεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα· σὺ δ' εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξιώνων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων·
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ, ἦν ἐθέλης, παρακοίτην,
 τόν σοι Ἔρως ἤγρευσε ἐοῖς βελέεσσι κιχῆνας·
 ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θοδς χρυσόβρακτις Ἐρμῆς
 θηπέυει ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην πότι νόμφην.
 σοὶ δέ με Κύπρις ἔπειπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἐρμῆς.
 παρθέρος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,
 ἢ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,

παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς."

ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κόρης,
θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
παρθενική δ' ἕφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὄπωπῃν,
αἰδοῖ ἐρυθιώσασαν ὑποκλέπτουσα παρεῖν,
καὶ χθονὸς ἔξεεν ἕκρον ἐπ' ἴχνεσιν· αἰδομένη δὲ
πολλάκις ἀμφ' ὅμοισιν ἐὼν ξυνέεργε χιτῶνα.
πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα· παρθενικῆς δὲ
πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῆ.
ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἥρῃ,
κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λειάνδρου.
ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὄπωπῃν,
τόφρα δὲ καὶ Λειάνδρος ἐρωμανέεσσι προσάποις
οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αἰχένα κόρης.
ὄφρ' δὲ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνήν,
αἰδοῦς ὕγρον ἔρευθος ἀποστάζουσα προσάπου·

" ξεῖνε, τοοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίαις.
τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
οἶ μοι, τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασο· πῶς γὰρ ἀλήτης
ξεῖνος ἔδῃ καὶ ἄπιστος ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὀσίοισι πελάσσαι·
οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπέυαθεν. ἦν δ' ἐθελήσῃς
ὣς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
ἔργον ὑπερτελεῖ τις, ἐνὶ τριβόδοισιν ἀκούει.

εἰπὲ δὲ (μὴ κρήνης) τεὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην,
οὐ γὰρ ἐμὸν σε λήληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτόν, Ἥρώ.
πύργος δ' ἀμφιβόητος, ἐμὸς δῶμος οὐρανομήκης,
ᾧ ἐνὶ ναυετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τιρὶ μούνη,
Ξησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὕχθας,
γείτονα πόντον ἔχω, στυγεραῖς βουλήσι τοκῶν.
οὐδὲ μοι ἔγγυς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
ἠϊθέων παρέωσιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἡὼ
ἐξ ἄλδς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἠχῆ·"

ὡς φαιμένη, ροδέην ὑπὸ φάρεϊ κρύπτε παρειήν,
ἔμπαλι αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμεφο μύθοις.
Λεῖανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξεί κέντρον,
φράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρωσ Βελέεσσι δαμάζει,
καὶ πάλιν ἀέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἴσι δ' ἀνάσσει,
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουλευφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεῖανδρον.
ὄψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·

"παρθένε, σὺν δι' ἔρωτα καὶ ἔγριον οἶδμα περήσω,
εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἔπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνήν,
οὐ βρόμον ἠχῆεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
νῆξομαι Ἑλλησποντον ἀγάρρῳσιν· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόλης ἔχω πτολίεθρον Ἀβύθου.
μῶνον ἐμοὶ ἔνα λύχρον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάρφαινε κατὰ κνέφας· ὕφρα νοήσας
ἔσσομαι δικάς ἔρωτος, ἔχων σέθεν ἀστέρη λύχρον,
καὶ μιν ὀπιπτεύων, σὺκ ὕφρομαι ἄντα Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ἰαρίωνα, καὶ ἔβροχον ὄλκον ἀμάξης,

† πατρίδος ἀντιπέροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
 ἀλλὰ φίλη κεφάλυξο βαρυπνεύοντα ἀήτας,
 μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
 λύχνον ἐμοῦ βιότοιο φασσφόρον ἡγεμονίᾳ.
 εἰ ἔτεον δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαΐηται,
 οὐνομά μοι Λεωνδρος, εὐστοφάνου πόσις Ἴηροῦς."

ὣς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθετο μεγῆραι,
 καὶ νυχίην φιλότιθα καὶ ἀγγελίην ἡμεναίων
 λύχνου μαρτυρήσων ἐπιστάσαντο φυλάξειν·
 ἢ μὲν φάος ταπεινῶν, ὃ δὲ κέκμητα μακρὰ περῆσαι
 παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ἡμεναίων,
 ἀλλήλων αἰκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη·
 ἢ μὲν ἐὼν πότι πύργων, ὃ δ' ὄρφυαίην ἀνὰ νύκτα,
 μή τι παραπλάξοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,
 πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβόδου·
 παννυχίων δ' ὄρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους,
 πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὕρφαην.
 ἦδη κωνόπεπλος ἀνέθραμε νυκτὸς ὀμίχλη,
 ἀνδράσιν ὕπνον ἔργουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεωνδρῶ·
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠΐνεσσι θαλάσσης
 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φασσωμένων ἡμεναίων,
 μαρτυρίην λύχνου πολυκλαύστοιο δοκίμων,
 εὐνήs τε κρυφίης τηλεσκοπὸν ἀγγελιότην.
 ὣς δ' ἴδε κωνέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην,
 Ἴηρὸν λύχνον ἔφαιεν· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
 θυμὸν ἔρωσ ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεωνδρῶ,
 λύχνην καιομένην συνακαίετο· πᾶρ δὲ θαλάσση
 μαινομένων βροθίων πολυχητῆ βόμβον ἀκούων,
 ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
 τοιοῖσι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις·

“δεινὸς ἔρωσ, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
 ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
 λάξω πῦρ κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυτον ὕδωρ,
 δεῦρό μοι εἰς φιλόγητα· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
 ἀγνώσσεις ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης,
 καὶ κρατεεὶ πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;”

ὣς εἰπὼν, μελέων ἑρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 ἀμφοτέρης· παλάμησιν, ἔφ' ὃ ἔσφιγξε καρῆνφ,
 ἠϊόνος δ' ἐξώρτο, δέμας δ' ἐβρίψε θαλάσση,
 λαμπομένου δ' ἔσπευδεκ αἰε κατεναυτία λύχνου,
 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς·
 Ἡρῶ δ' ἠλιβάτοιο φασεσφόρος ὑψόθι πύργου,
 λευγαλέης αἰρησιν ὕθεν πνεύσειεν ἀήτης,
 φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
 πολλὰ καμῶν Δείανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν,
 καὶ μιν ἐδν πύτι πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
 νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
 Ἄφροκόμους ραδάμυγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοῦς ἐπι παρθενεῶνος,
 καὶ χροῖα πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίφ
 εὐδόμω, ροδέφ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτραις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·

“ νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἂ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος·
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ· τοι ἄλμυρόν ὕδωρ,
 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
 δεῦρο τεοῦς ἰδρώτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις.”

ὣς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν. ὃ δ' ἀντίκα λύσατο μίτρην·
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονοοῦ Κυθερείης.
 ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἕπερ ὕμων.

οὐ ζυγίην ἱερῆν τις ἐπυεφῆμῃσεν ἄοιδός,
οὐ δαΐδων ἥστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν,
οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείη,
οὐχ ὑμέναων ἄεισε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγῆμοισιν ἐν ὄραις
σιγῇ παστῶν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὀμίχλη,
καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος· οὐδέποτ' ἦδ' ἄς
νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοισ ἐνὶ λέκτροισ.
νῆχeto δ' ἀντιπρόριο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου,
ἐννυχίαν ἀκόρητος ἔτι πνεύαν ὑμεναίων.
Ἥρῃ δ' ἔλκεσιπτεπλος ἔοδς λήθουσα τοκῆας,
παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. ἀμφότεροι δὲ
πολλάκις ἤρησαντο κατελθέμεν ἐς δύοσιν ἡῶ.

ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην,
κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείη.
ἀλλ' ἄλιγον ζώσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δῆρον
ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων.
ἀλλ', ὅτε παχύνετος ἐπήλυθε χεῖματος ὄρη,
φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
βένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὑγρά θέμεθλα θαλάσσης
χειμέριοι πνεύοντες ἀεὶ στυφέλιζον ἀῆται,
λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἄλα· τυπτομένης δὲ,
ἦδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
χειμερίην καὶ ἔπιστον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατερυκε θαλάσσης,
καρτερόθυμε Λέανδρε· διακτορή δέ σε πυργου,
ἠθάδα σημαίνουσα φασεφορίην ὑμεναίων,
μαυομένης ἔτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
νηλεῆς καὶ ἔπιστος. ὕφειλε δὲ δύοσμορος Ἥρῃ,

χείματος ἰσταμένοιο, μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου,
 μηκέτ' ἀναπτομένη μινυόριον ἀστέρα λέκτρων.
 ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 μοιρῶν ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
 νύξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνεύοντες ἀήται,
 χειμερῆς πνοιῆσιν ἀκοιτίζοντες ἀήται,
 ἀβροῖο ἐμπέπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 δὴ τότε Λεϊανδρός περ ἐθήμονος ἐλπιδὶ νύμφης
 δυσκελᾶδων πεφόρητο θαλασσαιῶν ἐπὶ νότων.
 ἤδη κύμασι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ἕδωρ,
 αἰθέρι μίσητο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἤχη
 μαρναμένων ἀνέμων· ζεφύρω δ' ἀντέπτεεν εὐρας,
 καὶ νότος ἐς βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς,
 καὶ κτύπος ἦν ἄλιαστος ἐρισμαράγιοι θαλάσσης.
 αἰνοπαθῆς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήγοις ἐνὶ δίνας
 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλάσσαιην Ἀφροδίτην,
 πολλάκι δ' αὐτὸν ἔνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
 Ἀτθίδος οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης.
 ἀλλὰ οἱ οὔτις ἀρηγεν· ἔρωσ δ' οὐκ ἤρκεσε μοῖρας.
 πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντῆϊ κύματος ὀρμῇ
 τυπτόμενος πεφόρητο· ποδῶν δέ οἱ ἔκλασεν ὀρμῇ,
 καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμᾶων.
 πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔβρεε λαμφῶ,
 καὶ ποτὸν ἀχρηῆστον ἀμαιμακέτου κίεν ἔλμης·
 καὶ δὴ λύχρον ἔπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
 ἦ δ' ἔτι δηθύνοντος ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὄπωπῆς
 ἴστατο, κυμαίνουσα πολυκλαστόισι μερίμναις.
 ἤλυθε δ' ἠργγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἑρώ·
 πάντοθι δ' ὄμμα τίταιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

εἴπου ἰσαβρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην
 λήχου σβεννυμένοιο. παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
 θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὄν' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
 δαιδαλέον βήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 βριζ' ἠδὸν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.
 καδδ' Ἑρῶ τέθηγκε σὺν ὀλλυμένῃ παρακοίτῃ'
 ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν τυμάτῃ περ ὀλέθρῳ.

ΦΩΚΥΛΙΔΗΣ ΜΙΑΗΣΙΟΣ.

1.

χρηῖζον πλούτου, μελέτην ἔχε πόνος ἀγροῦ·
 ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

2.

καὶ τότε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδ' ἐγένοντο
 φύλα γυναικείων. ἡ μὲν κυνὸς, ἡ δὲ μελίσσης,
 ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς, ἡ δ' Ἴππου χαιτηέσσης.
 εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περιδρομος, εἶδος ἄριστη.
 ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς, οὗτ' ἄρ' κακῆ, οὐδὲ μὲν ἐσθλή.
 ἡ δὲ κυνὸς, χαλεπὴ τε καὶ ἔγριος. ἡ δὲ μελίσσης
 οἰκονόμος τ' ἀγαθῆ, καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι,
 ἦς εὐχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμον ἡμερόεντα.

3.

καὶ τότε Φωκυλίδεω· τί πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι,
 οἷς οὗτ' ἐν μήθοις ἔπεται χάρις, οὗτ' ἐπὶ βουλῇ;

4.

καὶ τότε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλω κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρῆ, κρείσσων Νίνου ἀφραινούσης.

5.

καὶ τότε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ἦς δ' οὐ
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

6.

καὶ τότε Φωκυλίδεω· χρή τοι τὸν ἐταῖρον ἐταίρω
φροντίζειν ἅσ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

7.

χρῆ δ' ἐν συμποσίῳ, κυλίκων περιωισσομενάων,
ἠδέα κοτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

8.

πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

9.

παῖδ' ἔτ' ἔόντα χρεῶν δὴ καλὰ διδάσκειμεν ἔργα.

10.

πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

11.

ἀλλ' ἕρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἕλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακὸν ἀνέρος ἐκλύσασθαι.

ΦΩΚΤΑΙΔΗΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΣ.

1. ποίημα νουθετικόν.

μήτε γαμοκλοπέει, μήτ' ἄρσενά Κύπριν ὀρίνειν,
 μήτε δόλους βράπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μαίνειν.
 μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὅσιων βιοτεύειν.
 ἀρκεῖσθαι παρκοῦσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
 ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
 πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
 πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκειν.
 μὴ βίβης πενήτην· ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον.
 ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
 μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν· τὰ δίκαι' ἀγορεύειν.
 παρθενίην τηρεῖν· ἀγάπην δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
 μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἄτασι.
 σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτεροζύγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
 μήτ' ἐπιωρκεῖν, μήτ' ἀγνοίη, μήτε ἑκοῖντί·
 ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὁμόσσει.
 σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος, ὅστις ἔληται.
 μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.
 γλώσση νοῦν ἔχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
 μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλης, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐδάσῃς.
 πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, μὴδ' αὖριον ἐλθόμεν εἴπῃς.
 πληρώσας σέο χεῖρ', ἔλεον χρῆζοντι παράσχου.
 ἕσπεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγηι.
 ναυηγούς οἰκτεῖρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἀθῆλος.
 χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνθρωπον.
 κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος.
 πλοῦτον ἔχων, σὴν χεῖρα πενητεύουσιν βρεξον·

ὦν σοι ἔδωκε θεὸς, τοῦτων χρῆζουσι παράσχου.
 ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ δμόφρονα πάντα
 τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ, μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
 εἶθε δὲ μὴ χρῆζοις μήτ' ἔννομα, μήτ' ἀδίκως γε.
 ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρὸν σέο, χεῖρα μαίλαις.
 ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μήδ' ἔρ' ὑπερβῆς.
 μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λάβησον ἀρούρης.
 ἔστωσαν δμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίηταις·
 πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου·
 χάωρ δ' οὐ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισι.
 ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἐπάσης,
 χρυσὸς αἰεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισι.
 χρυσὲ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
 σοῦ γὰρ ἔκπτι μάχαι τε, λεηλασῖαι τε, φόνοι τε,
 ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφείοι τε συναίμοις.
 μήθ' ἕτερον κεύθοις κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγορεύων·
 μήδ', ὡς πετροφυῆς πολύπους, κατὰ χῶραν ἀμείβου.
 ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ· ἀλλ' ὅπ' ἀνάγκης,
 οὐκ ἔρέω τὸ τέλος· βουλή δ' εὐθύνεθ' ἐκάστου.
 μὴ γαυροῦ σοφίη, μήτ' ἄλκη, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
 εἰς θεὸς ἐστι σοφὸς, δυνατός θ' ἄμα, καὶ πολυόλβος.
 μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρήχου τεδὸν ἦτορ·
 οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἔτυκτορ.
 μὴ προπετῆς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν·
 πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσεν.
 ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα, μήδ' ὑπέροπλον.
 οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφου θνητοῖσιν ὕνειαρ·
 ἡ πολλὴ δὲ τροφή πρὸς ἀμέτρον ἔλκει ἔρωτας·
 ὕψαυχεὶ δ' ὁ πολλὸς πλούτος, καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.

θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὑλοόφρονα τεύχει·
ὀργή δ' ἐστὶν ἄρεξις· ὑπερβαίνουσα δὲ, μήνις.

ζῆλος τῶν ἀγαθῶν, ἐσθλὸς· φαύλων δὲ, κακοῦργος.
τόλμα κακῶν, ὀλοή· μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦντας.
σεμνὸς ἔρωσ ἀρετῆς, ὁ δὲ Κέρκιδος, αἰσχος ὀφέλλει
ἥδὺς ἀγανόφρων κυκλήσκεται ἐν πολιήταις.
μέτρον μὲν φαγέειν, πίνειν, καὶ μυθολογεύειν.

πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἄλλειναι.

μὴ φθονέσῃς ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμων ἀνάψῃς.
ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
οὐ φθονέει μήνη πολλὰ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς·
οὐ χθὼν οὐρανόισι ὑψώμασι, νέρθεν δούσα·
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· αἶε δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλις ἔσθη.

σωφροσύνην δ' ἄσκειν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μιμνῆ κακότητα, Δίκη δ' ἀπόλειπον ἔμυναν.
πειθῶ μὲν γὰρ ὄνειαρ· ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει
μὴ πιστεύε τᾶχιστα, πρὶν ἀντρεκέως πέρας ὕψει.
νικᾶν εὐ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.

καλὸν ζεινῆζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
ἢ πλείσταις θαλάισι βραδυνούσαις παρὰ καιρὸν.

μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἔμα πάντας ἐλέσθω·
μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἴν' ἔχησι πάλι τῆσδε νεοσσούε.

μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμενος ἄνδρας ἐάσῃς·
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνην δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλῃν διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν·
οὐ γὰρ δὴ νόουσι· οἱ μηδέποτε· ἐσθλὰ μαθόντες.

μηδὲ τραπέζοκόρους κάλακας ποιεῖσθαι ἐταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἐταῖροι,

καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν·
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς, πάντες ἔπληστοι.

λαῶ μὴ πιστεύετε· πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος.

λαὸς τοι, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.

μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθης φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεύχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.

γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκτέεσι.

μὴ τύμβον φθιμένου ἀνορύξης, μὴδ' ἀθέατα

δείξης ἡλίφ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρησι.

οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο.

καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν

λείψαν' ἀποικομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.

ψυχὰ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι.

πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χρήσις θνητοῖσι καὶ εἰκόν'

σῶμα δ' ἔρ' ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πᾶν τὸδ' ἐς αὐτὴν

λυόμενον κόνις ἐστίν· ἀήρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.

πλοῦτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.

οὐκ ἔν' ἐς Αἴθην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.

πάντες ἴσοι νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει

κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατὴρ Αἴθης·

ξυνὸς χώρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλευῖσιν.

οὐ πολὺν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρὸν·

ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσις ζῆν διὰ παντός.

μήτε κακοῖσι ἔχθου, μὴτ' οὖν ἐπαγγάλλεο χάριμν.

πολλὰ τοι ἐν βίῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἔπιπτα.

καιρῷ λατρεύειν, μὴδ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.

πῆμα, καὶ ἀχθόμενοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν ἄφνω.

μὴ μεγαληγορήσι τρυφῶν φρένα λυσσασθείης.

εὐεπὴν ἄσκειν, ἢ τις μάλα πάντας ὀνήσει.

ὄπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.

ὄπλον ἐκάστω νεῖμε θεός· φύσιν ἠερόφοιτον
 ὕρμισιν· πολλὴν ταχυτήτ' ἄλικήν τε λέουσι·
 ταύροις δ' αὐτόχυτον κέρας ἐστίν· κέντρα μελίσσαις,
 ἔμφυτον ἄλκαρ, ἔδωκε· λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.
 τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἕριστος.
 βέλτερος ἀλικήντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνὴρ.
 ἀγροῦς καὶ πόλιος σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.

οὐχ ὄσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἔδεικτον·
 ἀλλὰ χρῆ κακοεργὸν ἀποτροπάζασθαι ἀνάγκη.
 πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρόντες.

φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην·
 ἀμφοτέροι κλώπες, καὶ ὁ δεξάμενος, καὶ ὁ κλέψας.

μοίρας παισὶ νέμει· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
 ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδέης.

μὴ κτήνους θνητοῖο βόρην κατὰ μέτρον ἔλθαι.
 κτήνος δ' ἦν ἐχθροῖο πέση καθ' ὄδδον, συνέγειρον.
 πλαζόμενον δὲ βροτὸν καὶ ἀλίτροπον οὐχ ὑπαλύξεις.
 βέλτερον αὐτ' ἐχθροῖο τυχεῖν φίλον εὐμένεοντα.

ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἔλκος τ' ἀκέσασθαι.
 μὴδὲ τι θηρόβορον δαΐση κρέας· ἀργίποσιν δὲ
 λείψανα λείπε κυσίν· θηρῶν ἀπο θῆρες ἔδονται.
 φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
 νηπιόχων ἀπαλῶν μὴ ἄψῃ χειρὶ βιαία.

φεύγε διχοστασίας καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος.
 μὴ κακὸν εὐ ἐρέξης· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.

ἐργάζεο, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύης.
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
 μὴδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέξης·
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βιότων φαγῶις ἀνύβριστα.
 εἰ δὲ τις οὐ δεδάσκει τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλη.

ἔστι βίη πᾶν ἔργον, ἐπὶν μοχθεῦν ἐθέλησθα.
 ναυτίλος εἰ πλέειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·
 εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἔρουραι.
 οὐδὲν ἔνευ καμάτου πέλει ἀνθρώπων εὐπετέες ἔργον,
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
 ἔρχονται βιότοιο κεκρημένοι, ὅππῃτ' ἔρουραι,
 λήθα κειράμεναι, καρπῶν πλήθουσιν ἀλαός·
 οἱ δ' αὐτοὶ πυρσῶ νωστρηβὸς ἄχθος ἔχουσιν,
 ἢ κριθῶν· αἰεὶ δὲ φέρον φορέεσθαι διαθέει,
 ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα· βορῆν σφετέρην ἐπάγοντες,
 ἄτρυτοι· φύλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
 κάμνει δ' ἠεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ ἐτέρης κοίλης κατὰ χηραμῶν, ἢ δονάκεσσιν,
 ἢ θρυδὸς ἀγυγίης κατὰ κοιλάδος, ἐνδοθὶ σίμβλων
 σμήνεσι μυριάστρητα κατ' ἔγχεα κηροδομοῦσα.
 μὴ μέλεις ἄγαμος, μὴ πως νάνυμος ὄληαι.
 δός τι φύσει κ' αὐτός· τέκε δ' ἔμπαλαι, ὡς ἐλοχεύθη.
 μὴ προαγωγέουσις ἔλοχον σέο, τέκεναι μαίνων·
 οὐ γὰρ τίττει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητρειῆς μὴ ψαῖε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος·
 μητέρα δ' ὡς, τίμα τὴν μητέρας ἴχνην βῦσαν.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπέρτροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδ' ἐπὶ παλλακίῳ πατρός λεχέεσσι μεγείης.
 μηδὲ γυνὴ φθείρη βρέφος ἔμβρυον ἐνδοθὶ γαστρὸς,
 μηδὲ τεκοῦσα κυσὶ βῆβη καὶ γυνὴν ἔλωρα.
 μηδ' αὐ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἕρσανα κούρον.
 μηδὲ τετὴ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλοιο.
 μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἔλθοις.
 μηδ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς χεῖλεσσι.

μη παραβῆς ἐνώς φύσεως ἐς Κύπριον ἄθεσμον.
 οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαθον ἄρσενες εὐναί.
 μηδέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαντο.
 μήδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἔπας βεύσης ἀκάθεκτον.
 οὐ γὰρ ἔρως θεὸς ἐστὶ, πάθος δ' αἰδηλον ἀπάντων.
 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
 στέργε τειῆν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέη φίλα γήραος ἔχρη,
 καὶ πόσις ἢ ἀλόχη, μήδ' ἐμπέσῃ ἀνδιχα νεῖκος;
 μηδέ τις ἀμνήστειτα βίη κοῦρησι μιγείη.

μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 λατρεύειν δ' ἀλόχη λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
 ἴππους εὐγενέας διζέσθαι μὲν κατὰ οἶκον,
 ταύρους δ' ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρείους·
 γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
 οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεδὸν ὄντα.
 μηδὲ γάμφῳ γάμον ἄλλον ἄγοις, ἐπὶ πῆματι πῆμα.

μήδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθοις.
 παῖσι δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι·
 ἦν δέ τι παῖς ἀλίτηρ, κωλυέτω υἷεα μήτηρ,
 ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.

μη μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν πλοκάμους ἐπὶ χαίτης·
 μη κορυφὴν πλέξης, μήθ' ἄμματα λοξὰ κορῦμβων.
 ἄρσενιν οὐκ ἐπέοικε κόμη, χλιδαὶ δὲ γυναιξί.

παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ἔρη.
 πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτος.
 παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι·
 μηδέ μιν ἔχρη γάμων πρὸ δόμων ἀφθῆναι ἐόσης.
 κάλλος δυστήρητον ἔφω παιδῶν τοκέεσσιν.

συγγενέσιν φιλόττητα νέμοις, ὅστιν θ' ὁμόνοιαν.

αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρονσιν
 ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
 πρέσβυν δμήλικα πατρὸς ἴσας τιμαῖσι γέραιε.

γαστρὸς ἀφαιλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσι.

δοῦλε τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.

στίγματα μὴ γράψης, ἐπονειδίξων θεράποντα.

δοῦλον μὴ βλάψης, τι κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.

λάμβανε καὶ βουλήν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.

ἀγνεῖη ψυχῆς, τοῦ σώματός ἐστι καθαριμός.

ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια· τοῖα βιεῖντες
 ζῶην ἐκτελείοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

ἌΛΚΜΑΝ ΣΑΡΔΟΝΙΟΣ.

1.

μῶσ', ἄγε, Καλλίopa θύγατερ Διὸς,
 ἔρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἴμερον
 ἕμνον, καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

2.

ἢ μῶσα κεκλήγεις, ἢ λίγεια σειρήν.

3.

πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὄρέων,
 δεκα θεοῖς ἄδη πολύφωνος ἔορτὰ,
 χρύσειον ἄγγος ἔχουσα, μέγαν σκύφαν,
 οἷα τε ποιμένες ἔνδρες ἔχουσι χερσὶ,
 † λεοντέιον ἐπαναθείσα τυρῶν
 ἐτύρησας μέγαν ἔτρυφον, ἀργύφεόν τε.

4.

Ἄφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι,
 μάργος δ' ἔρωσ ὅλα παῖσθαι,
 ἄκρ' ἐπ' ἔνθη καμβαίων,
 ἃ μὴ μοι θίγῃς τῷ κυκαρίσσω.

5.

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα, καὶ Πάφον περιφύταν.

6.

Κάστωρ τε, πάλων ταχέων
 Δημητῆρες, ἱππύται σοφοί,
 καὶ Πολυδεύκης κυδνός·

7.

ὄστ' ἐπὶ κύματος ἄνθος
 ἄμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται.

8.

ὄπως ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἀλιτηρὸς
 ἦσθ' ἐπὶ θάκας κατὰ πέτρας,
 ὀρέων μὲν οὐδὲν, δοκέων δέ.

9.

δύσπαρι, καλόπαρι κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρη.

10.

Διὸς θυγάτηρ † ἔρσα τρέφει
 καὶ σελάνας Δίας.

11.

ποικίλον ἴκα, τὴν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ἀλητῆρα.

12.

καί τι' εὐχομαι φέροισαν τόνδε
ἐλιχρῶσω πύλον ἀκηράτων κυπέρων.

13.

περισσόν. αἱ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκιος
Ἴνῃ θαλασσομέβοισαν ἀπομάσδων.

14.

οὐκ εἶσ' ἀνὴρ ἔγγιος, οὐδὲ σκαῖός·
οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν, οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος,
οὐδ' ἐρυσιχαῖος, καλυδωνέου δὲ προμήην.

15.

Ἑκατον μὲν Διὸς υἱὸν,
τά δε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

16.

λύσαν δ' ἄπρακτα νεανίδες,
ᾧστ' ὕρνεις Ἰερακος ὑπερπταμένω.

17.

ῥιπᾶς ἐνθεον ὕρως,
ἅλαι νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

18.

θόλαις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι
πρέπει παιᾶνα κατάρχειν
ὑπὸ τῶν κρητῶν.

19.

ἔρωσ με δ' αἶτε Κύπριδος ἕκατι
γλυκὺς κατεΐβων καρδίαν λαίνει.

20.

τοῦθ' ἀδειῶν μουσῶν
ἔδειξε δῶρον μάκαιρα
παρθένων ἅ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

21.

καί ποκα τοὶ δῶσω τρίποδος κύτος,
φ και Νιλέα τρήρης, ἀλλ' ἐντὶ
νῦν γ' ἤπυρος, τάχα δὲ πλέος
† ἔτνεος. οἶον ὁ παμφάγος Ἄλκμων
ἠράσθη, χαίερον παῖδα τὰς τροπὰς,
οὔτι γὰρ οὐ τετυγμένον ἔσθαι,
ἀλλὰ τὰ καινὰ γὰρ ἄσπερ ὁ δῆμος ζατεύει.

22.

ἄρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος, και
χιμῶν, δῶραυ τρίτων, και
τέτρατον τὸ κρόκας. ἀλλ' εἰ μὲν
ἔσθαι, ἐνδῶδαν οὐκ ἔσθαι.

23.

ἤδη παρέξει πυάνιν τε πόλτον,
χίδρον τε λευκὸν, κηρίων τ' ὀπῶραν.

24.

κλίνας μὲν ἑπτὰ, και τόσαι τρέπεσθαι

μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
 λίνφ τε σπασίμφ τε κῆν πελίχνας
 πέδαισι.

25.

κῆπι ταῖς μύλαις δρυφῆται,
 κῆπι ταῖς συνακλείαις.

26.

ὄς ἔθεν πάλοισ ἔπαλε,
 δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

27.

ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δῆμος ἄπας.

28.

Φρύγιον ἠυλησε μέλος τὸ κιβθήσιον.

29.

χρύσειον ὄρμον ἔχων,
 βαδινὰν πετάλοισι κάλχαν.

30.

πολλὰ λέγων ὄνυμ' ἀνδρὶ, γυναικὶ δὲ πασιχάρηα.

31.

ἀλιπόρφυρος ἔαρος ὄρνις.

32.

χειῖμα, πῦρ τε δάριον.

79

33.

θριδακίσκας τε καὶ κριβανωτός.

34.

αἶκλον Ἰλλκμάων ἀρμόξατο.

35.

ἀλμυρὸν τὸ γετόνημα.

36.

ὁ Ξικελὸς τὴν θάλασσαν.

37.

λᾶδος εἰμένα καλόν.

38.

ἐπήγε μέλος Ἰλλκμάων,
εὐρέ τε γλώσσῃ μὲν τὸ
κακκαβίδων ὄνομα συνθέμενος.

39.

μείον ἢ κοδύμαλον.

40.

ἔτι δὲ κἀνθαρος ἐντηρεῖ κυθωνίοις μήλοισιν ἐς τὰ τιτθία.

ἸΡΙΑΝΟΣ ἸΡΗΙΚΙΟΣ.

1.

ἦ ἔρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοοι πελόμεσθα

ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόρροπα δῶρα
 ἀφραδὴν κραδίη. βίότιο μὲν ὅς κ' ἐπίδουλης
 στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάπτει,
 ἀχνύμενος· σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίξει,
 οὐδέ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος, οὐδέ τι βέξαι,
 ἐβριγῶς, ὅταν ἔνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσι·
 καὶ οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείη καὶ οἴζυς.
 ὅς δέ κεν εὐόχθησι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον δαΐζει,
 καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὐνεκὰ γαίαν
 ποσσὶν ἐπιστείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες·
 ἀλλ' ὑπεροπλίη καὶ ἁμαρτωλήσι νόοιο
 ἴσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένος ἴσχει,
 καὶ περ ἔων ὀλίγος· μῆναι δ' εὐπῆχυν Ἀθήνην,
 ἢ τί τ' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὐλύμπόνδε,
 ὅς κε μετ' ἀθανάτοισι ἐναρίθμιος εἰλαπινάξῃ.
 ἢ δ' ἄτη ἁκαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν
 ἔκρης ἐν κεφαλῇσιν ἀνώϊστος καὶ ἔφαντος,
 ἄλλοτε μὲν γραΐησι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὔτε
 ὀπλοτέρησι γρηῖς ἐφίσταται ἀμπλακίησι;
 Ζῆνι θεῶν κρείοντι, Δίῃ τ' ἐπίηρα φέρουσα.

2.

ὦραί τοι Χάριτές τε κατὰ γλυκὸν χεῖρα ἔλαιον,
 ὦ πυγὰ, κνώσσειν οὐδὲ γέροντας ἐᾶς.
 λέξον μοι τίνας ἐσσι μάκαιρά τυ, καὶ τίνα παίδων
 κοσμεῖς. ἂ πυγὰ δ' εἶπε· Μενεκράτεος.

3.

ἦ Τροίξῃν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἁμάρτοις
 αἰνήσας παίδων οὐδὲ τὸν δούρατιον.
 τῶσσαν δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερότερος, ὅσσαν ἐν ἄλλοις
 ἔνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε βόθρον.

4.

οὐ καὶδεις λαβύρινθος ἀνέξοδος· ἤ γὰρ ἂν ὄμμα
 βίψης, ὡς ἰξῶ τοῦτο προσαμπέχεται.
 τῆ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἔγει ποτὶ πύονα σαρκὸς
 ἀκμήν, καὶ γυῖων ἔνθος ἀκηράσιον.
 τῆ δὲ φιλοκλήος χρύσειον ῥέθος, ὅστε καθ' ὄψος
 οὐ μέγας, οὐρανίη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
 ἦν δ' ἐπὶ Λεπτινέω στρέψης δέμας, οὐκέτι γυῖα
 κινήσεις, ἀλύτῳ δ' ὡς ἀδάμαντι μενεῖς,
 ἴχνια κολληθεῖς· τοῖον σέλας ὁμμασιν ἀσθι
 κοῦρος, κέσ νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
 χαίρετε καλοὶ καῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε
 ἦβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην.

5

ἦ βᾶ νυ σοὶ, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κίοντι
 στενωπῆς, ἠντήσανθ' αἱ λιπαρὰ Χάριτες.
 καὶ σε ποτὶ βοδέρσιον ἐπηχύναντο χέρεσσι,
 κοῦρε, πεποίησαι δ' ἠλίκος ἐσσι χάριν.
 τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἄσσον
 ἔρπειν ἀθλήην, ἃ φίλος, ἀνθερίκων.

6.

ἰξῶ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίστῳ
 κόσσυφον ἀγρεύσας, εἶλε κατὰ πτερύγων·
 χά μὲν ἀναστενάχων ἐπεκώκυνεν ἱερὸς ὄρνις.
 ἀλλ' ἐγὼ, ὦ φίλ' Ἔρως, καὶ θαλερὰ Χάριτες,
 εἶην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνου
 ἐν χερὶ καὶ φθογγῇ καὶ γλυκὸν δάκρυ βάλω.

7.

ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπάλεσα, χά μὲν ἀνατλάς
 μυρία, καὶ στήσας δίκτυα καὶ στάλικας,

σὺν κενεαῖς χεῖρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ
τὰμὰ φέρουσιν, Ἔρωσ, οἷς σὺ γένοιο βαρὺς.

8.

τὸ βόταλον τῷ Πανί καὶ ἰοβόλον Πολύαινος
τόξον, καὶ κάπρου τοῦδε καθάψε πόδας,
καὶ ταύτων γωρυτῶν, ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν
θήκεν ὀρειάρχη δῶρα συναγρεσίης.
ἀλλ', ὦ Πᾶν σκοπιήτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολύαινον
εὐαγρον πέμποις υἷα Σιμόλεω.

9.

Ἀχρυλλίς ἢ Φρυγίη θαλαμηπόλος, ἢ περὶ πεύκας
πολλάκι τοὺς ἱεροὺς χεουαμένη πλοκάμους,
γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δούσα
τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἤχον ἀπὸ στομάτων,
τάσθε θεῆ χαίτας περὶ δικλίδι θήκεν ὀρεῖα,
θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὤδ' ἀνέκασε πόδα.

10:

παῖς Ἀσκληπιδέω καλῷ καλὸν εἶσατο Φοῖβω
Γόργος ἀφ' ἱμερτᾶς τοῦτο γέρας κεφαλᾶς.
Φοῖβε, σὺ δ' Ἴλαος, Δελφίνιε, κούρον ἀέξοις
εὐμοῖρον λευκὴν ἄχρισ ἐφ' ἠλικίην.

11.

ἦμισυ μὲν πίσσης κοπίτιδος, ἦμισυ δ' οἴνου,
'Ἀρχὴν' ἀτρεκέως ἦδε λάγυνος ἔχει·
λεπτότερον δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κέρας. πλὴν ὄγε πέμψας
αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἴπποκράτης.

12.

· ἄτταρ Δωνέττινοι, ἰδ' ὀτηροὶ Κεραῖνες.

· ἔπτα δὲ Δωνέττινοι, ἄτταρ ὀκτώ καὶ δέκα Κᾶρες.

13.

Πύρρον δὴ ποτε τὴν γε παλαιότεροι καλέεσκον,
 Πύρρον Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο.
 Αἰμονίην δ' ἐξαῦτις ἀφ' Αἰμονος, ὃν βα Πελασγὸς
 γείνατο, φέρτατον υἷον· ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἴμων.
 τοῦ δ' ἄπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίζαντο.

14.

τοὶ δ' ἤδη ἐπὶ νηὸν εὐκνήμιδος Ἰτάνης.

15.

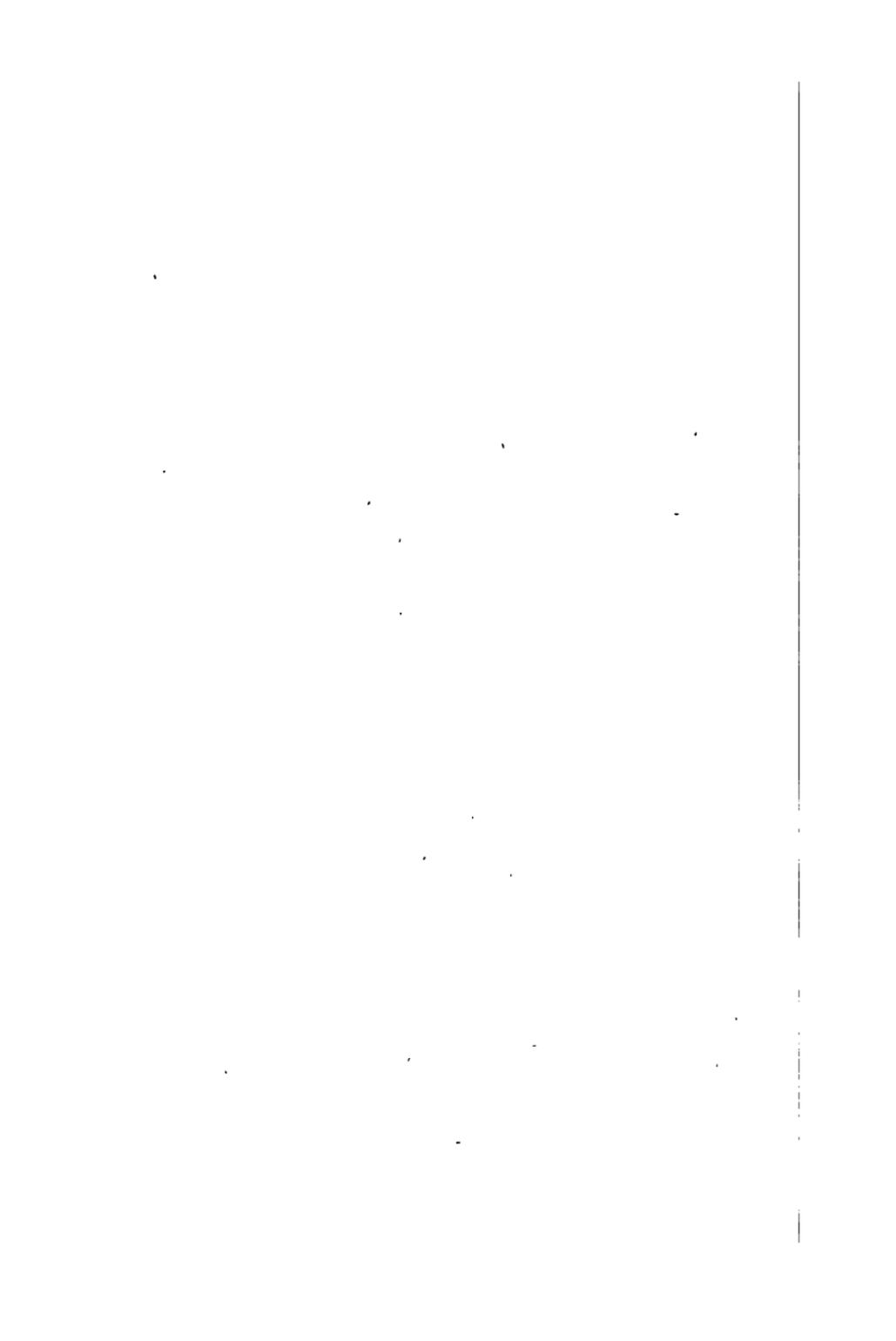
πάρ τε τρηχὺν Ἴλαιον, ὑπὲρ δρυμόν τε Λύκοιο.

16.

οὔρεος ἀργενοῖο περὶ πτόχας ἑστρατόωντο
 χεῖματά τε ποίας τε δύο καὶ εἴκοσι πάσας.

17.

αὐδὴν εἰσάμενος Δαωτῆ νικοτελείη.

NOTÆ

AD VOLUMEN PRIMUM,

In tres Partes divisum : ubi et typographici quidam errores indicantur.

I.

Prior numerus paginam, posterior versum designat.

III. 7. Brunckius legit τ' ἀθάνα quem modum scribendi ubique servat—13. ἀνία pro ἡνία dedi, et Doricas formas ubique fere revocavi—V. 4. Hunc versum ita reffingo : φ. δ' ἀ. κρᾶνα ὄπ. ut sit κρᾶνα ἐποιάχει, "fons subsonat;" quod magis placet, quam ut legatur κρᾶνα ἐποιάχει, "a fonte subsonatur"—VII. 5. Alii legunt κλεινω, nomen matris—VIII. 7. ἔπι—IX. 16. Ἀββ.—X. Tota hæc duo Corinthe fragmenta sunt corruptissima—XI. 4. χαῖρε—6. & —XIII. 3. τινὰ pro ἕντινα, "quancunque," rariori usu—XIV. 2. ἄσθεμα poetice pro ἀνέστημα—10. ἀμὲ idem ac ἀμμή intelligo, cum quidem sæpius pro ἐμὲ Dorice ponatur—XV. 6. etc. lege—

τῶν Σαφῶς Χαρίτων ἕκτος ἐνοφόμενος, (vel ἐναυσόμενος,)

εἰπεῖν ὡς Μουσαῖσι φιλάθην, & τε Λοκρὶς γῆ

τίκτεν, ἴσασι θ' ὅτι μοι τοῦτομα Νόσσις ἴθι.—

XX. 12. νεώτερος,—XXI. 5. Corruptissimus locus, unde nullus sensus est eliciendus—XXII. 6. ῥαννὰ,—12. γλῶσσ'—13. οὐχί—XXIII. 6. λιποῖσαι—16. μείζων.—XXIV. 3. τίνι τ',—12. χροιαῖσι.—XXV. 5. οὐδέ—XXVII. 12. ταῖσι—XXIX. 7.

Hi versus ad hunc modum ordinandi sunt—

ἂ παῖς ἂ κατάκλειστος,
τῶν οἱ φασὶ τεκόντες
ἐνάτους ἄριστους
ἔχθειν Ἴσον ἄλεθρη.

XXX. 4. κόραι,—

II.

VI. 15. τὸδ'—VII. 3 etc. Quæ hic exhibentur fragmenta, majorem partem sine dubio corrupta sunt; nec ille pretium laboris facturus esset, qui in corrigendis illis operam impendisset. Quod, semel monitum, pro aliis æque corruptis locis sufficiat—XXIV. 7. ἀνδοόμενοι.—XXXI. 9. δδ'—20. ἀσόντε —XXXIV. 11. ἡμεῖς—16. δ—XXXVI. 17. πάτρας dedi pro vetustâ lectione, πατέρων, meliori, ut opinor, sensu—XLII. 16. etc. vide pag. 50. v. 9, 10. ad quam Mimnermi sententiam his versibus a Solone respondetur—XLIII. 14. Editiones habent ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.—LV. 18. Jacobus legit τοῖσιν ἦδιον δ' ἕρος. Anonymus quidam Criticus τοῖσι δ' ἦδιον γ' ἕρος. Vulgo legitur τοῖσι δ' ἦδδ' ἦν ἕρος. quam lectionem Gaisfordius retinet—LXIV. 2. δδ—9, 10, 11. Trium horum versuum tertius in locum primi substituendus est; errore typographi exhibitus est ut tertius versus ejusdem carminis.

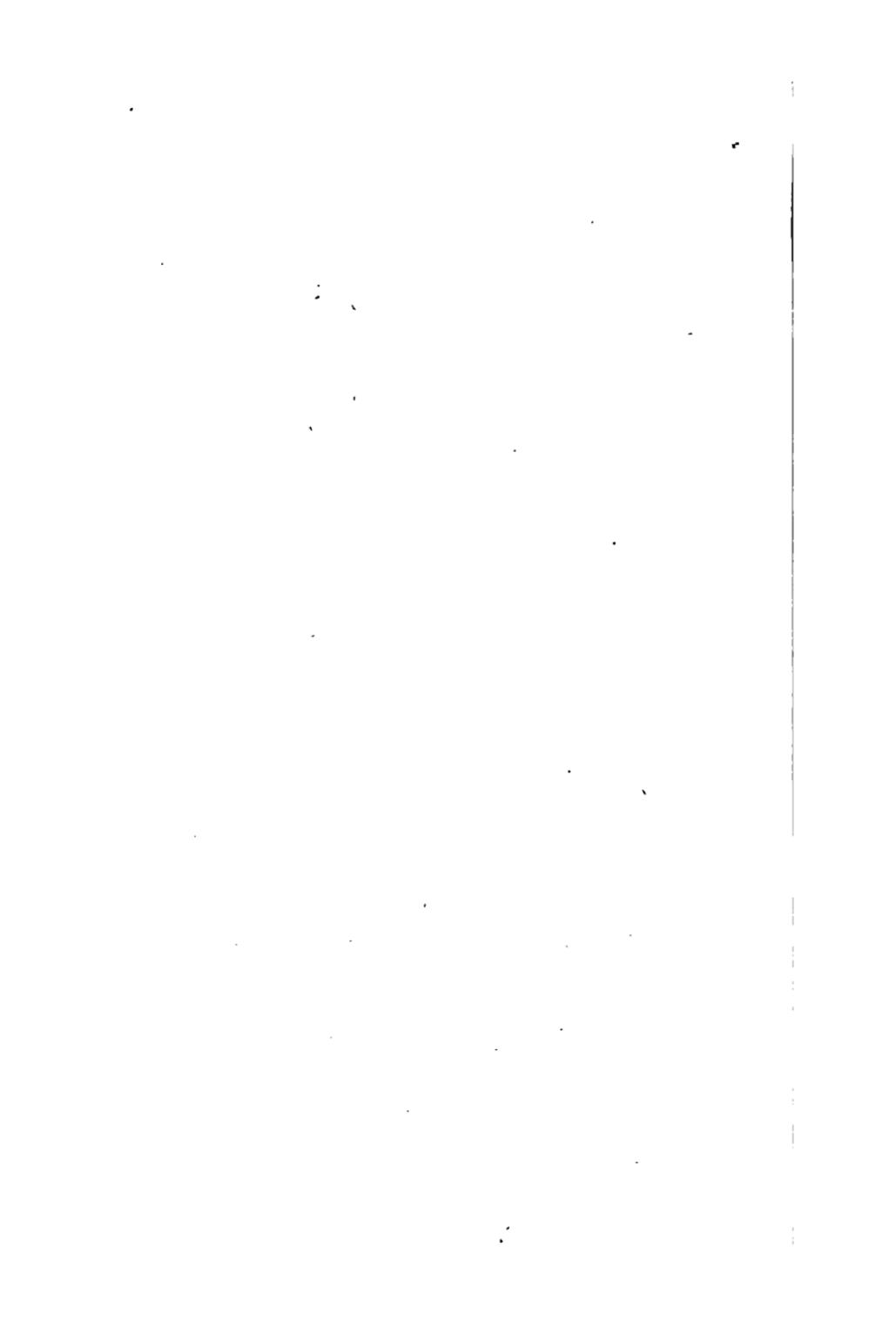
III.

III. 1. Brunckius legit, τ' ἄλλυδις ἐδράσαντα,—βέβριθα λάχνα γένεια.—ἔκραυ' ἄν—Γᾶς—ἀέριος καλεῦμαι.—IV. 6. Brunckius legit Ἰθαρῶν νᾶμα, et tertium decimum versum omnino omittit—V. Totum hoc carmen, necnon illud, quod

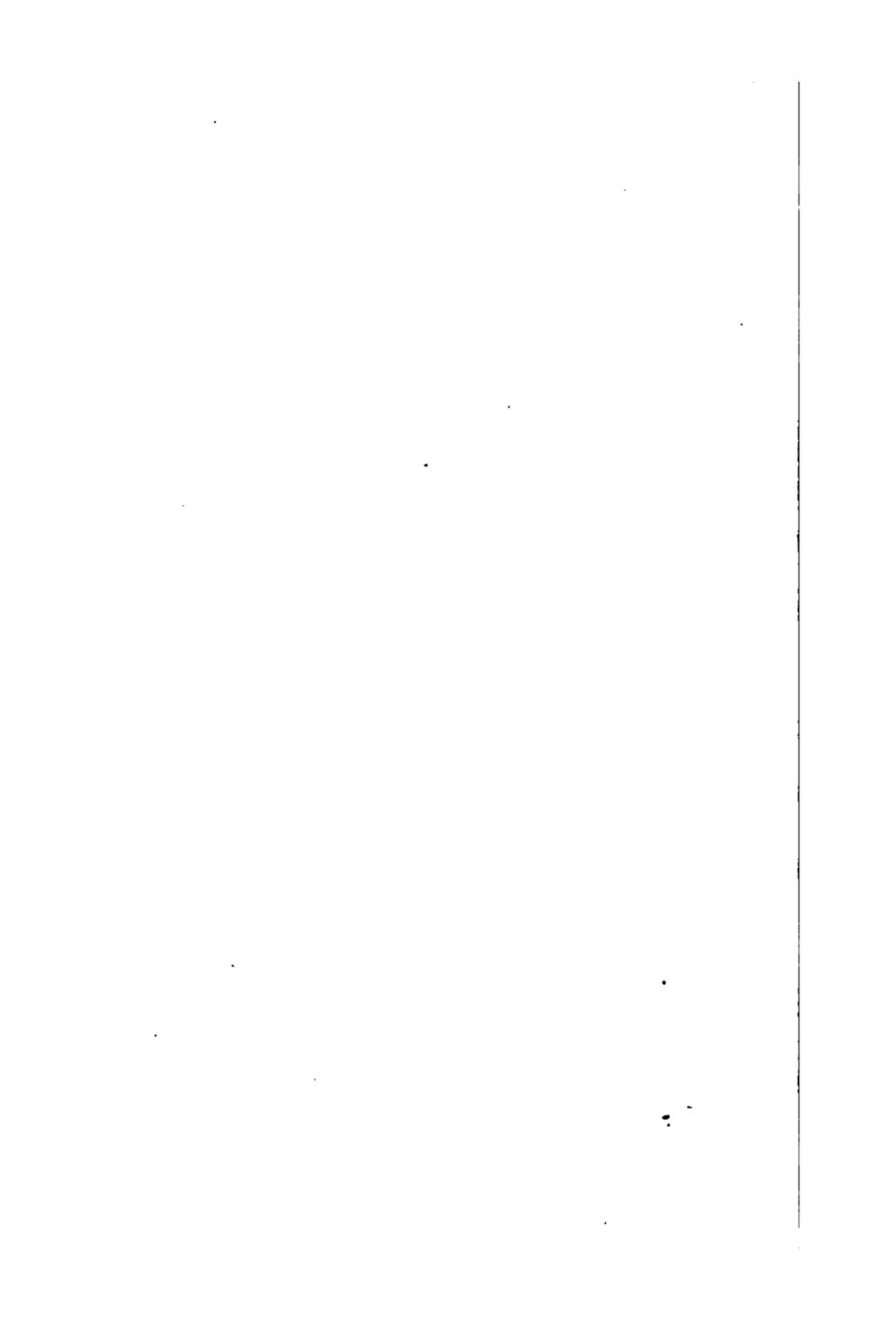
in pag. 7. est, corruptiora sunt, quam ut sanentur: quocirca obelum ferunt præfixum—VI. Hujus quoque carminis lectio omnino alia apud Brunckium exstat—XI. 25. πῆ—XII. 25. Quæ sequuntur Pythagoræ sententiæ, propter eximium meritum intra fragmenta ejus admisi: immo cum diu in nostram linguam redditæ sint, sane dignæ mihi vixissent, quæ Græcè exhiberentur—XVI. 3. lege (μη δειν—ἀντιτιόμενος.) intra parenthesin—XXIII. 14. ἔρηκτον—XXVI. 16. Vetusta lectio erat ἀθέτρο, corrupto manifeste metro: quocirca ausus sum ἀθέτρον substituere, ut contractior forma sit aor. sec. act. vocis. Qui opus esse putant voce mediâ, videant ad pag. insequentem, v. 16. ἀθήρα, et alibi passim. Potest etiam legi ἔθετρον, vide pag. 32. v. 2—XXXI. 12. Alii. ζῶντ' ἀπέδοκε—XLVIII. 5. Mendum hic latet—LII.—φραδέστατας.—9. πέλεται hujus vocis syllaba producitur—LVII. 3. Alii φραδίη,—LX. 29. Editiones habent δόντα quod manifeste contra metrum est—LXI. 1. Versus hic unus aut alter videtur excidisse—10. φῶς monosyll. pro φῶς—22. δοκέων,—LXII. 18. ἀφροκ—28. ἀντίκα—LXXIV. In fragmentis Alcmanis corrigendis atque in versibus ordinandis paullo plus licentiæ jure concessum judicavi—LXXVII. 17 etc. Lege—

ἔρας δ' ἔσηκε τρεῖς θέρος
καὶ χεῖμα, χάντραν τρίταν,
καὶ τέτρατον τὸ Φῆρ, δὲκα
σάλλει μὲν, ἔσθιεν δ' ἔδων
οὐκ ἔντι.

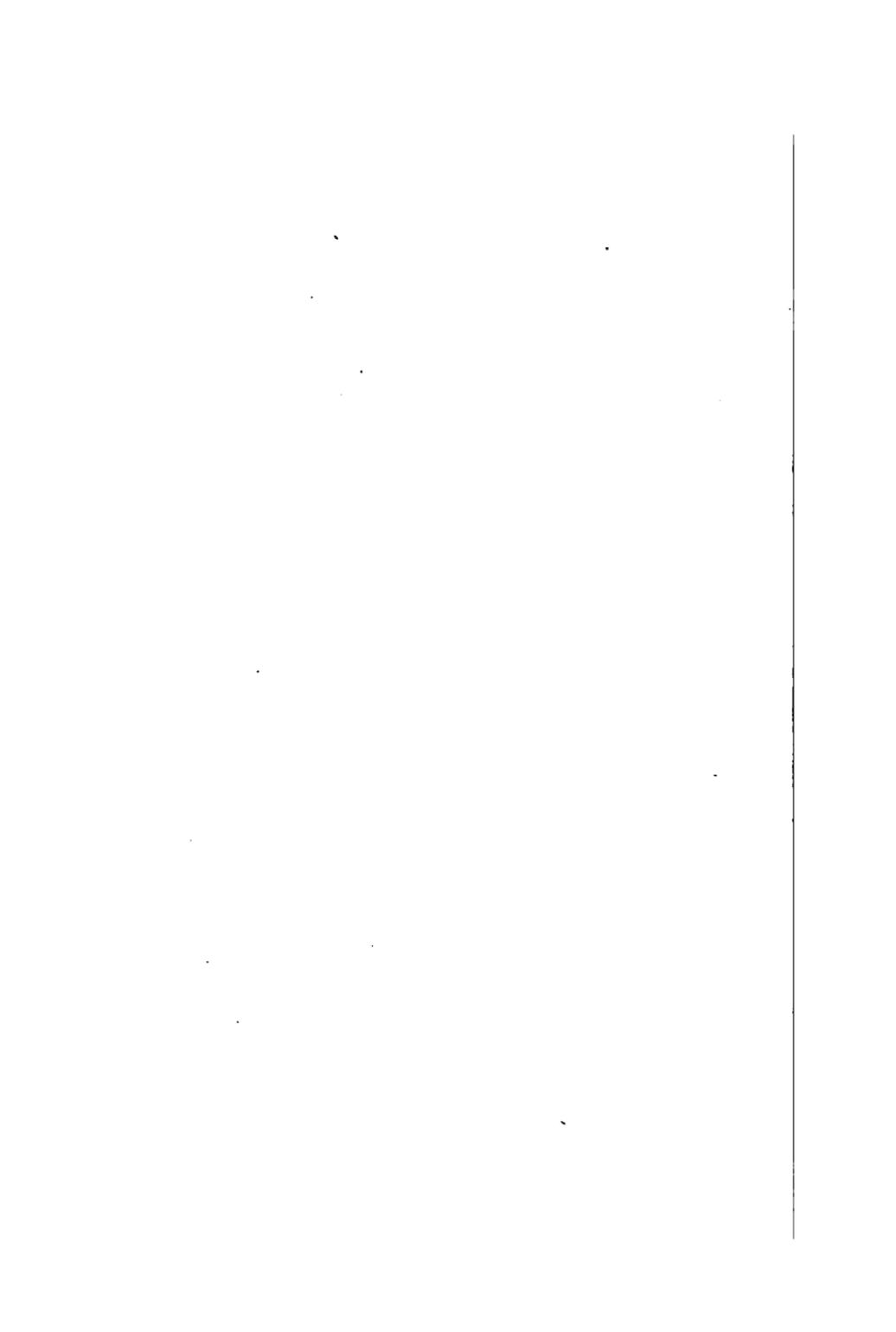
LXXVIII. 14. Lege—καὶ χεῖμα, πῦρ τε δάφιον.—

This book should be returned
the Library on or before the last
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

G 144.8

Scriptores graeci minores,
Widener Library

004979787

3 2044 085 074 474